

رونای یه‌خواپه‌رستی

و

تاریکیه‌کانی هاوهل بریاردان

بو‌خوای گه‌وره

له ژیر رۆشنایی قورئان وسوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیڕانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌سوف)

چه‌مچه‌مان - پیریادی

٢٠٠٨ زایینی

١٤٢٩ کۆچی

سایتی به‌هه‌شت

www.ba8.org

٠٧٧٠١٥١٧٣٧٨

هه‌میشه له‌گه‌ئمان بن بو‌به‌ره‌می نوی

پیناسه ی په رتووک

ناوی په رتووک : روناسی یه کخوا په رستی و تاریکاییه کانی هاوهل بریاردان بو خوی گه وره نه ژیر روشنایی قورئان
وسوننه تدا

نوسینی : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرائی : ماموستا شاخوان جواد احمد

سالی چاپ : ۱۴۲۹ کوی - ۲۰۰۸ زاینی

نوبه تی چاپ : چاپی دووهم

تیراژ : (۱۰۰۰)

ژماره ی سپاردن : (۵۳۰) ی وهزاره تی روشنبیری پی دراوه.

نه خشه سازی بهرگ : سایتی به هه شت www.ba8.org

بنکه ی بلاوکردنه وه : کتیبخانه ی سیما نه چه مچه مال .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی دانهر :

إِن الْحَمْدُ لِلَّهِ، نُحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَا بَعْدُ:

موسولمانی خو شه ویست ئه مه ی به رده سنت نامیلکه یه کی کورته له سهر " پوناکی یه کخوآ په رستی و تاریکاییه کانی هاوول برپاردان بۆ خوآی گه وره " تیایدا تیگه یشتن له مانا و اتای خوا به تهنه ناسین و به لگه و جوړ و به رو بومه کانی یه کخوآ په رستیم پون کردوته وه، وه تیایدا مانا و اتای هاوول برپاردهران بۆ خوآی په روه ردگار و به لگه ی پوچه لی و نادرستی ئه م کاره م باس کردووه، وه تیایدا باسی شه فاعه تی ریگه پی دراوو ریگه پینه دراوم کردووه، وه باسی هؤکاره نی هاوول برپاردهران بۆ خوآی په روه ردگار و جوړو به ش و زیان و شوینه واره خراپه کانی هاوول برپاردهرانم بۆ خوآی په روه ردگارم کردووه .

ئو وه ی گومانی تییدا نییه ئو وه یه که خوا به یه ک ناسین پوناکییه که خوآی په روه ردگار پینمونی ئو که سانه ی بۆ ئه کات و یارمه تیان ئه دات بوی که خوی ویستی لی یه، وه هاوول برپاردهران بۆ خوآی په روه ردگار هه مووی تاریکاییه و سه رلیشیواویه و رازینراوته وه بۆ بی باوهران و موشریکان، هه روه ک خوآی په روه ردگار فه رمویه تی:

﴿أَمْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۲﴾﴾ (الأنعام: ۱۲۲) و اتا: ئایا ئو که سه ی که مردبوو (له گومراییه و سه رلیشیواویا ئه ژیا) ئیمه زیندومان کرده وه به پوناکی ئیمان و قورئان، ئو که سه ئه زانیت چون ریگه ی راست ئه گریته به رو هه لسوکه وت ئه کات له ناو خه لکید، وه کو ئو که سه وایه که له تاریکاییه کانی شيرک و بی باوهری و نه زانی و سه رلیشیواویا ئه ژیت و ناتوانیت دهر بجیت و پرزگاری ببیت، به و شیوه یه هاوول برپاردهران و بی باوهری و خراپه کاری بۆ بی باوهران رازینراوته وه .

وه خوآی په روه ردگار پوونی کردوته وه که چه ندین ئایه تی پوون و ئاشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندووه بۆ سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) که گه وره ترینیان قورئانی پیروزه تا به نارذنی پیغه مبه ران (ﷺ) و ئو وه ی له قورئان و سوننه تدا دایبه زاندووه خه لکی له تاریکاییه کانی شيرک و بی باوهری و نه زانی و خراپه کارییه وه دهر بینیت بۆ ئیمان و خوا به تهنه ناسین و زانیاری به سودو پینمونی ته واو، هه روه ک خوآی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۹﴾﴾ (الحديد: ۹) و اتا: خوآی په روه ردگار ئو خوایه یه که چه ندین ئایه تی پوون و ئاشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندووه بۆ سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) تا به هوی ئو ئایه ت و به لگانه وه دهرتان بینیت له تاریکاییه کانه وه (تاریکاییه کانی شيرک و بی باوهری و نه زانی و خراپه کاری و هتد) بۆلای پوناکی خوا به تهنه ناسین و سوننه ت و زانیاری به سودو پینمونی ته واو، وه خوآی په روه ردگار به رامبه رتان زور به سوژو به به زه ییه (له کاتیگدا قورئانی بۆ دابه زاندون و

پیغه مبهری (ﷺ) بۆ ناردون تا هیدایهت بدرین و پینمونی بکرین بۆ کردنی هه موو چاکه یه ک و دوور بکه ونه وه له هه موو خراپه یه ک .

وه ئه م نامیلکه یه م کردۆته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خو گرتوو به م شیوه یه ی لای خواره وه: **به شی یه که م:** روناکی یه کخوایه پهرستی.

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای یه کخوایه پهرستی.

باسی دووه م: به لگه کان له سه ر جیگیر کردنی یه کخوایه پهرستی.

باسی سییه م: جوړه کانی یه کخوایه پهرستی.

باسی چواره م: به روبومه چاک و سو ده کانی یه کخوایه پهرستی.

به شی دووه م: تاریکاییه کانی هاو هل بریاردان بۆ خوای گه وره .

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای هاو هل بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار .

باسی دووه م: به لگه کانی پوچه ل کردنه وه و نادرستیتی هاو هل بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار .

باسی سییه م: رو ن کردنه وه ی شه فاعه تی پیگه پیدراوو شه فاعه تی پیگه پینه دراو .

باسی چواره م: به خشه رو رژینه ری نیعمه ته کان ته نها ئه وه شایسته ی په رستن بیّت .

باسی پینجه م: ئه و هوکارانه ی سه ر ئه کیشن بۆ هاو هل بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار .

باسی شه شه م: جوړو به شه کانی هاو هل بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار .

باسی هه وته م: زیان و شوینه واره خراپه کانی هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار .

داواکارم له و خوایه به و ناوه گه وره یه ی گه ر داوای لی بکریت پیی ئه به خشیت، ئه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری

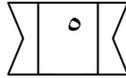
ئه و بیّت، وه سو دم پی بگه یه نیت له ژیانى دونیاو پاش مردنم، وه سو د به هه موو ئه و که سانه بگه یه نی که ئه گات

پییان، به راستی خوای په روه ردگار باشترین داوا لیکاروه و به ریزترین ئومید پی بووانه، ته نها هه ر ئه و پشتیوانمانه

و باشترین پشت پی به ستراره، وه سو پاس و ستایش بۆ په روه ردگاری هه ردوو جیهانیان و سه لات و سه لامی خوای

په روه ردگار له سه ر به نده و پیغه مبهری (ﷺ) راستگوى خوئی و یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به چاکى تاروژی

دوایی بیّت .

پیشه کی وهرگیر:

موسلمانان خوښه ویست نه گهر نه ته ویت نه و مه به سته ی که خوی په روه ردگار به نده کانی به گشتی بو دروست کردوه بینیته دی و فرمانی هره گه وړه ی که ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (الذاریات: ۵۶) جی به جی بکهیت، نه گهر نه ته ویت خیرو به رکه تی دویاو دواړوژت به سهردا بریژریت، نه گهر نه ته ویت تنگ و چه له مه و ناخوشی و سزات له سهر لاجپیت و هیمن و نارام بیت له دویاو دواړوژدا، نه گهر نه ته ویت خوی په روه ردگار له تاوانه کانت خوش بییت و بتکاته به هه شته وه و له ناگری دوزخ بتپاریزیت، نه گهر نه ته ویت رازی بوون و پاداشتی خوی په روه ردگار به دست بینیت و سهر فراترین که س بیت له دواړوژدا به شفاعتی پیغه مبه ر (ﷺ)، و ه هه موو کرده وه و قسه کانت وهر بگریت و پاداشتی چاک بدریته وه له سهریان، نه گهر نه ته ویت کردنی کرده وه وی چاکت له سهر شان سوک بییت و وازهینان له تاوان کردن له سهر شان سوک بییت، نه گهر نه ته ویت خوی په روه ردگار نیمن له دلتدا جوان و رازاوه بکات و بی باوهری و تاوان کردن له دلتدا قیزه ون و ناشیرین بکات، نه گهر نه ته ویت رازی بیت و به دلکی نارامه وه هه موو نه و کارانه وهر بگریت که به سهرت دیت له ناخوشی و نارپه حتی، نه گهر نه ته ویت پرگارت بییت له زه لیلی و ژیر ده سته یی بنده کان و تنها بنده ی خوی په روه ردگار بیت و به راستی و تنها دلت په یوه ست بکهیت به وه وه ، و کرده وه ی که مت زیاد بکات و تاوانه کانت سوک و که م بییت، و خوی په روه ردگار ناخوشی و نارپه حتی دویاو دواړوژت لیبگریته وه و سهر خه رو یارمه تی دهرت بییت له دویاو دواړوژدا و ژیانکی ناسوده و پر له نارامی و دلخوشیت پی به خشیت و دل نارامت بکات به یادو زیکری خوی، خوشک و برای به پریم: بو به دست هینانی نه و هه موو کاره پیروژو پر له به رکه تانه هه ول بده موسلمانانکی تنها خوا په رست به و خوت به دور بگره له هاو هل و شهریک بریاردان بو خوی په روه ردگار، موسلمانان خوښه ویست پی ده چیت به میشتکندا بییت و بلیت نه بی موسولمانانک هه بییت دوو خوا یان زیاتر به رستیت؟ نه خیر، به لام هه موو جوړه کانی عیبادت و په رستنه کانی و هکو پارانه وه و ترسان و پشت پی به ستن و نومید پی بوون و مل که چ بوون و داوای کومه ک و یارمه تی کردن و لاجونی ناخوشی و نارپه حتی و سهر برین و نه زر کردن و جگه له مانه ش که نه بییت هه موویان تنها بو خوی په روه ردگار نه نجام بدرین، بویه له کاتیکدا له غیری خوا نه پارپیته وه یان سهر برین و نه زر کردن بو غیری خوا نه نجام نه دهیت، نه و کارهت نه بیته په رستن و عیبادت کردنی نه وه ی که جگه له خوی په روه ردگار بویت نه نجامدواه، خوشک و برای به پریم عیبادت تنها بریتی نییه له نویژ کردن و پوژوو گرتن و چه ج کردن بو خوی په روه ردگار، به لکو هر کاریک خوی په روه ردگار فرمانی پی کردبوو که نه بییت تنها بو خوی نه نجام بدریت، کردن و نه نجام دانی بو خوا به دلسوزی و له سهر فرمانی پیغه مبه ر (ﷺ) نیشانه ی نیمن و گوپراه لویه بو خوی په روه ردگار، له هه مان کاتدا کردن و نه نجام دانی بو غیری خوی په روه ردگار (گهر پیغه مبه ران (ﷺ) و پیاوچاکان و فریشته کانش بن) نیشانه ی هاو هل و شهریک بریاردانه بو خوی په روه ردگار ، بویه له به رگه وړه یی تنها خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاو هل بریاردان بو خوی په روه ردگار و بی ناگایی ژورینه ی موسولمانان له باسه کانی خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاو هل بریاردان بوی، و ه بوونی گومانی نیوان موسولمانان گوايه پارانه وه و هاوار کردن بو پیغه مبه ران (ﷺ) و پیاوچاکان و فریشته کان نابیته عیبادت و په رستن بویان، وام به پیویست زانی هه ستم به وهرگیرانی نه م نامیلکه یه ی به رده ستن که ناوی ﴿ نور التوحید و ظلمات الشرك في ضوء الكتاب والسنة،

دانراوی، د. سعید بن علی بن وهف القحطانی ﴿﴾ به ئومیدی ئه وهی خوی پهرهردگار بیکاته مایه ی سود لی وهرگرتن و به ئاگا هاتنه وهی موسولمانان له باسه کانی تهنها خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاو هل بریاردان بوی، وه زیاتر گرنگی بدن به لایه نی تهنها خوا به یه ک ناسین و دوور بکه ونه وه له هاو هل بریاردان بوی، موسلمانانی خو شه ویست ناگدار به و باش بزانه خوی پهرهردگار پهیمانی لیخوش بوونی داوه به که سانیک پر به زهویی تاوانیان ههیه و که سیك سهد کهسی کوشتبیت و که سانیک یه کجار تاوانیان زوره ﴿﴾ به مهرجیک کاتیک ئه و تاوانه ی کردوه نه گه یشتبیته ئه ندازه ی شهریک بۆ خوا بریاردان و بی باوه پی وه به حه لالیشی نه زانیبیت ﴿﴾ به لام پهیمانی به موسلمانیک نه داوه لیی خوش ببیت له کاتیکدا هاو هل بۆ بریاداوه و له سه ریشی مردووه و ته وه ی لی نه کردوه (ترسناکی هاو هل بریاردانی بۆ خوی پهرهردگار بۆ پوون کراوه ته وه)، بویه خوشک و برای به پریم چهنیک گرنگی بدهیت به ته وحیدو جوره کانی و دوور بکه ویته وه له شهریک بریاردان بۆ خوا به هه موو جورو به شه کانی وه هیشتا هه ر که مه و زیاترت پیویسته، واگومانیش مه به و مه لی کاتیک له پیغه مبه ران و (صلوات علیهم) پیاوچاکان و گوره کان ئه پاریمه وه مه به ستم نییه ئه وان به خوا بزانه و وه کو خوی پهرهردگار باوه ریم پییان هه بیت، چونکه ئه وه ی که تو ئه یلیت هه مان قسه و بیرو باوه پی موشریکانی سه رده می پیغه مبه ری خوا بوو (صلوات علیهم) که ئه یان وت: ئیمه هاوارو په رستنیان بۆ ناکه ین تهنها بۆ ئه وه نه بیت که نزیکمان بکه نه وه و شه فاعه تمان بۆ بکه ن لای خوی پهرهردگار، بویه دلته تهنها په یوه ست بکه به خوی تاک و تهنها و بی شهریک، وه له هه موو هه لس و که وت په رستنه کانتدا تهنها پوو بکه خوی تاک و تهنها و به ده سه لات به سه ر هه موو شتی کدا .

له کۆتاییدا داواکارین له و خوییه ی که هه رکه سیك تهنها بۆ ئه و بژیت و بۆ ئه و بلیت و بۆ ئه و کار بکات و تهنها پشت به و به سته یته به رده وام سه ره رزو سرفرازه و به هه یچ شیوه یه که زه لیل و سه رشوپر و نابیت، هه رکه سیك داوا ی لیبکات و لیی بیارپیته وه به هه یچ شیوه یه که نا ئومید نابیت، هه رکه سیك تهنها ئه و به په رستراوی راسته قینه ی خوی بزانیته له هه موو ته نگ و چه له مه و ناخوشی و نارچه ته یه که پرزگاری ئه کات، داواکارین لیی هه موو ووته و کرده وه یه کمان تهنها به فه رمانی خوی و تهنها بۆ خوی بیت و نییه تمان پاک بکاته وه له هه موو به ش و چه زیک که بۆ دونیاو خو درخستن بیت، وه دل سو زیمان پی بیه خشیت له هه موو کاره کانماندا، وه داواکارین لیی له نوسه رو وه رگپ و خوینه رو هه موو ئه وانه ی ئه گه ر به ووشه یه کی خیریش به شداریان کردوه خوش ببیت و به رده وامیمان پیبیه خشیت و له مردووه کانمان خوش بیت، آمین .

ک: م. شاخه وان جهواد نه حمهد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه وتی (سهید نه حمهدی فه یله سوف)

به شی یه که م

روناسی یه کخوا په رستی

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای یه کخوا په رستی:

یه کخوا په رستی به گشتی: بریتیه له بوونی زانیاری و دان نان (له گهل بوونی بیروباوه ریکی ته او) به وهی خوی په روهردگار تاك و ته نه یه به و هموو ناوه جوانه ی که هیه تی، وه تاك و ته نه یه به هه موو سیفاتیکی ته اوو به رزو گوره، وه تاك و ته نه یه به هه موو جوړه کانی په رستن (واتا: نه بیت هه موو جوړه کانی په رستن ته نه یه بو نه و بریار بدریت)^(۱)، هه روهك خوی په روهردگار فهرمویه تی: ﴿وَاللَّهُ كَرِيمٌ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۱۶۳) واتا: خوی په روهردگاری ئیوه په رستراوی تاك و ته نه یه نه و خوی یه که جگه له خوی هچ په رستراویکی حق و راستی تر نییه نه و خوی یه که خاوه نی په حم و سوژو به زه ییه .

زانای پایه به رز (شیخ ناصر السعدی - په حمه تی خوی لیبت - له ته فسیری نه م نایه ته دا فهرمویه تی: واتا : خوی په روهردگار تاك و ته نه یه له زات و ناوه کان و سیفاته کان و کاره کانی خویدا، هچ شریک و هاوه لیک نییه نه له زاتیدا، وه هچ هاو ناوو هاو شیوه ی نییه، هچ دروست که رو به دیه نه ریک نیه جگه له خوی، ده ی که و ابو پیویسته ته نه یه نه و به خاوه په رستراوی راسته قینه بزانییت و هه موو جوړه کانی په رستن ته نه یه بو نه و نه نجام بدریت، وه به هچ شیوه یه که هچ یه کی له دروست کراوه کانی نه کریت به هاوه ل و شریکی^(۱).

باسی دووهم

به لگه روون و ناشکراکان له سهر جیگیر کردنی یه کخوا په رستی:

به لگه روون و ناشکراو دره وشاوه کان له قورثانی پیروز و فهرموده کانی پیغمبه ری خوادا (ﷺ) گه لیک زورن له سهر جیگیر کردنی یه کخوا په رستی (خوا به یه ک ناسین) که ناتوانییت هه موویان سنوردار بکری، به لام بو روون بوونه وه و زیاتر تیگه یشتن چه ند نمونه یه که باس نه که یین:

۱- خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ﴾ (۵۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۶ - ۵۸)، واتا: من جنوکه و مروقه کانم دروست نه کردوه ته نه یه بو عیبادت و په رستنی خوم نه بیت، من رزق و روزیم لیان ناویت، به راستی خوی گه وره زور رزق و روزی دره و خاوه نی ده سه لاتی زور پته وو به هیزه.

له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره نه وهی بومان روون کردو ته وه که مه به ستی له دروست کردنی دروست کراوه کانی ته نه یه عیبادت بو کردن و په رستنیه تی به تاك و ته نه یه، هه رکه سیك گوپراه لی بکات به باشترین شیوه پاداشتی نه داته وه، وه هه رکه سیك سه ریچی بکات و به تاك و ته نه یه پیه رستی سزای نه دات به توندترین سزا، وه نه وهی بومان روون کردوه ته وه که خوی گه وره بی پیویسته له دروست کراوه کانی، به لکو دروست کراوه کانی

(۱) پروانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، للسعدی، ص ۱۸.

(۱) پروانه: تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسعدی، ص ۶۰.

به گشتی و له هموو کاتیکدا هه ژارو بی دسه لاتن و پیوستیان به خوی گه وره هیه، چونکه خوی گه وره دروست کړو به دیهینه رو بزق دهر دسه لاتنداری هموو دروست کړاوه کانیه تی .

۲- هه روه ها خوی گه وره فرمویه تی: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۗ ﴾ (النحل: ۳۶) واتا: به بی گومان نیمه بو ناو هموو گهل و هوزیک پیغه مبهری خومان په وانه کردووه، تا خوی گه وره به تاک و تنها بپه رستن و دوور بکه ونه وه له په رستنې تاغوت، وه خوی گه وره هیدایه ت و پینمونی هندیکیانی کردوو هندیکیان به هوی خراپه و تاوانی خویانه وه گومرا و سه رلیشیواو بوون .

له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره نه وه مان بو پوون نه کاته وه که به لگهی خوی سه پینراوه به سهر خه لکید، وه هیچ گهل و هوزیک نییه که خوی گه وره پیغه مبهرو نیردراوی خوی بو نه ناردیبتن، به لکو بو هموو گهل و هوزیکی ناردووه له کاتیکدا بانگه وازی هموو پیغه مبهران (ﷺ) یه ک بووه و بریتی بووه له: په رستنې نه و خوی یه که تاک و تنهایه و هیچ هاوه لیک نییه، بویه نوممه تان به رامبه ر به بانگه وازی پیغه مبهران (ﷺ) بوون به دوو به شه وه: هه ندیکیان باوه رپان هینا و شوینی پیغه مبهران که وتن (فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ)، وه هه ندیکیان بی باوه ر بوون و شوینی پیغه مبهران نه که وتن و وه لامی فرمانه کانی خوی گه وره یان نه دایه وه و شوینی ریگهی بی باوه ری و چهوت و چیلې و خراپه کاری که وتن بویه سهر لیشیواو گومرا بوون (وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ) .

۳- وه هه روه ها خوی گه وره فرمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۗ ﴾ (الانبیاء: ۲۵) واتا: پیش تو نهی پیغه مبه ر (ﷺ) _ هیچ پیغه مبه ریکمان نه ناردووه نیلا وه حیمان بو ناردووه تا پوونی بکاته وه بو خه لکی که هیچ په رستراویکی حه ق و راسته قینه نییه تنها خوی گه وره نه بیبت ، تا من به تاک و تنها بناسن و بم په رستن .

بویه هموو پیغه مبه رانی (ﷺ) پیش پیغه مبه ری خوشمان (ﷺ) پوخته و ناوه رپوکی بانگه وازه که یان بریتی بووه له فرمان کردن به په رستنې خوی گه وره به تاک و تنها و دوور که وتن وه له هاو هل بریاردان بوی، وه پوون کردنه وه ی نه وه ی که تنها خوی گه وره په رستراوی حه ق و راسته قینه یه، وه په رستنې جگه له خوی گه وره پوچ و نادرسته .^(۱)

هر بویه خوی گه وره فرمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۗ ﴾ (الانبیاء: ۲۵) .

۴- وه هه روه ها خوی گه وره فرمویه تی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ ﴾ (الإسراء: ۲۳) واتا: په روه ردگاری تو نهی پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی کردووه و بریویتیه وه که عبادت بو هیچ که سیک نه که ن (له نه هلی ناسمانه کان و زهوی و مردووه کان و زیندووه کان) تنها بو خوی نه بیبت، له بهر نه وه ی خوی گه وره تاک

(۱) پروانه: جامع البيان عن تأويل آي القرآن، للطبري (۱۸/۴۲۷)، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، للشيخ ناصر السعدي (ص ۴۰۷).

وته نهایه و خاوهن و گه وره ی هموو دروست کراوه کانیه تی و هموو دروست کراوه کانی پیوستیان پییه تی .

۵- هموو پیغه مبه ران (ﷺ) به گه له کانیان فهرمووه: ﴿ فَقَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ ﴾ (۵۹)

﴿ (الأعراف: ۵۹) واتا: ئه ی گه ل و قه ومه که م خوی گه وره به تاک و ته نها بپه رستن چونکه هیچ په رستراویکی راسته قینه ی ترتان نییه جگه له و، ته نها خوی گه وره به تاک و ته نها بپه رستن له بهر ئه وه ی به دیهینه رو رزق دهره، هه لسورپینه ری هه موو کاره کانه، وه جگه له و هه موویان دروست کراون کاره کانیان به ریوه چووه و هیچ شتیکیان به دست نییه .^(۱)

۶- وه هه روه ها خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ۗ ﴾ (البینه: ۵) واتا: فهرانیان پی نه کراوه مه گهر به وه نه بیته که خوی گه وره به تاک و ته نها بپه رستن و به دلسوزی و بی هاو هل برپاردان په رستن و دینداری بو خوی گه وره بکه ن

۷- وه هه روه ها خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۗ ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳) واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به موشریکین و هاو هل په یدا که ران بلی: من نویژ کردنم و (فهرزه کانم و سوننه ته کانم) سه ربړینم و هه موو ژیانم - ئه وه ی له م دونیا په یدا ئه نجامه و ئه وه ی که به سه رم دیت- مردنم- واته هه موو ئه و کاره چاکانه ی که له سه ری ئه مرم ته نها بو خوی په روه ردگاری جیهانیا نه، ئه و خوییه ی که هیچ هاوه لیکي نیه، به و شیوه یه فهرانم پی کراوه که هه موو په رستنه کان ته نها بو خوی گه وره ئه نجام بده م، وه من یه که م که سم له م ئوممه ته که مل که چ بم بو فهرانه کانی خوی گه وره .

۸- هاوه لی به ریزی پیغه مبه ری خو شه ویست (که موعازی کوړی جه به له (ﷺ) ده فهرمویت: جاریکیان له پشت پیغه مبه ری خوا وه دانیشتبوم (له سه ر و لاخیک)، پیی ووتم: "یا معاذ هل تدری ما حق الله علی عباده"؟ قال: قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق الله علی عباده أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً" ثم سار ساعة ثم قال: "يا معاذ، هل تدری ما حق العباد علی الله إذا فعلوه" قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق العباد علی الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً"^(۱) واتا: ئه ی موعاز ئایا ئه زانی حق و مافی خوی گه وره چی یه به سه ر به نده کانیه وه؟ موعاز فهرموی ووتم: خواو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی: حق و مافی خوی گه وره به سه ر به نده کانیه وه ئه وه یه که عیباده تی بو ئه نجام بده ن و به هیچ شیوه یه ک هاوه لی بو برپار نه دهن، موعاز فهرموی: پاشان تاویک رویشتین پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: ئه ی موعاز ئایا ئه زانیت حق و مافی به نده کان چییه لای خوی گه وره ئه گهر به چاکی و به جوانی کرده وه چاکه کانی بو ئه نجام بده ن؟ ووتم: خواو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبه ر فهرموی: مافی به نده کان (مافی به خشش و گه وره یی و چاکه ی خو یه تی نه ک پیویست بیت له سه ری) له لای خوی گه وره ئه وه یه که خوی گه وره به نده کانی سزا نه دات گهر به نده کانی هاوه لی بو برپار نه دهن .

(۱) بروانه: تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للشیخ ناصر السعدي (ص ۲۵۵).

(۱) متفق علیه: البخاری، کتاب اللباس، باب إرداف الرجل خلف الرجل، ۸۹/۷، برقم ۵۹۶۷، ومسلم، کتاب الإیمان، باب الدلیل علی أن من مات علی التوحید دخل الجنة قطعاً، ۵۸/۱، برقم ۳۰، واللفظ للبخاری برقم ۲۸۵۶، ورقم ۶۵۰۰.

موسلمانان خۆشه ویست: ئەم فەرموده پیرۆزه ئەوه مان بۆ روون ئەکاته وه که مافی خوای گه وره له سەر به نده کانی ئەوه یه به تاک و ته نها بیپه رستن به و په رستنه نه ی که له سهری پښو یست کردوون وه به هیچ شیوه یه که هاو هل بۆ برپار نه دن، وه مافی به نده کان له لای خوای گه وره ئەوه یه که خوای گه وره به نده کانی سزا نه دات به مه رجیک ئەوان هاو هل بۆ برپار نه دن (وه کاریک نه کهن که پښی ده رچن له دین)، گومانی تیدا نییه که مافی به نده کان لای خوای گه وره ئەوه یه که خوای گه وره په یمانی خیرو پاداشتی پیداون، وه وه عدو په یمانی خوای گه وره هه مووی راست و به جییه، راسته ئەو په یمانه، وه ووتی هه مووی راست و به جییه و به هیچ شیوه یه که نا راستی و دواکه و تن له په یمانیدا نییه، مافی که خوای گه وره پښو یستی کردوه له سهر نه فسی خۆی، وه ک ریزو گه وره یی و به خششیک بۆیان، ئەو خوایه ی که چند مافیکی له سهر نه فسی خۆی پښو یست کردوه بۆ به نده ئیمانداره کانی، هه ر وه ک چۆن زولم و سته می له سهر نه فسی خۆی حه رام کردوه، هیچ له دروست کراوه کانی پښو یستیان نه کردوه له سهری، وه خوای گه وره قیاس نا کریتته سهر دروست کراوه کانی (تا به زۆر بتوانی مافی له سهر پښو یست بکریت) به لکو به په حم و به زه یی و داد په روه ری خۆی په حم و به زه یی له سهر نه فسی خۆی پښو یست کردوه، هه ر چۆن زولم و سته می له سهر خۆی حه رام کردوه. ^(۱)

۹- عتبانى كورى مالك (رضي الله عنه) فەرمويه تی: پښه مبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) فەرمويه تی: (.. فإن الله حرم على النار من قال: لا إله إلا الله، يبتغي بذلك وجه الله") ^(۲) و اتا: خوای گه وره که سیک به ناگری دۆزه خ ناسوتینیت که ووتبیتى (لا إله إلا الله) به مه رجیک ووتنی ئەو ووشه یه ی ته نها له به ر خاتری خوای گه وره بوویت .

به شی سى یه م

خوای په روه ردگار خاوه نی خوایه تی و په رستراویتییه به سهر هه موو دروست کراوه کانییه وه، بۆیه به تاک راگرتنی خوای گه وره به هه موو جۆره کانی په رستن و ئەنجام دانی دینداری به دلسوژی ته نها بۆ خوای گه وره بریتیه له خوا به ته نها ناسین له خوایه تیدا (التوحید الالهیه) که ئەمه ش مانای (لا إله إلا الله) یه، ئەم جۆره یه کخوا په رستیه جۆره کانی تری خوا به ته نها ناسین له خۆ گرتوه ^(۱)، چونکه خوا به ته نها ناسین (التوحید) دوو جۆره:

جۆری یه که م: التوحید الخبری العلمی الاعتقادی ^(۲): خوا به ته نها ناسین له ناسین و جیگیر کردندا، ئەویش خوا به ته نها ناسینه له په روه ردگاریتى و ناوو سیفاته کانییا، و اتا جیگیر کردن و برپاردانی بوونی زاتی خوای گه وره و سیفات و کارو ناوه کانی، وه قسه کردنی له کتیبه کانییا بۆ هه ر به نده یه که که خۆی ویستبیتى قسه ی له گه لدا بکات، وه

^(۱) پروانه: المفهم لما أشكل من تلخیص كتاب مسلم، للقرطبي، ۲۰۳/۱، و شرح النووي على صحيح مسلم، ۳۴۵/۱ و مجموع فتاوى ابن تيمية، ۲۱۳/۱.

^(۲) متفق عليه: البخاري، كتاب الصلاة، باب المساجد في البيوت، ۱۲۵/۱، برقم ۴۲۵، و مسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر، ۴۵۵/۱، برقم ۳۳.

^(۱) تيسير العزيز الحميد، للشيخ سليمان بن عبد الله بن محمد بن عبد الوهاب، ص ۷۴، والقول السديد، للسعدي، ص ۱۷، و بيان حقيقة التوحيد، للشيخ صالح الفوزان، ص ۲۰.

^(۲) پروانه: مدارج السالكين، لابن القيم، ۴۴۹/۳.

بریاردانی سه رجه م بریارو قه دهر و دانایی خوی گه وره و به پاک راگرتنی له هه موو شتیك كه شایسته نییه بؤ خوی گه وره .

جوړی دووه: التوحید الطلی القصدی الإرادی: ^(۱) یه کخوا په رستی له داوا کردن و مه به سندا، و اتا یه کخوا په رستی له عیبادهت و په رستندا .

یه کخوا په رستی به شیوه یه کی درپژ تر نه بییت به سی به شه وه :

۱- توحید الربوبیة (یه کخوا په رستی له په روه ردگاریتیدا): بریتیه له بوونی بیرو باوه رپکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گه وره په روه ردگاری تاك و تنه هایه له دروست کردن و مولك و رزق دان و به رپتوه بردنی گه ردوندا، نه و خوییه که هه موو بونه وهرانی هینا و ته بون و په روه رده ی کردوون به نازو نیعمه ته کانی، وه بنده تاییه ته کانی وهك پیغه مبه ران (صلواته علیه وسلم) و شوین که وتوانی راسته قینه یانی په روه رده کردووه به بیرو باوه رپکی راست و ته واو، وه په روه رده ی کردوون به ره وشته جوانه کان و زانیارییه به سوده کان و کرده وه چاکه کان، نه م په روه رده کردنه ش په روه رده یه کی به سوده بؤ دل و روحه کان که به روبومی خو ش به ختی دنیا و قیامه تی تیدا یه .

۲- توحید الأسماء والصفات: بریتیه له بوونی بیرو باوه رپکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گه وره په روه ردگاری تاك و تنه هایه به هه موو سیفاتیکي رپك و ته واو به گشتی و له هه موو رویه که وه، نه ویش به بریاردان و جیگیر کردنی هه موو نه و ناوو سیفاتانه ی که خوی گه وره بؤ خو ی بریاری داوه و جیگیری کردووه یان پیغه مبه رکه ی (صلواته علیه وسلم) بؤی جیگیر کردووه، وه جیگیر کردنی و اتا و حوکی هه موو ناوو سیفاته کانی به و شیوه یه ی که له قورثانی پیروژدا هاتووه به و شیوه یه ی که شایسته یه به گه وره یی خوی په روه ردگار بی نه وهی هیچ یه کیک له ناوو سیفاته ته واوو جوانه کانی نه فی بکه یت (واته) : به بؤ چونی خو ت نه لئی خوی گه وره نه م ناوه یان نه م سیفاته ی نییه و ئینکاری لی بکه یت)، وه بی نه وهی ناوو سیفاته کانی تیک بشکی نیت، یان و اتا که ی بگوریت یان لیکی بچوینی یان چوینی تی بؤ ناوو سیفاته کانی خوی گه وره دابنییت که شایسته ی گه وره یی خوی گه وره نه بییت. وه (توحید الأسماء والصفات) بریتیه له دور خستنه وه و نه فی کردنی هه موو نه و عیب و که م و کورپیانه ی که خوی گه وره نه فی کردووه له خو ی، یان پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) نه فی کردووه له خوی په روه ردگار، وه دور خستنه وه ی هه موو نه و ناوو سیفاتانه ی که دهنه هوی دهر برینی ناته واوی و که م و کورپی بؤ خوی گه وره، خوی گه وره له قورثانی پیروژدا خوا به تنه ناو ناسینی په روه ردگاریتی (الربوبیة) و ناوو سیفاته جوانه کانی خو ی (توحید الأسماء والصفات) ی پروون کردووته وه هه روهك له سه رته تای سوره تی (الحدید)، وه سوره تی (طه)، وه کوتایی سوره تی (الحشر)، وه له سه رته تای سوره تی (آل عمران)، وه سوره تی (الإخلاص) به ته واوی، وه جگه له م سوره تانه که خوی په روه ردگار باسی (توحید الربوبیة و توحید الأسماء والصفات) ی کردووه ^(۱).

^(۱) بروانه : إجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية ، لابن القيم ۲/ ۹۴ ، ومعارض القبول، لحافظ حكمي ۱/ ۹۸، وفتح المجید ، لعبد الرحمن بن حسن ، ص ۱۷ .

^(۱) بروانه : فتح المجید، ص ۱۷، والقول السديد في مقاصد التوحيد لعبد الرحمن السعدي، ص ۱۴-۱۷، ومعارض القبول، ۱/ ۹۹ .

۳- توحيد الإلهية، ويقال له: توحيد العباداة: وَا تَا خَوَا بَه تَهْنَهَا نَاسِين لَه پَهْرَسْتِنْدَا، ئَهْ وِيش بَرِيْتِيَه لَه بُونِي بِيرو باوه پَرِيكِي تَهْ وَاوُو دَامَه زَرَاو _ لَه گَهْلْ بُوُونِي زَانِيَارِي وَ كَرْدَهْ وِهِي چَاكَهْ و سَهْ لَمَانْدِنِي _ ئَهْ وِهِي كَه خَوَاي پَهْرَهْ رَدْگَار خَاوَهْنِي خَوَايَهْتِي وَ پَهْرَسْتَرَاوِيْتِيَه بَه سَهْر هَهْمُو دَرُوسْت كَرَاوَهْ كَانِيَهْ وِه، وَ بَه تَاك پَاگَرْتِنِي خَوَاي گَهْ وِرَه بَه هَهْمُو جَوْرَهْ كَانِي پَهْرَسْتِن وَ ئَهْ نَجَام دَانِي دِينْدَارِي بَه دَلْسُوْزِي تَهْنَهَا بُوْ خَوَاي گَهْ وِرَه، ئَهْم جَوْرَهْ خَوَا پَهْرَسْتِيَه (التوحيد الالوهية) وَ جَوْرَهْ كَانِي تَرِي خَوَا بَه تَهْنَهَا نَاسِين لَه خُوْ گَرْتُوَهْ وَهْ (توحيد الربوبية وَ توحيد الأسماء والصفات) لَه بَهْر ئَهْ وِهِي سِيْفَهْتِي خَوَايَهْتِي سِيْفَهْتِيكَه هَهْمُو سِيْفَهْتَه تَهْ وَاوَهْ كَان وَ هَهْمُو سِيْفَهْتِي پَهْرَهْ رَدْگَارِيْتِي وَ گَهْ وِرَه يِي لَه خُوْ گَرْتُوَهْ، خَوَاي گَهْ وِرَه هَهْر خُوْي خَوَا وَ پَهْرَسْتَرَاوَه لَه بَهْر ئَهْ وِهْمُو سِيْفَهْتَه بَهْر زُوْ گَهْ وِرَه تَهْ وَاوَانَه ي كَه هَهْيَهْتِي، وَ لَه بَهْر ئَهْ وِهْمُو نَازُو نِيْعَمَهْتَه ي كَه رِشْتُوِيَهْتِي بَه سَهْر بَهْنَدَهْ كَانِيْدَا ، تَاكِيْتِي خَوَاي گَهْ وِرَه بَهْ وِهْمُو سِيْفَهْتَه تَهْ وَاوَه وَ تَاكِيْتِي لَه پَهْرَهْ رَدْگَارِيْتِي ئَهْ وِه دَهْ خَوَا زِيْت كَه هِيچْ كَهْس وَ هِيچْ شَتِيكْ لَه دَرُوسْت كَرَاوَهْ كَانِي شَايَسْتَه ي عِيْبَادَهْت بُوْ كَرْدِن وَ پَهْرَسْتِن نَهْبِن جِگَهْ لَه خُوْي .

خَوَا بَه تَهْنَهَا نَاسِين لَه پَهْرَسْتِنْدَا (توحيد الالوهية) مَهْ بَه سْتِي هَهْمُو پِيْغَهْ مَبَهْرَان (ﷺ) بُوُوَه لَه بَانْگَهْ وَاز كَرْدِنِي گَهْ لَه كَانِيَانْدَا هَهْر لَه يَهْ كَهْم پِيْغَهْ مَبَهْرَهْ وِه تَا كُوْتَايِيْن پِيْغَهْ مَبَهْر (ﷺ)، ئَهْم جَوْرَهْ يَهْ كَخْوَا پَهْرَسْتِيَه لَه سُوْرَهْتِي الْكَافِرُونَ بَاسْ كَرَاوَه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (الكافرون: ١) وَه تَايَهْتِي "٦٤" ي سُوْرَهْتِي اَلْ عِمْرَانِ ئَهْم جَوْرَهْ يَهْ كَخْوَا پَهْرَسْتِيَه ي لَه خُوْ گَرْتُوَهْ، هَهْر وَهْ كَخَوَاي گَهْ وِرَه فَهْرَمُوِيَهْتِي: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ٦٤) وَ تَا: ئَهْي پِيْغَهْ مَبَهْر (ﷺ) بَه ئَهْ هَلِي كِيْتَاب بَلِي: (كَه مَهْ بَه سَت پِيْيَان گَاوَر وَ جَوْلَهْ كَهْن) وَهْرِن بُوْ لَآي وَوَشَهْيَهْ ك- گُوِيِي بُوْ بَغْرِن وَ كَارِي پِيْ بَكَهْن- كَه ئَهْ وَوَشَهْيَهْ لَه نِيْوَان نِيْمَهْ وَ ئِيُوَهْ دَا يَهْ كَسَانَه ئَهْ وِيش ئَهْ وِهْيَهْ كَه هِيچْ پَهْرَسْتَرَاوِيكْ نَهْ پَهْرَسْتِن جِگَهْ لَه خَوَاي گَهْ وِرَه، وَ بَه هِيچْ شِيُوَهْيَهْ كَه هَاوَهْلِي بُوْ بَرِيَار نَهْ دَهْيِن (نَهْ بَت وَ نَهْ سَهْلِيْب وَ نَهْ نَاگَرُو نَهْ تَاغُوْت وَ نَهْ هِيچْ شَتِيكِي تَر نَهْ كَه يِنَهْ شَهْرِيكِي خَوَاي گَهْ وِرَه بَه لَكُو بَه تَاك وَ تَهْنَهَا بِيِيَهْ رَسْتِيْن) وَه هَهْنَدِيكْمَان هَهْنَدِيكْمَان نَهْ كَه يِنَهْ خَوَاو عِيْبَادَهْتِيَان بُوْ بَكَهْيِن جِگَهْ لَه خَوَاي گَهْ وِرَه (بَهْ وِهْيَهْ كَه سُوْجَدَهْيَان بُوْ بَهْرِيْن يَان شُوِيْنِيَان بَكَهْوِيْن لَه حَهْ لَآلْ كَرْدِنِي حَهْرَام وَ حَهْرَام كَرْدِنِي حَهْ لَآلْ) ، ئَهْ گَهْر ئَهْ وَاْن پِشْتِيَان هَهْلْ كَرْدُوو شُوِيْنَت نَهْ كَهْ وِتِن ، بَلِيْن شَايَهْت بِن كَه ئِيْمَهْ مُوسُوْلْمَانِيْن وَ بَهْرَدَهْ وَاْمِيْن لَه سَهْر ئِيْسِلَامَهْتِي وَ دِينْدَارِي خُوْمَان .

وَه سَهْرَهْتَاي سُوْرَهْتِي (السَّجْدَة) وَ كُوْتَايِيَهْ كَهْي، وَه سَهْرَهْتَاو نَاوَهْ پَاسْت وَ كُوْتَايِي سُوْرَهْتِي (غَافِر)، وَه سَهْرَهْتَاي سُوْرَهْتِي (الأعراف) وَ كُوْتَايِيَهْ كَهْيِي وَ زُوْرَبَهْي سُوْرَهْتَهْ كَانِي قُوْرْثَانِي پِيْرُوْز ئَهْم جَوْرَهْ يَهْ كَخْوَا پَهْرَسْتِيَهْيَه ي لَه خُوْ گَرْتُوَهْ .

هَهْمُو سُوْرَهْتَهْ كَانِي قُوْرْثَانِي پِيْرُوْز جَوْرَهْ كَانِي خَوَا بَه تَهْنَهَا نَاسِين لَه خُوْ گَرْتُوَهْ ، قُوْرْثَانِي پِيْرُوْز هَهْمُو ي لَه سَهْرَهْتَاوَه تَا كُوْتَايِي بَاسْ لَه خَوَا بَه تَهْنَهَا نَاسِين ئَهْ كَات، لَه بَهْر ئَهْ وِهْيَهْ قُوْرْثَانِي پِيْرُوْز هَهْمُو ي يَان بَاسْ لَه زَات وَ گَهْ وِرَه يِي وَ تَاكِيْتِي وَ نَاوُو سِيْفَات وَ كَارُو فَهْرَمُوَدَهْ كَانِي خَوَاي گَهْ وِرَه ئَهْ كَات كَه ئَهْ وِيش بَرِيْتِيَه لَه (توحيد الربوبية والأسماء والصفات)، يَان قُوْرْثَانِي پِيْرُوْز بَانْگَهْ وَاز كَرْدِنَه بُوْ پَهْرَسْتِن وَ عِيْبَادَهْتِي خَوَاي گَهْ وِرَه بَه تَاك وَ تَهْنَهَا وَ وَاز

هینان له په رستنی جگه له خوا که ئه ویش بریتیه له (توحید الالهیه)، یان قورئانی پیروژ فرمان کړنده به چاکه و ریگری کړنده له خراپه و په یوه ست بوونه به عیباده ته وه، که ئه مانه ش له ماف و ته واوکاریه کانی یه کخوا په رستیه، یان هه والدانه سه بارهت به ریژی که سانی یه کخوا په رست و ه چوڼ خوی گوره سرخه رو یارمه تی ده ریان، و ه چهنیک ریژ لیگیرون له قیامه تدا که ئه مانه ش پاداشتی یه کخوا په رستیه، یان قورئانی پیروژ باس له موشریکین ده کات و ه چیان به سهر دیت له ناخوشی و نارپه حتی له دنیا دا و ه توشی چ سزایه کی توندو به ئیش دهن له دوا روژدا هه مووی به هو یی دهرچون و گو ی نه دانه به حوکی خوا به ته نها ناسین، بو یه قورئانی پیروژ هه مووی بریتیه له باس کړندی خوا به ته نها ناسین و مافه کانی و پاداشتی، یان باس کړندی شیرک و موشریکین و سزایان ^(۱).

به روو بوم و سوده کانی یه کخوا په رستی

یه کخوا په رستی کومه لیک فه زل و گوره یی و شوینه وارو سودی باش و سهر ئه نجامی چاکی هه یه له وانه:

- ۱- خیری دنیا و قیامت له فه زل و گوره یی و به رو بومه کانی یه کخوا په رستیه .
- ۲- یه کخوا په رستی گوره ترین هوکاره بو لچون و نه مانی تنگ و چه له مه و ئاسته نگه کانی دنیا و قیامت، خوی په روه ردگار به هو یه وه سزا لا ئه بات له سهر بنده کانی له دنیا و قیامت تدا و ه به هو یه وه خوی په روه ردگار نازو نیعمه تی خوی ئه ریژی به سهر یاندا .
- ۳- به رو بومی خوا به ته نها ناسین یکی ته واو که دووره له شیرک و پیا ئه مینی و هیمنی دنیا و قیامت تیایه، هه روه ک خوی په روه ردگار فرمویه تی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (الانعام: ۸۲) و اتا: ئه وانه ی که باوه رپان هیناوه و ئیمان هه کیان تی که ل نه کړدوه به شیرک بریاردان بو خوی په روه ردگار ئه وانه له قیامت تدا ئه مینن له ناخوشی و نارپه حتی، و ه هیدایه ت دراون بو ریگی راستی ئیسلام .
- ۴- هر که سیک خوا به ته نها بناسیت ئه وه هیدایه تی ته واو دراوه و یارمه تی دراوه بو به ده ست هینانی پاداشتی هه موو کړده وه یه کی چاکه له لایه ن خوی په روه ردگار وه .
- ۵- به هو ی خوا به ته نها ناسینی کی ته واوه یه که خوی په روه ردگار له تاوانه کان خوش ئه بیث خراپه کان لائبات، هه روه ک له هه دیسی کی قودسیدا که ئه نه سی کوری مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبه روه وه (صلوات الله علیه) ئه یگی ریته وه، خوی په روه ردگار فرمویه تی: (یا ابن آدم انک لو آتیتنی بقراب الأرض خطایا ثم لقیتنی لا تشرک بی شیئا لأتیتک بقرابها مغفرة) ^(۱) و اتا: ئه ی کورانی ئاده م (ئهی موسلمانان) تو ئه گه رگه یشتی به دیداری من له قیامت تدا پر به زه وی تاوانت هه بیث کاتیک ئه گه یته دیداری من و هاوه لت بو من بریار نه دابیث پر به زه وی لیخوش بونت پیده به خشم .
- ۶- به هو ی خوا به ته نها ناسینی کی ته واوه یه که خوی په روه ردگار بنده کان ده کاته به هه شته وه، هه روه ک پیغه مبه ری خوا (صلوات الله علیه) فرمویه تی: (من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن

^(۱) بروانه: مدارج السالکین، لابن القیم، ۴۵۰/۳، وفتح المجد، ص ۱۷-۱۸، والقول السدید، ص ۱۶، و معارج القبول، ۹۸/۱.

^(۲) الترمذی، کتاب الدعوات، باب فضل التوبه والاستغفار، ۵/۵۴۸، برقم ۳۵۴۰، و صححه الألبانی فی صحیح الترمذی، ۳/۱۷۶، و سلسلة الأحادیث الصحیحة، برقم ۱۲۷، ۱۲۸.

عیسی عبد الله ورسوله وکلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، وأن الجنة حق، وأن النار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من العمل^(۱) واتا: هر که سیک شایه تی بدات به وهی که خوی په روه ردگار په رستراوی راسته قینه و تاك و ته نهایی و هیچ په رستراویکی تر شایسته ی په رستن نییه جگه له خوا نه بیټ، وه شایه تی بدات که پیغه مبه ر محمد (ﷺ) به نده و نیژدراوی خوی، وه (عیسی "علیه السلام") به نده و پیغه مبه ری خوی (ﷺ) که به وشه ی خوی په روه ردگار دروست بووه ، کاتیک خوی په روه ردگار فرمووی: (كُنْ فَيَكُونُ) واتا ببه ئه ویش دروست بوو به فرمانی خوا به بی باوک، وه روح له به ریکه وه کو سه رجه م دروست کراوه روح له به ره کانی تری خوی په روه ردگار (واتا: ئینسانه نه ک خوا بیټ یان به شی خویته تی تیدا بیټ هه روه ک گاوره کان باوه رپان وایه)، که سیک شایه تی بدات به وهی که به هشت حقه و هیه و شوینی چاکه کارانه وه دوزه خیش حقه و بوونی هیه و شوینی هاوډل بریارده ران و بی باوه رپان و تاوان بارانه، ئه وه خوی په روه ردگار ئه یکاته به هشته وه جا له سر هر کرده وه یه ک بیټ، (واتا: خوی په روه ردگار ئه و موسلمان ه ئه کاته به هشته وه چه نی چاکه شی که م بیټ و تاوانی زور بیټ چونکه ئه و ه موو شایه تییه گه وره یه ی داوه).

وه هه روه ها له فرموده یه کی تر دا که هاوډلی به ریژ جابری کوری عبدالله (ﷺ) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بومان ئه گیریته وه، که فرمویه تی: (من مات لا یشرک بالله شیئاً دخل الجنة)^(۱) واتا: هر که سیک مرد بیټ (یان بمریت) و له ژیانی دنیادا به هیچ شیوه یه ک هاوډلی بؤ خوی په روه ردگار بریار نه دابیټ بی گومان که سیکه چوته به هشته وه

۷- خوا به ته نها ناسینیکی ته و او ئه گه ر له هر دلکدا هه بیټ نایه لی خواوه نه که ی بچیته ناو ناگری دوزه خه وه، هر وه ک عتبان له پیغه مبه روه وه (ﷺ) بومان ده گیریته وه که فرمویه تی: (... فإن الله حرم علی النار من قال: لا إله إلا الله یتبخی بذلك وجه الله)^(۱) واتا: خوی په روه ردگار لاشه ی که سیکه حرام کردوه له ناگری دوزه خه که وتبیټی (لا إله إلا الله) و ته نها مه به سستی خوی په روه ردگار به ووتنی .

۸- ئیمان و خوا به ته نها ناسین ئه گه ر به ئه ندازه ی که م تر له دنکه خه رته له یه ک له دلی هر موسلمانیکدا هه بیټ پرگاری ده کات له ناگری دوزه خه و به هه میشه یی خواوه نه که ی له ناگردا نامینیته وه (چه ندیک تاوانیشی زور بیټ به مه رچیک ئه و تاوانانه نه گه یشتبیته راده ی شیرک و بی باوه ری).^(۲)

۹- خوا به ته نها ناسین گه وره ترین هوکاره بؤ به ده ست هیټانی رازی بوون و پاداشتی خوی په روه ردگار، وه سه رفرازترین و به خته وه رترین که س له رژی قیامه تدا به شفاعته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که سانی خوا به ته نها په رستن ، هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: (... أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال لا إله إلا الله خالصاً من قلبه أو

(۲) متفق علیه: البخاري، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ} ۱/۶۸، برقم ۳۲۵۲، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً، ۱/۵۷، برقم ۲۸

(۱) مسلم، كتاب الإيمان، باب من مات لا يشرک بالله شيئاً دخل الجنة، ۱/۹۴، برقم ۹۳.

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الصلاة، باب المساجد في البيوت، ۱/۱۲۶، برقم ۴۲۵، ومسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر، ۱/۴۵۵-۴۵۶، برقم ۳۳.

(۲) بروانه: صحيح البخاري، كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى: {لَمَّا خَلَقْتُ بَيْدِي}، برقم ۷۴۱۰، وصحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب معرفة طريق الرؤية، ۱/۱۷۰، برقم ۱۸۳، ورقم ۱۹۳.

نفسه^(۳) واتا: سهرفرزترین و بهخته وهرترین موسولمان له پوژي قیامه تدا که بهر شه فاعه تی من بکه ویت موسولمانیکه له ناخی دلاییه وه و به دلسوزییه کی ته واوه وه ووتبیتی (لا إله إلا الله) .

۱۰- هموو کرده وه چاکه کان و ووته و قسه نهیئی و ناشکراکان ، له پوی ودرگیران و ته واوه تی و بوونی پاداشتی چاکه له سهریان له لایه ن خوی په روهردگار وه وه ستاون له سهر بوونی خوا به تنه نا سینیکی ته واو، بویه هرکاتیک خوا به تنه نا سین به هیژ بوو وه دلسوزی ته واو بو خوی په روهردگار نه و کارانه ریڅ و ته واو دهن .

۱۱- به هوئی خوا به تنه نا سینیکی ته واوه وه کردنی کرده وه ی چاکه له سهر شانی بنده ی موسلمان ناسان ده بیټ، وه به ناسانیش واز هیټان له تاوان له سهر شانی سوک ده بیټ ، وه دل نه وایی تیدایه له به لآو موسیبه ت، خوا به تنه نا سین و دلسوزی بو خوی په روهردگار له یه کخوا په رستی که یدا کردنی کرده وه ی چاکه ی له سهر شان سوک و ناسان ده بیټ ، له بهر نه وه ی ئومیدی به پازی بوون و پاداشتی خوی په روهردگار هیه، وه به ناسانی ده توانیت واز له و تاوانانه بیټیت که نه فسی حزی پییه تی نه نجامی بدات، له بهر نه وه ی ترسی تورپه بوون و سزای خوی په روهردگاری هیه .

۱۲- یه کخوایه رستی هر کاتیک به ته واوی له هر دلیکدا هه بوو خوی په روهردگار ئیمان له و دلله شیرین و خوشه ویست نه کات و نه پرازیټه وه به کرده وه ی چاکه، وه خوی په روهردگار بی باوه پری و تاوان و سهرپیچی لا قیژه ون و رق لیبوو نه کات، وه خوی په روهردگار نه و که سه یه کخوایه رسته نه گپیت له هیدایه ت دراوان .

۱۳- یه کخوایه رستی ناخوشی و ئیش و نازار له سهر بنده ی موسلمان سوک و ناسان ده کات، بویه به گویره ی ته واوی خوا به تنه نا سین، موسلمان ناخوشی و ئیش و نازار کان ودرده گریټ به دلکی فراوان و نه فسیکی نارامه وه، وه نه و بنده موسولمانه ته واو ته سلیمه و پازییه به و قه دهره ی که خوی په روهردگار بوی برپوه ته وه گهر له سهر شانی قورس و گرانیس بیټ، که نه ویش گه ودره ترین هوکاره بو فراوانی و نارامی دلله کان .

۱۴- یه کخوایه رستی بنده کان پرگار ده کات له به ندایه تی کردن و دل په یوه ست بوون و ترسان و ئومید بوون و کرده وه کردن له بهر دروست کراوه کانی خوی په روهردگار، که نه و پرگار بونه ش سهرفرزی پاسته قینه و پریزو شکومه ندی به رزییه، له گه ل نه وه شدا نه و بنده یه کخوایه رسته تنه نا به ندایه تی خوی په روهردگار ده کات و تنه نا ئومیدی به خوی په روهردگار و له هیچ که س و شتیټک ناترسیټ تنه نا له خوی په روهردگار نه بیټ، نه و ترس و ئومیده ش له خوی په روهردگار ته واو سهرکه وتوو و سهرفرز و پرگار بووی ده کات .

۱۵- یه کخوایه رستی گهر له هر دلیکدا به ته واوه تی هه بوو به دلسوزییه کی ته واوه وه نه و کاته کرده وه ی چاکه ی که می نه و بنده موسلماننه زور نه کات ، وه کرده وه و قسه جوانه کانی زیاد نه کات بی سنور و حساب .

۱۶- خوی په روهردگار که فاله تی خوا به تنه نا ناسانی کردوه که له دونیادا سهرخه رو یارمه تی دهریان بیټ، وه سهرفرزو به عزیزه ت و پریزداریان بکات، وه ته واو هیدایه تیان بدات، وه خوی په روهردگار کردنی هموو کاریکی چاکه یان له سهر ناسان ده کات، وه کار و حالی دونیایان بو چاک ده کات ، وه هموو قسه و کرده وه کانیان بو ریڅ و چاک جوان نه کات .

(۳) البخاری ، کتاب العلم، باب الحرص علی الحدیث ، ۳۸/۱ ، برقم ۹۹ .

۱۷- خۇاى پەروردىگار خراپەى دۇنيا و قىيامەت لە ئىمانداران (يەكخوا پەرستان) لادەبات و دوورى دەخاتەو، وەمنەتى خۇى پېژاندووه بە سەرىاندا بەو ژيانە خۇشەى كە پىي بەخشىون، وە دل ئارامى كردون پىي، وە دل گەش و دل خۇشى كردون بە يادو زىكرى خۇى لەو دۇنيایەدا .

شىخى پایە بەرز ناصر السعدى " پەحمەتى خۇاى لىبىت " فەرمویەتى : (بەلگەى ئەو خالانەى كە باسکران لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى پىغەمبەردا (ﷺ) زۆر و ئاشکران ، والله أعلم).^(۱)

و شىخ و زانای پایە بەرز ابن تىمىة (پەحمەتى خۇاى لىبىت) فەرمویەتى: (ھىچ خۇشەتى و چىژو خۇشەىكى تەواو نىيە بۆ دلەكان مەگەر لە خۇشەویستى خۇاى پەروردىگار و نزیك بونەوہ لىي بەو كارە چاكانەى كە خۇاى پەروردىگار حەز دەكات ئەنجام بدرىن بۆى، وە خۇشەویستى بۆ خۇاى پەروردىگار تەواو راست نىيە مەگەر بە پشت ھەلكرن لە ھەموو خۇشەویستىك جگە لە خۇى، كە ئەوہش (واتا: پشت ھەلكرن لە خۇشەویستى ھەموو خۇشەویستىك لە روى پەرستن و ئومىد پىبون و ترسان و پشت پىبەستن و داوا لى كردن و ھتد ، جگە لە خۇاى پەروردىگار) حەقىقەت و راستىتى خوا بە تەنھا ناسىن و (لا إله إلا الله) يە.^(۲)

بەشى دووہ

تارىكايىپهكانى ھاوئل بېرىاردان بۆ خۇاى پەروردىگار

باسى يەكەم: تىگەيشتن لە مانای ھاوئل بېرىاردان بۆ خۇاى پەروردىگار

مانای شىرك لە زمانەوانىدا: الشُّرْكُ، والشِّرْكَةُ، واتايان يەكە، وقد اشتركا، وتشاركا، وشارك أحدهما الآخر، شەرىك بوون، شەرىكايەتى ئەوى ترى كرد، وأشرك بالله: كفر، كوفرى كرد بى باوہر بوو، فهو مشرك ومشركي، كە كەسىكى موشرىكە، والاسم الشرك فيهما، ورغبنا في شرككم: مشاركتكم في النسب ، وأشرك بالله: جعل له شريكاً في ملكه، أو عبادته : ااتا: ھاوئلى بۆ خوا بېرىاردا لە مولكى يان لە پەرستنىدا.^(۱)

مانای شىرك لە روانگەى شەرعدا: ئەوہى كە تۆ ھاو شىوہىەك بۆ خۇاى پەروردىگار دابنىت لە كاتىكدا خۇاى پەروردىگار تۆى دروست كردووه، ئەو تاوانەش گەورەترىن تاوانە (كە ھىچ تاوانىك لە سەروىەوہ نىيە بۆ ترسناكى) ئەو تاوانە (شىرك) ھەلۆەشىنەرەوہ و پوچەلگەرەوہى ھەموو كردهوہ چاكانە، وە پىگەر و بەر بەستە لە بوونى پاداشتى چاكانە لە سەر كردهوہ چاكانە، بۆيە ھەر كەسىك (كەسىك يان شتىك) يەكسان بكات لە گەل خۇاى پەروردىگاردا بە خۇشەویستى و بە گەورە دانان ، وە شوپنى ھەنگاوو پىيازى بكەوئت كە پىچەوانەى پىيازى پىغەمبەر ئىبراھىم بىت (عليه السلام) ئەوہ ئەو

كەسە كەسىكى موشرىكە و گەورەترىن تاوانى ئەنجامداوہ.^(۱)

(۱) بېروانە: القول السديد في مقاصد التوحيد ص ۲۵.

(۲) بېروانە: مجموع الفتاوى ، ۳۲/۲۸.

(۱) بېروانە: القاموس المحيط، باب الكاف، فصل الشين، ص ۱۲۴۰.

(۱) بېروانە: الأجوبة المفيدة لمهمات العقيدة ، لعبد الرحمن الدوسري ، ص ۴۱.

هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار دوو جوړه: (۲)

جوړی یه که م: هاوډل بریاردانی گوره نه گهر هر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام پیی دهرده چیت و بی باوهر ده بیټ .

جوړی دووهم: هاوډل بریاردانی بچوکه که نه گهر هر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام دهرناچی و پیی بی باوهر نابیت به لام له تاوانه گوره کان گوره تره به لای هندی له زانایانه وه .

زانای پایه به رز شیخ ناصر السعدي (په حمته خوی لیبیت) سنوری شیرکی گوره ی پوون کردوته وه و فهرمویه تی: (سنوری هاوډل بریاردانی گوره که هه موو جوړو به شه کانی له خو گرتبیت نه وه به: که به نده به که جوړیک یان تاکیک له تاکه کانی په رستن بو جگه له خوی په روهردگار نه جام بدات، بویه هه موو بیروباوهر و قسه و کرده وه به که کاتیک زانرا خوی په روهردگار فهرمانی کردووه ده بیټ ته نها بو خوی بکریټ، کردن و نه جامدانی بو خوی په روهردگار خوا به ته نها ناسین و ئیمان و دلسوژییه بوی، وه نه جامدان و کردنی بو جگه له خوی په روهردگار هاوډل بریاردان و بی باوهر پییه، نه مه یه سنوری شیرکی گوره .

وه سنوری شیرکی بچوک: بریتیه له هه موو وه سیله و هوکاریک که سه ربکیشیت بو هاوډل بریاردانی گوره له وه به ست و نیهت و قسه و کرده وانه ی که نه گه یشتونه ته راده ی په رستن و عیبادت .^(۱)

باسی دووهم : به لگه پوون و ناشکراکان سه بارت به هه لوه شانده وهی هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار
به لگه ی براوه و پوون و ناشکرا سه بارت به هه لوه شانده وهی هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار و سه رزه نشت کردنی که سانی هاوډل بریاردان بو خوی په روهردگار زور زورن له وانه :

۱- هر که سیک داوا بکات و بپارپته وه له پیغه مبریک (ﷺ) یان پیاو چاکیک یان مه لائیکه به که یان جنوکه به که یان جوړیک له جوړه کانی په رستن یان بو نه جام بدات نه وه کردویانیت ی به خواو په رستراو جگه له خوی په روهردگار.^(۲) که نه وه ش حقیقه تی شهریک بریاردانی گوره به بو خوی په روهردگار ، خوی په روهردگار

دهرباره ی نه م تاوانه فهرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْرَأَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۸) واتا : خوی په روهردگار له که سیک رازی نییه و لی خوش نابیت که هاوډلی بو بریار دابیت (وه به و حاله وه مردبیت و ته وه بی نه کردبیت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پوون کرابیته وه و به لگه ی خوی په روهردگاری بو باس کرابیت و به رده وام بو بیټ له سه ری (أقيم عليه الحجة)، وه خوی په روهردگار له هه موو تاوانیک خوش ده بیټ که له خوار شیرکه وه بیټ بو نه و که سه ی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوی په روهردگار له هه موو تاوانیک که نه گه یشتووه ته راده ی شیرک و بی باوهر ی یان نه و هتا هر له سه ره تاوه و بی سزا لی خوش ده بیټ یان پاش سزاو پاک بونه وه پرزگاری ده کات له ناگری دوزه خ له بهر نه وه ی

^(۲) بیوانه : قضية التكفير ، للمؤلف، ص ۱۱۹.

^(۱) بیوانه : القول السديد في مقاصد التوحيد، لعبد الرحمن بن ناصر السعدي، ص ۳۱، ۳۲، ۵۴.

^(۲) بیوانه : فتح المجيد شرح كتاب التوحيد، ص ۲۴۲.

شیرک و بی باوهری بهرامبر خوی په روهردگار نه نجام نه داوه، نه مه واتای نه وه نییه بلین ریگه ی تاوانمان بو ناسان ده بیټ - به لکو گوره یی خوا به تنها ناسین و دوور که وتنه وه له شیرک برپادانمان بو پوون ده کاته وه - چونکه موسلمان گهر تاوانیش بکات به ترسه وه نه نجامی نه دات (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ اِثْمًا عَظِيمًا) وه هر که سیک هاوول بو خوی په روهردگار برپار بدات به پرستی درویه ک و تاوانیکی زور گوره ی نه نجامداوه .

۲- له و به لگه یه کلاکه ره وانه ی که پیویسته پوون و ناشکرا بکرین بو نه و که سانه ی که جگه له خوی په روهردگار په رستراوی تر ده په رستن، فرموده ی خوی په روهردگار که فرمویه تی: ﴿ اَمْرٌ اُتٰخَذُوْا ءِالِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۱﴾ لَوَ كَانَ فِيْهِمَا ءِالِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۲۲﴾ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ﴿۲۳﴾ (الانبیاء: ۲۱-۲۳) واتا: نه وان په رستراوی تریان داناوه و ده په رستن جگه له خوی په روهردگار له سهر زه ویدا، نایا نه و په رستراوانه ده توان زیندوو بکه نه وه و له زه ویدا بلاوی بکه نه وه؟ بی گومان نه خیر ده ی که نه توان نه وه بکه نه چون شایسته ی نه وه ن بکرینه خوا. ﴿ لَوَ كَانَ فِيْهِمَا ءِالِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴾ واتا: نه گهر له ناسمانه کان و زه ویدا خوی که و په رستراویکی راسته قینه ی تر هه بویه نه وه ژیان و ریگ و پیکی ناسمانه کان و زه وی تیگ ده چون و خراب ده بوون، پاک و بی گهردی بو نه و خوی که خاوه نی عهرشه) له وه ی ده یلین گوايه کور یان شهریکی هه یه ، ﴿ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ﴾ واتا: خوی په روهردگار حاکم و ده سه لاتداره و پرسیاری لی ناکری له و کارانه ی نه نجامی ده دات و په خنه ی لی ناگری له بهر نه وه ی خوی په روهردگار خاوه نی گوره یی و زانیاری و دانییه کی ته واوه (وَهُمْ يُسْأَلُوْنَ) واتا: به لکو نه وان (هاوول برپارده ران) پرسیاری لی کراون له سهر کاره کانیان .^(۱)

له م نایه ته پیروزانه دا خوی په روهردگار نینکاری و نکولی له سهر نه و که سانه ده کات که جگه له خوی په روهردگار له سهر زه ویدا په رستراوی تریان داناوه و ده یان په رستن، جا نه و په رستراوانه دارو به رده کان بن یان بته کان بن که ده په رسترین جگه له خوی په روهردگار ، نایا نه و په رستراوانه ده توان مردوو ده کان زیندوو بکه نه وه و به سهر زه ویدا بلاویان بکه نه وه؟ وه لام: بی گومان نه خیر ناتوان و ده سه لاتیان نییه به سهر هیچ کاریک له و کارانه دا، وه نه گهر له ناسمانه کان و سهر زه ویدا په رستراویکی تری راسته قینه هه بویه و شایسته ی په رستن بویه نه و کاته ژیانی دروست کراوه کان و ریگ و پیکی ناسمانه کان و زه وی تیگ ده چون و خراب ده بوون، له بهر نه وه ی بوونی چهند خوی که و په رستراویک ری نه دان و نه گونجان و ناکوی ده خوازیت، که به هوییه وه له ناو چون و نه مان پوو ده دات، نه گهر دابنریټ دوو په رستراو هه یه، یه کیکیان بیه ویټ شتیگ دروست بکات به لام نه وه ی تریان نه یه ویټ نه و شته دروست بکات، یان یه کیکیان بیه ویټ شتیگ ببه خشیت نه وه ی تریان نه یه ویټ و ریگر بیټ، یان په رستراویکیان بیه ویټ لاشه یه ک بجولی نه وه ی تریان بیه ویټ و هستا و بیټ، له م کاته دا ریگ و پیکی هه موو بونه وهران وژیانی دنیا تیگ ده چیت، له بهر نه وه ی :

(۱) پروانه: تفسیر القرآن العظیم، للإمام ابن کثیر ۲۳۶/۳ تفسیر سورة الأنبياء.

* شتیکی نه گونجاوه و نه مه عقولیشه له یه ک کاتدا مه بهستی هردوو کیان بیته دی، چونکه نه گهر مه بهستی هردوکیان بیته دی نه و کاته نه وه ده خوازیت که دوو شتی زور جیاواز له یه ک کاتدا کو بیته وه، یان نه وه ده خوازیت له یه ک کاتدا شتیکی زیندوو بیت و مردوش بیت، جولاو و وهستاو بیت، که بوونی شتی به و شیوهش نه گونجاوه و نه شایسته یه .

* وه نه گهر مه بهستی هیچ کامیان نه هاته دی نه و کاته بی دسه لاتی له هر دوکیاندا دهرده که ویت که نه وهش پیچ وانه ی گوره یی دسه لاتی خوی پوره دگار ه .

* وه نه گهر مه بهستی یه کیکیان هاته دی و کاری جی به جی بوو، نه و کاته نه و پهرستراوه ی مه بهسته که ی دیته دی و کاره کانی جی به جی پهرستراوی به توانا و به دسه لاته و نه وه ی تریان پهرستراوی بی توانا و بی دسه لاته .

* وه کو بونه وه و پیکه وتنیان له سهر هاتنه دی یه ک مه بهست له هه موو کاریکدا شتیکی ناشیاوو نه گونجاوه . بویه له م کاته دا نه و پهرستراوه ی که به دسه لاته و زاله به سهر به پیره بردنی کاره کانیدا ته نها نه ویان مه بهسته که ی هاتوته دی و کاره کانی جی به جی هیچ پیکرو به ربه ره کانی و پا جیاوازیه کی به رامبه ری، وه بی بوونی هیچ هاو هلک، که نه ویش خوی دروست که رو به دیهنه ر و تاک و ته نه یه، که هیچ پهرستراویکی حه ق نییه جگه له خوی هر نه و پهرستراوی حه ق و راسته قینه یه، وه هیچ پهره دگارک نییه جگه له خوی، هر بویه خوی پهره دگار به لگه ی ناشیاوی و نادروستیتی بوونی زیاتر له پهرستراویکی باس کردوه و فرمویه تی: ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ

﴿۹۲﴾ (المؤمنون: ۹۱-۹۲) و اتا: هه رگیزو به هیچ شیوه یه ک خوی پهره دگار که سی نه کردوه به روله و مندالی خوی وه به هیچ شیوه یه ک له گهل خوی پهره دگاردا پهرستراوی حه ق و راسته قینه نییه و هاو هل و شهریکی نییه، گهر پهرستراوی حه ق و راسته قینه ی تر له گهل خوی پهره دگاردا هه بویه نه و کاته هه ریه که یان یارمه تیده رو به ریه به ری نه و شتانه نه بوون که خوی دروستی کردوون (بویه نه و کاته ژیان و پیک و پیکی و جوانی نه م بونه وه رانه تیکه ده چون) وه هه ندی له دروستکراوه کانی زال نه کرد به سهر هه ندی کاندان، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ : پاکی و بیگه ردی بو نه و خوی یه که هاو هل برپارده ران نه یلین و نه یده نه پالی (گوایه مندال و هاو هل و شهریکی هه یه) ﴿ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾: نه و خوی هه رزه او ناگاداری هه موو نه یی و دیارو ناشکر اکانه به رزی و بلندی و گوره یی ته نها بو نه وه به رامبه ر به و شتانه که نه فامان و هاو هل برپارده ران ده یکه نه هاو هل و شهریکی .

وه بوونی نه م هه موو بونه وه رانه ی ژیروو سه رو به و هه موو جوانی و پیک و پیکیه و بوونی تیکه لای و په یوه ندیان به یه که وه له و پهری ورده کاری و ته واو ته دیا یه ﴿ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ ﴾ (الملك: ۳) و اتا: هیچ نارپکی و نا به جییه ک نابینیت له دروست کراوه کانی خوی پهره دگاردا ، به لکو هه موویان گوپرایه ل و ناماده و پیکه راون به داناییه وه (له لایه ن خوی گه وره وه) بو به رزه وه ندی دروست کراوه کانی، هه موویان به لگه ن له سهر

ئوهی که به پړوبه رو په روهردگار و خویان ته نها یه ک خوایه، هیچ په رستراو دروست که ریان نییه جگه له و (خوای په روهردگار).^(۱)

۳- ئوهی که شتیکی پوون و زانراوه له لای هموو که سانی عاقل و ژیرمند ئه وه یه هموو ئه و په رستراوانه ی که ده په رستری جگه له خوای په روهردگار بی هیزو بی دهسه لاتن له هموو پویه که وه، ئه و په رستراوانه هیچیان به ده دست نییه بو خویان و بو جگه له خوشیان له سودو قازانج و زیان ، له ژیان و مردن ، له به خشین و ریگری کردن و نه به خشین، له به رزی و نزمی ، وه وه سف ناکرین به هیچ سیفاتیک له و سیفاتانه ی که په رستراوی پاسته قینه ی پی وه سف ده کریت، دهی که و ابوو چون ئه و په رستراوانه ده په رستری که ئه وه حالیا نه؟ وه چون ئومیدت به په رستراویک ده بیت که ئه وه حالیتی؟ یان چون لیی ده ترسییت که ئه وه سیفاتیتی؟ یان چون هاواری بو ده کریت و داوای لی ده کریت له کاتیکدا نه ده بیستییت و نه ده بینیت و نه هیچ شتیکیش ده زانیت.^(۱)

وه خوای په روهردگار به جوانترین شیوه بی دهسه لاتی و بی هیزی ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوای ده په رستری پوون کردوته وه، هه روه ک فرمویه تی: ﴿ قُلْ أَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۷۶﴾ (المائدة: ۷۶) و اتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پییان بلئ ئایا ئیوه (موشریکین) عیبادت بو جگه له خوای په روهردگار ده که ن له کاتیکدا نه زیان و نه سودیان نییه بو تان وه خوای په روهردگار بیسه روزانیه .

وه هه روه ها خوای په روهردگار فرمویه تی: ﴿ أَيْشِرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۲﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاكَ عَلَيْهِمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صُمُوتٌ ﴿۱۹۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۴﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُم أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُم أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿۱۹۵﴾ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿۱۹۶﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۷﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرْتَدَّ إِلَيْكُم مُّرْءَانُهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۹۸﴾ (الأعراف: ۱۹۱-۱۹۹)

(۱) بیوانه: درء تعارض العقل والنقل لابن تیمیة ۳۵۲/۹، ۳۵۴، ۳۳۷-۳۸۲، ۳۵۱-۳۷، و تفسیر البغوي ۲۴۱/۳، ۳۱۶، و ابن کثیر ۲۵۵/۳، ۱۷۶، و فتح القدير للشوكاني، ۴۰۲/۳، ۴۹۶، و تفسیر عبد الرحمن السعدي، ۲۲۰/۵، ۳۷۴، و أيسر التفاسير لأبي بكر جابر الجزائري ۹۹/۳، و مناهج الجدل في القرآن الكريم للدكتور زاهر بن عوض الألمعي ص ۱۵۸-۱۶۱.

(۱) بیوانه: تفسیر ابن کثیر ۸۳/۲، ۲۱۹، ۲۷۷، ۴۱۷، ۴۷/۳، ۲۱۱، ۳۱۰، و تفسیر السعدي ۳۲۷/۲، ۴۲۰، ۲۹۰/۳، ۴۵۱، ۲۷۹/۵، ۴۵۷، ۱۵۳/۶، و أعضاء البيان للشنقيطي، ۴۸۲/۲، ۱۰۱/۳، ۳۲۲، ۵۹۸، ۴۴/۵، ۲۶۸/۶.

﴿ اَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ واتا: ئایا دروست کراوه کانی خوای په روه ردگار ده که نه هاو هل و شه ریکی خوای گه وره له کاتیکدا ناتوانن هیچ شتیک دروست بکه ن؟ به لکو خویان دروست کراون ، وه ناتوانن سهرخه ری خویان و هاوار که رانیان بن .

﴿ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴾ واتا: هاواریان لی بکه ن و بانگیان بکه ن بؤ سهر ریگیای هیدایه ت و راستی شوینتان ناکه ون (چونکه روح له بهر نین)، یه کسانه بؤ ئیوه ئه ی هاو هل بریاردهران هاواریان بؤ بکه ن و لییان بپارینه وه یان بؤ دهنگ بن و لییان نه پارینه وه (چونکه بی گیانن، بی گیانیش ناتوانیت هیچ کاریک بؤ خوی بکات چ جای بؤ جگه له خوی! په رستراوی راسته قینه نین ، به لکو ئه وه ی په رستراوی راسته قینه بیت ته نها ئه و خواجه یه که هه رکه سیک بیپه رستیت سودی پی ده گه یه نیت، هه رکه سیک سهر پیچی بکات زیانی پی ده گه یه نیت، هه رکه سیک خۆشه ویستی بیت سهری ده خات، هه رکه سیک دژایه تی بکات سهر شوپی ده کات، هه رکه سیک گوئی رایه لی بکات ریتمونی ده کات بؤ سهر ریگیای راست، هه رکه سیک لیی بپارینه وه پارانه وه که ی ده بیستیت و وه لآمی ده داته وه) .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۲﴾ ﴾ واتا: ئه وانه ی ئیوه لییان ده پارینه وه و هاواریان بؤ ده که ن ئه ی هاو هل بریاردهران وه کو ئیوه دروست کراون (به لکو مروقه کان گه لیک له وان ته واو ترو به ده سه لات ترن، چونکه ئیوه ئه بیینن ئه وان نابینن ئیوه ئه بیستن ئه وان نابیستن ئیوه ده ست و قاچ و چاوتان هه یه ئه وان نیانه) ده ی ئه گهر ئیوه راست ده که ن ئه و په رستراوانه سودو زیانیان به ده سه کاتیک هاواریان بؤ ده که ن با وه لآمی پارانه وه کانتان بده نه وه کاتیک لییان نه پارینه وه ، ئه گهر وه لآمی پارانه وه کانتانیان نه دایه وه ئه وه بی گومان بن له وه ی که نه سودو نه زیانیان به ده ست نییه، چونکه سودو زیان گه یاندن به ده ست خواجه که کاتیک هاواری بؤ بکریت بیبیستیت و سود به و که سه بگه یه نیت که چاکه کاره و زیان به و که سه بگه یه نیت که خراپه کاره و شایسته یه تی .

﴿ اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۹۵﴾ ﴾ واتا : ئایا (ئه ی هاو هل بریاردهران) ئه و بت و په رستراوانه ی ئیوه قاچیان هه یه تا له گه لتاندا بیین و بچن کاره کانتان بؤ جی به جی بکه ن؟ یان ئایا ئه وان ده ستیان هه یه تا به ره نگاریتان لی بکه ن و کاری خراپتان لی بگیرنه وه؟ یان ئایا ئه وان چاویان هه یه تا ئیوه ی پی بیینن و ئه و شتانه شی له ئیوه بزره بیینن؟ یان ئایا ئه وان گوئیان هه یه تا ئه و شتانه تان پی پابگه یه نن که ئیوه ناگاتان لیی نییه و نابیستن؟ (بی گومان بؤ هه مووی نه خیر) . قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ : ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و هاو هل بریاردهرانه بلئی خوتان و هه موو ئه و په رستراوانه ی که ئه بیپه رستن جگه له خوای په روه ردگار کؤ بیینه وه و توانا و فیلتان بخنه گه پو چاو ترو کاتیکیش دامه نیشن و ماندوو مبه ن به لکو په له ش بکه ن بؤ ئه وه ی زیانم بگه یه نن . (خوای په روه ردگار به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) رانه گه یه نیت که ئه بیپاریزیت و به هیچ شیوه یه ک ناتوانن زیانی پی بگه یه نن) .

﴿إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (۱۹۱) : واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلئ: به راستی پشت و په نای من ته نها ئه و خواجه یه که قورنای پیروزی دابه زاندووه و سه په رستی و چاودیری چاکه کاران ده کات .

﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرُونَ﴾ (۱۹۷) ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۹۸) : ئه ی هاو هل بریاردان ئه وانه ی ئیوه لیان ده پارینه وه و هاواریان بو ده که ن جگه له خوی په روه دگار ناتوانن سه رتان بکه وینن و یارمه تیتان بدن به لکو له وهش بی دهسه لات ترن که ناتوانن سه رخه ری خویشیان بن، وه ئه گهر بانگیان بکه ییت بو سه ر پیگای راست و هیدایه ت گوی بیستی بانگه وازه که ت نابن چ جای یارمه تیده رو سه رکه وینه رت بن، وه ده یان بینیت سه یرت ده که ن به لام ناتبینن (چونکه چاویان نییه) .

وه هه روه ها خوی په روه دگار فه رمویه تی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (۲) ﴿(الفرقان: ۳) واتا: هاو هل بریاردان جگه له خوی په روه دگار په رستراوی تریان داناوه ده یان په رستن و هاواریان بو ده که ن له کاتیکدا ئه و په رستراوانه ناتوانن هیچ شتیک دروست بکه ن به لکو خو یان دروست کراون، وه هیچ زیان و قازانجیکیان بو خو یان به ده ست نییه ، وه نه مردن و نه زیان و نه زیندوو کردنه وه شیان به ده سته .

له گه ل هه موو ئه مانه شدا ناتوانن ناخو شی و نارپه حه تی له سه ر ئه و که سانه لابه رن که هاواریان بو ده که ن یان وه ریگی رنه سه ر که سیکی تر، هه روه ک خوی په روه دگار فه رمویه تی: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ (۵۶) ﴿(الإسراء: ۵۶) واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و موشریکانه بلئ: که جگه له خوی په روه دگار ئه په رستن و گومانتان وایه جگه له خوی په روه دگار وه لامتان ئه داته وه بی گومان بن که به هیچ شیوه یه ک ئه و په رستراوانه ناتوانن ناخو شی و نارپه حه تیتان له سه ر لابه رن و بیده ن به سه ر که سانیکي تردا، ده ی که واته ته نها خوی په روه دگار توانای به سه ر هه موو کاریکدا هه یه .

۴- ئه وه ی که زانراوه به دلنیا ییه وه ئه وانه ی که هاو هل په یدا که ران ده یان په رستن جگه له خوی په روه دگار له پیغه مبه ران (ﷺ) و پیا و چاکان و فریشته کان و ئه و جنو کانه ی که باوه رپان هیناوه، هه موویان سه رقالن به کاری خو یانه وه و ده رپینی بی دهسه لاتی خو یان به رامبه ر به خوی په روه دگار، وه پیش برکی یانه بو نزیک بوونه وه له خوی په روه دگار و ئومیدیان به په حم و به زه یی خوی په روه دگاره و له سزاشی ده ترسین، ده ی که سانیک ئه وه حالیان بیت چو ن ده په رستری ن و هاواریان بو ده کریت که خو شیان وه کو تو بنده و بی دهسه لاتن به رامبه ر به خوی په روه دگار^(۱)، خوی په روه دگار فه رمویه تی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أَلْوَسِيلَةً أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (۵۷) ﴿(الإسراء: ۵۷) واتا: ئه ی هاو هل بریاردان ئه وانه ی که ئیوه جگه له خوی په روه دگار لیان ده پارینه وه و ئه یان په رستن، ئه وان خو یان

(۱) پروانه: تفسیر ابن کثیر ۴۸/۳، و تفسیر السعدی ۴/۲۹۱.

باوهرپیان هیناوه و خویان به بهنده و بی دسه لات ئەزانن بهرامبهر به خوای پهروهردگار وه ئەیانه ویت له خوای پهروهردگار نزیك بینه وه به باوهرپیان و کردنی کرده وهی چاکه وه ئومیدیان به پهحم و بهزهیی خوای پهروهردگار هیه و له سزاشی ئەترسن، ئەی پیغمبهر (ﷺ) بهراستی سزای پهروهردگارت مهترسی لیکراوه .

۵- خوای پهروهردگار ئەوهی بۆمان پوون کردۆته وه که هه موو په رستراوان جگه له خوای پهروهردگار ده په رسترین هه موو هوکاریکی بی دسه لاتیان تیادا کووۆته وه له هه موو رویه که وه، وه ناتوانن وه لآمی پارانه وهی ئەو که سانه بده نه وه که لییان ده پارینه وه ، ئەو په رستراوانه (جگه له خوای پهروهردگار) له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئەندازهی دهنکه گهردیله یهک (مثقال ذرة) مولکیان نییه، نه به شیوهی سهر به خو، نه به شه ریکایه تی، وه خوای پهروهردگاریش ههچ پیویستی به و په رستراوانه نیه تا یارمه تی ده ری بن له بهرپوه بردنی مولک و دسه لاتیدا، وه (شه فاعهت) و تکارکردنی ههچ که سیك سودی نییه له لای خوای پهروهردگار تا خوای پهروهردگار ریگهی پیینه دات .^(۱)

خوای پهروهردگار فرمویه تی: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ (سبأ: ۲۲-۲۳) واتا: ئەی پیغمبهر (ﷺ) به و بئ باوهرپو موشریکانه بلی: بپارینه وه و هاوار بکن بۆئه و په رستراوانه ی که باوهرپتان وایه وه لامتان ئەدنه وه و به فریانتان دین، نه خیر ئەو په رستراوانه ی که ئیوه هاواری بۆ ده کهن (جگه له خوای پهروهردگار) له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئەندازهی دهنکه گهردیله یهک (مثقال ذرة) مولکیان نییه، نه به شیوهی سهر به خو، نه به شه ریکایه تی، وه خوای پهروهردگاریش ههچ پیویستی به و په رستراوانه نییه تا یارمه تی ده ری بن له بهرپوه بردنی مولک و دسه لاتیا، وه (شه فاعهت) و تکارکردنی ههچ که سیك سودی نییه له لای خوای پهروهردگار تا خوای پهروهردگار ریگهی پیینه دات .

وه ههروه ها ده فرمویت: ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿۱۳﴾ إِنْ تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُكْفَرُونَ بِشْرِكِكُمْ وَلَا يَنْبِتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿۱۴﴾ (فاطر: ۱۳-۱۴) واتا: پهروهردگاری ئیوه ئەو پهروهردگاره یه که هه رچی دسه لات و مولک هیه له ئاسمانه کان و زه ویدا هه مووی هی ئەوه، وه ئەو په رستراوانه ی که ئیوه (هاو هل بریارده ران) لییان ئە پارینه وه و گومانتان وایه سویدیان هیه بۆتان ، له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئەندازهی تویکله خورمایه ک مولک و دسه لاتیان نیه، گه ر لییان بپارینه وه گوئیان له پارانه وه که تان نییه (چونکه بی پوحن ئەگه ر دارو به رده کان بن، یان مردون و بی ئاگان لیتان ئەگه ر مروف یان فریشته کان یان جنۆکه کان بن ئەوانه ی که ئیوه لییان ئە پارینه وه) وه دسه لاتیان نیه به سهر ههچ شتی کدا وه لامیشتان ناده نه وه، وه له پوژی قیامه تدا به رین لیتان، وه ههچ که سیك هه والت پی نادات به سهر ئەنجام و دوایی کاره کان وه ک خوای پهروهردگار که زور شاره زاو به ئاگایه به هه موو نهینی و ئاشکرایه ک .

(۱) پروانه : تفسیر ابن کثیر ۳/۳۷، و تفسیر السعدی ۶/۲۷۴.

۶- خوی په روه دگار فره مویه تی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ رَحْمَتَهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ (الزمر: ۳۸) وانا نهی پیغه مبهر (ﷺ) به هاو هل بریاردان بلی: نایا پیم نالین نهو په رستراوانه ی که نیوه دهیان په رستن نه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی ناخوشی و نارپه حه تیه کم بکات نایا نه وان ده توانن له سه رمی لابه دن، یان نه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی خیرو خوشیم بکات نایا نه وان نه توانن بیگر نه وه و نه هیلن بوم ببیت، بلی: ته نها خوی په روه دگارم به سه که پشتی پی بیه ستم و داوی لیبکه م وه پشت به ستوانی راسته قینه ش ته نها پشت به خوی په روه دگار ده به ستم.

۷- وه هه روه ها فره مویه تی: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَفْعَلُ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلَتْ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾ (یونس: ۱۰۶-۱۰۷) وانا: نهی پیغه مبهر (ﷺ) مه پارپوه و هاوار مه که بو جگه له خوی په روه دگار که نه سودت پیده گه یه نیت گهر هاواری بو بکهیت و لی پیارپیته وه، وه نه زیانت پیده گه یه نیت گهر هاواری بو نه کهیت و لی نه پارپیته وه، تو نه گهر نه کارهت کرد نه بیت له هاو هل بریاردان و موشریکان، نه گهر خوی په روه دگار بیه ویت توشی نارپه حه تیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت له سه رتی لابه ریت ته نها خوی نه بیت، وه نه گهر بیه ویت توشی خیرو خوشیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت و ریگر نیبه له به رامبه ر فه زلی خوی په روه دگاردا، خیرو به رکه که ته پرپیت به سه ر هه ر که سیک له بنده کانی که خوی ویستی لیته تی، وه خوی په روه دگار لیخوش بوو به به زه ییه به رامبه ر نه و که سانه ی که ته وبه نه که ن و نه گهر پینه وه بو لای با هاو له لیشیان بو بریاردابیت .

موسلمانی خوشه ویست نه وه وه سفی هه موو په رستراویکی دروست کراوه که ناتوانیت نه سودو قازانج و نه زیانیش به هیچ که سیک بگه یه نیت، نه وه ی که بتوانیت به هاناته وه بیت و سودت پیببه خشیت ته نها خوی په روه دگار، بو یه هه رکه سیک پیارپیته وه و داوا له که س و شتیک بکات که نه سودی پیده گه یه نیت نه گهر هاواری بو بکات و لی پیارپیته وه، وه نه زیانی پیده گه یه نیت نه گهر هاواری بو نه کات و لی نه پارپیته وه که نه سودی پیده گه یه نیت نه گهر هاواری بو بکات و لی پیارپیته وه، وه نه زیانی پیده گه یه نیت نه گهر هاواری بو بکات و لی پیارپیته وه، جا موسلمانی خوشه ویست نه گهر پیغه مبهر (ﷺ) له غهیری خوی په روه دگار پیارپیته وه و هاواری بو بکات ببیت له که سانی ستم کار و هاو هل بریاردان، نهی ده بیت که سانی تر حالیان چون بیت؟^(۱) له کاتیکدا زوریک له موسلمانان باوه ری ته اوایان به پیوا چاکان و مه لایکه و جنوکه و دار و به ردو میروو و گوره کان هه یه گوایه ده سه لاتیان هه یه سودو قازانج و زیان به غهیری خویان بگه یه نن که بو یه نه وه ی سودو قازانج و زیانی به ده ست بیت و شایسته ی په رستن بیت به تاک و ته نها، ته نها خوی په روه دگار ﴿وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۷﴾ (الأنعام: ۱۷).

(۱) پروانه: تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسعدی، ص ۳۳۱.

وه هه روه ها فهرمویه تی : ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴾ (الأحقاف: ۵-۶) وانا: کئی له وکسه سه سته م کارترو گومپراو سه رلیشپواتره که له غهیری خوی په روه ردگار نه پاپرته وه و هاواری بؤ دهکات که هه تا پوژی قیامت (نه و په رستراوه) وه لایمی ناداته وه و له هاوار بؤ کردنه کانیان بی ناگان، وه کاتیکی خوی په روه ردگار کویان دهکاته وه و حه شریان دهکات له پوژی قیامته تا، هاوار بؤکراوان (په رستراوان) دهبنه دوژمنیان و خویمان بهری دهکهن له و په رسترنانه ی که هاو هل بریاردهران بویان نه نجام دابوون .

نایا که سیک هیه له و که سه سته م کارترو گومپراو سه رلیشپواتر بیت له و هاو هل بریاردهرانه که جگه له خوی په روه ردگار نه په رستن و هاواریان بؤ دهکهن؟ بی گومان هیچ کهس نییه له و که سه سته م کارترو گومپراو سه رلیشپواتر بیت. له کاتیکیا په رستراوه کان وه لایمیان ناده نه وه چه ندیک نه وان له دونیادا بن، وه به نه اندازه ی دهکته گه ردیله یه ک (مثقال ذرة) سویدیان پیناگه یه نن، وه گوئی بیستی پارانه وه کانیان نابن و وه لایمیان ناده نه وه، نه وه یه حالیان له دونیادا، وه له قیامته تیشدا په رستراوان خویمان لیمان بهری دهکهن ودهبنه دوژمنیان و هه ندیکیان نه فرته له هه ندیکیان دهکهن و هه ندیکیان خویمان له هه ندیکیان بهری دهکهن.^(۱)

۸- هیئانه وه ی نمونه کان پوونترین و به هیزترین ریگن بؤ پیشاندان و پوونکرده وه ی شته عه قلبیه کان له شیوه ی کاره هه ست پیکراوه کاند، که نه ویش گه وره ترین هوکاره بؤ په ددانه وه ی بت په رستان و هه لو ه شانده وه ی بیروباوه ری پوچه لیان و یه کسان کردنی بت و په رستراوه کانیان له گهل خوی په روه ردگاردا له په رستن و به گوره زانینیاندا، له بهر زوری نه م جوړه نمونه له قورئانی پیروزدا ته نها سی نمونه باس نه که م تا زیاتر مه به ستمان پوون بیته وه :

أ- خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاذْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ (الحج: ۷۳-۷۴) وانا: نه ی خه لکینه (هاو هل بریاردهران) خوی په روه ردگار نمونه یه کی هیئاوه ته وه له سه ربی دهسه لاتی په رستراوه کانتان جوان گوئی له و نمونه یه بگرن و لیلی تی بگن نه و په رستراوانه ی که نیوه دهیان په رستن و هاواریان بؤ دهکهن جگه له خوی په روه ردگار گه ر هه ر هه موویان کو ببنه وه بؤ دروست کردنی ته نها یه ک میشینک ناتوانن، به لکو له وهش بی تواناو بی دهسه لات ترن له کاتیکیا نه گه ر میشینک (که یه کیکه له بی هیزترین دروست کراوه کانی خوی په روه ردگار) بیت و شتیکی شیرین یان خواردنیک به سه ریانه وه هه بیت و بیبات ناتوانن لیلی سه ننه وه ، به راستی په رستراوه کان و میشه کان زور بی دهسه لاتن^(۱)، یان به راستی په رستراوه کان و نه و که سانه ی که هاواریان بؤ دهکهن و دهیان په رستن بی

^(۱) بروانه : تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، ص ۷۲۴.

^(۱) له سه ربی چونی ابن عباس (رضی الله عنه) ، وه ابن جریر الطبری نه م رایه ی په سه ند کردووه . بروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کبیر رحمه الله تعالی (۳/۳۱۶)

دهسه لاتن^(۱)، وه به راستی نه و که سانه ی که له غیری خوی په روهردگار ده پارینه وه و دهیان په رستن پړزو گوره یی خوی په روهردگاریان نه زانیوه و پړزی ته و اوایان نه گرتوه له کاتیځدا له گهل خوی په روهردگاردا په رستراوی تر ده په رستن، به راستی ته نها خوی په روهردگار به تواناو به دهسه لات و به هیزه، هموو شتیکی دروست کردوه و زاله به سهر هموو شتیځدا به هیزو توانای خوی بی نه وهی هیچ ریگریکی ه بیته .

پیویسته له سهر هموو بهنده یه ک گوی له م نمونه جوانه بگریته و زور به جوانی لی ورد بیته وه، چونکه به راستی هموو جوړو شته شرکیه کان له دلیدا بن بر دهکات و نایهتلیت، نه و په رستراوانه ی که ده په رستری و هاواریان بو ده کریته نه گهر هموویان کز ببه نه وه میشیک دروست بکن ناتوان، نه ی نه بی چون بتوان شتی گوره تر دروست بکن؟ به لکو ناتوان سهرکون به سهر نه و میشه بی دهسه لاته که شتیکی شیرین یان خواردنیکیان به سهر وه بیته بیبات لی بسنه وه، نه و په رستراوانه نه ده توان میشیک که بی دهسه لات ترین دروست کراوه دروست بکن، وه دهسه لاتیان نیه به سهر نه و میشه دا که شتیکیان به سهر وه بیته بیبات و لییان بسنه وه، نه ی چه ندی بی دهسه لات و بی توانان نه و په رستراوه باطل و ناراستانه! دهی که و ابو چون که سیکی ژیرو عاقل دهیان په رستی و هاواریان بو دهکات جگه له خوی په روهردگار؟!

نه م نمونه یه یه کیکه له پرون ترین و به هیزترین نمونه کانی قورنای پیروز له سهر به تالی و نادرستی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار، وه پرون ترین و به هیزترین نمونه یه له سهر نه زانی و نه فامی که سانی هاو هل بریارد ر بو خوی په روهردگار .^(۱)

ب- وه له جوانترین نمونه کانی قورنای پیروز که به لگه بیته له سهر نادرستی و ناشیای هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار، وه خه ساره و مندی خاوه نه که ی وه هاتنه دی شتی که به پیچه وانه ی ناواته که یه وه، فهرموده ی خوی په روهردگار که فهرموده ی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۱) و اتا: نمونه ی نه و که سانه ی که جگه له خوی په روهردگار خو شه ویست و په رستراوی تریان داناوه نومیدی سهرکوتن و رزق و هینانی خو شی و لابردنی ناخو شیان پییانه، نه وان له و کاره یاندا وه کو جالجالو که یه ک وان کاتی که نه و جالجالو که یه لانه یه ک دروست دهکات تا سودی لی ببینیت و له پالیدا به سیته وه به لام سودی پییانه یه نیت له به رنه وه ی سوکترین و بی هیزترین لانه یه ، به هه مان شیوه نه و په رستراوانه ی که هاو هل بریاردان هاواریان بو دهکن و پشتیان پی به هیز دهکن وه کو لانه ی نه و جالجالو که یه وایه که هیچ سودیان پی ناگه یه نن، نه گهر هاو هل بریاردان نه و حاله یان بزانیایه یان گوئیان پی بدایه جگه له خوی په روهردگار خو شه ویست و په رستراوی تریان دانه نه نا .

(۱) له سهر بو چونی ئیمامی (السدی) به ، وه پروانه (تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کیر - رحمه الله تعالی ، (۳/۳۱۶) .

(۱) پروانه : أمثال القرآن ، لابن القيم، ص ۴۷، والتفسیر القيم ، لابن القيم، ص ۳۶۸، وتفسیر البغوي، ۳/۲۹۸، وتفسیر ابن کثیر، ۳/۲۳۶، وفتح القادیر للشوکاني، ۳/۴۷۰، وتفسیر السعدي، ۵/۳۲۶.

ئهمه ش نمونه یه که که خوی په روه ردگار هیناویتیه وه بو ئه و که سانه ی که له گه ل خوی په روه ردگاردا په رستراوی تر ده په رستن مه به ستیان پیمان به هیز بوون و سودو قازانجیانه، خوی په روه ردگار پوونی کردوته وه ئه و هاو هل بریارده رانه بی دسه لاتن (وه کو ئه و په رستراوانه ی که ئه وان گپراویانن به خو شه ویست و په رستراو جگه له خوی په روه ردگار) به لکو له وان بی دسه لات ترن، هاو هل بریارده ران له بی دسه لاتیان و ئه و هاو هله ی که بریاری ئه دن بو خوی په روه ردگار نمونه یان وه کو جالجالوکه یه که وایه (که یه کیکه له بی هیزترین دروست کراوه کانی خوی په روه ردگار) که لانه یه که دروست ده کات تا سودی لی ببینیت و له پالیدا به سیتته وه به لام له بهر لاوازی و ناسکی ئه و داوانه ی که لی دروست کردوه هیچ سودی لی نابینیت، به هه مان شیوه که سانی هاو هل بریارده ریش کاتیک په نا دهبه نه بهر جگه له خوی په روه ردگار هیچ سودیان پیناگه یه نن به وینه ی لانه یه ی ئه و جالجالوکه یه چون سودی پیناگه یه نیت، وه بی دسه لاتی له سهر بی

دهسه لاتیان زیاد ده کات. (۱)

ج- وه له پوون ترین و جوانترین نمونه کانی قورئانی پیروز که به لگه بیت له سهر ئه وه ی که که سی موشریک حال و کاره کانی چپر چپر و نارپکه و که سیکی سه رسامه له کاره کانیدا، فه رموده ی خوی په روه ردگاره که فه رمویه تی :

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الزمر: ۲۹) و اتا: خوی په روه ردگار نمونه ی له سهر به نده یه که هیناوه ته وه له کاتیکدا ئه و به نده یه هی چند که سیک بیت هر یه که بو ئیش و مه به سستی خوی به کاری بهینیت، وه به نده یه که ته نها به نده یه یه که سیک بیت، ئایا ئه و دوو به نده یه یه کسانن؟ بی گومان نه خیر. سوپاس بو خوی په روه ردگار، به لکو زوربه ی خه لکی نازانن. (۲)

ئهمه ش نمونه یه که که خوی په روه ردگار هیناویتیه وه سه باره ت به که سیکی هاو هل بریارده رو که سیکی ته نها یه کخوا په رست، که سیکی هاو هل بریارده ر له کاتیکدا چند په رستراویک ئه په رستیت شوبهینراوه به نده یه که که به نده و ژیر ده سته ی چند که سیکی را جیاوازو په وشت خراپ و نا کوک بیت هر یه که یان ئه یه ویت بو خزمه تی خوی به کاری بهینیت، ئه ویش ناتوانیت مه به سستی هه موویان بینیتته دی و رازییان بکات بویه هه میسه له نارحه تی دایه .

به لام که سی خوا به ته نها په رست له کاتیکدا ته نها خوی تا ک و ته نها ده په رستیت، نمونه ی وه کو به نده یه که وایه که ته نها هی یه که س بیت و ته واو خوی دابیتته ده سستی و له مه به سته کانی بزانت و ئه و ریگه یه که ده یگه یه نیتته رازی بوونی، بویه هه میسه که سیکی دل نارامه و دوره له کیشه و راجیایی و دوو به ره کی، به لکو که سیکه ته واو خوی ته سلیمی خاوه نه که ی کردوه بی هیچ کیشه و نا کوکیه که تیایدا، له گه ل ئه و هه موو سوؤو به زه یی و په حمه ی خاوه نه که ی بوی و به پړوه بردن و چاودیری کردنی کاره کانی بوی، ئایا ئه و دوو به نده یه یه کسانن؟ وه لام: بی گومان نه خیر به هیچ شیوه یه که یه کسان نین. (۳)

(۱) پروانه: تفسیر البغوي ۳/۶۸، و أمثال القرآن لابن القيم ص ۲۱، وفتح القدير للشوكاني ۴/۴۰۴.

(۲) پروانه: (تفسیر القرآن العظيم للإمام ابن کیر رحمه الله تعالى) (۴/۶۸)

(۳) پروانه: تفسیر البغوي ۴/۷۸، وابن کثیر ۴/۵۲، والتفسیر القيم، لابن القيم، ص ۴۲۳، وفتح القدير للشوكاني ۴/۶۲، و تفسیر السعدي ۶/۶۸،

و تفسیر الجزائري ۴/۴۳.

موسلمانان خۆشه ویست نمونه ی بنده ی یه که م وه کو نه و که سه وایه که هر روزه ی له پیغه مبهرو (ﷺ) پیاو چاک و مه لائیکه و دارو به ردو بتیک ده پارپته وه بویه نه وه حالیتی، وه بنده ی دوه میان خوی داو هته دست خوی په روهردگار ته نها نه و ده په رستیت و له و ده پارپته وه .

۹- نه و خویه ی که شایسته ی په رستن بیت به تاك و ته نها نه و خویه یه که ده سه لاتی به سر هر موو شتیکا ده یه، وه درکی به هر موو شتیك هیه، وه ته واو هیزو ده سه لات و زالبون و سرکه وتنی به سر هر موو شتیکا هیه، وه عیلم و زانیاری به هر موو شتیك هیه، وه مولکی دونیاو قیامه تی به ده سه ته، وه هر موو سودو و قازانچ و زیانکی به ده سه ته، وه به خشین و گرته وه ته نها به ده سه ته نه وه، بویه خویه ک نه وه ده سه لات و پله و پایه ی بیت پیویسته یادی بکری و له بیر نه کری، وه سوپاسی بکری و بی باوهری به رامبر نه کری، وه گوئی رایه لی بکری و سه ریچی نه کری، وه به تاك و ته نها په رستری و هاو هل بوی بریار نه دری. (۱) (گه وره یی ته نها بوی خوی په روهردگار)

سیفاته ره هاو ته واو ه کانی خوی په روهردگار هیچ که س په ی پی نابات (احاطة) ، به لام بوزیاتر ون

بونه وه ی گه وره یی ده سه لاتی چند نمونه یه ک باس ده که یین :

۱- خوی په روهردگار تاك و ته نها یه به په رستراویتی: هیچ که سیک شایسته ی په رستن نییه ته نها خوی تاك و ته نها نه بیت ، نه و خویه ی که همیشه زیندووه و مردنی به سر دا نایات، نه و خویه ی که پاریزه ری هر موو شتیکه و خوی به خوی راوه ستاوه و پیویستی به هیچ یه کیك له دروست کراوه کانی نییه و بی پیویسته لیان، به لکو هر موو دروست کراوه کانی پیویستیان پییه تی له هر موو شتیکا، وه له ته واوی زیان و همیشه زیندووییه که ی نه وه یه که نه خوو نه خوه و نوسکیی به سر دا نایات، وه هر موو نه وانه ی که له ناسمانه کان و زه ویدایه بنده ی نه ون و له ژیر توانا و ده سه لاتی نه ودان ، هر وه ک خوی په روهردگار فرمویه تی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿۱۳﴾ لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿۱۴﴾ (مریم: ۹۳-۹۴) و اتا: هر چی دروست کراو له ناسمانه کان و زه ویدایه له روهی قیامه تدا نه گه پینه وه بوی لای خوی په روهردگار به مل که چی و به ندایه تیه وه و دان نان به په رستراویتی خوی په روهردگار، وه بی گومان خوی په روهردگار ناگای له ژماره ی هر موو بنده کانی تی و هیچیان له خوی په روهردگار ون نابن .

وه له ته واو ه تی مولك و ده سه لات و گه وره یی خویه تی که شه فاعه ت و تکار دنی هیچ که س سودی نییه تا خوی پیگه ی پی نه دات، هر موو خاوه ن پله و پایه و تکاران بنده ی خوی په روهردگارن، ناتوانن شه فاعه ت و تا که ن تا پیگه یان پی نه دات، وه خوی په روهردگار پیگه به هیچ که س نادات تا شه فاعه ت و تا بکات تا خوی لی پازی نه بیت، وه زانیاری و عیلمی خوی په روهردگار دهره ی هر موو بونه وهرانی داوه، وه هیچ که سیک ناتوانیت ناگای له زانیاری و عیلمی خوی په روهردگار ه بیت مه گه ر که سانیک خوی ناگاداریانی کردبیته وه (وه ک پیغه مبهران (ﷺ)) وه هر له گه وره یی خویه تی که کورسییه که ی هینده ی ناسمانه کان و زه وی فراوانه، وه ناسمانه کان و زه وی

(۱) برهوانه : تفسیر البغوي ۲۳۷/۱، ۷۱/۳، ۸۸/۲، ۳۷۲، وابن کثیر ۱/۳۰۹، ۲/۵۷۲، ۳/۴۲، ۲/۱۲۷، ۴۳۵، ۵۷۰، ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، و تفسیر السعدي ۱/۳۱۳، ۷/۶۸۶، ۲/۳۸۱، ۳/۳۹۷، ۴/۲۰۴، ۶/۳۶۴، ۱/۳۵۶، ۲/۳۷۲، وأضواء البیان ۲/۱۸۷، ۳/۲۷۱.

پاراستووه به هموو بونه وهرانه وه که تیايدان، وه پاراستنيان هيچ بارگرانی و قورسی نيبه به لای خوی په روهردگار هوه، به لکو زور سوک و ئاسانه به لايه وه، سه رکه وتوو زاله بو ئه نجام دانی هر کاریک که خوی ویستی لییه تی ، به رزو بلنده به ذاتی خوی به سهر دروست کراوه کانیدا، وه به رزو بلنده به گوره یی و سیفاته کانی، ئه و خوی به رزو بلنده ی که سه رکه وتوو بلنده به سهر هموو دروست کراوه کانیدا وه هموو دروست کراوه کانی مل که چ بوونه بو یی ، ئه و خوی به که هموو سیفاتیکی گوره یی و به رزی هه یه، وه ئه وه ی به لگه بیټ له سهر بوونی ئه م هموو سیفاته به رزو گه ورانه بو خوی په روهردگار فهرموده ی خوی په روهردگار که فهرموده تی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (البقرة: ۲۵۵) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ واتا: خوی په روهردگار ئه و خوی به که هيچ په رستراویکی حق و راستی تر نيبه جگه له خوی . ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ خوی به که نه خه وو نه خه وه نوسکی نایباته وه، ئه وه ش له ته وای گوره یی و به ده سه لاتیته تی که هه میشه به ناگایه . ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ خوی به که هرچی مولک و سامان و ده سه لاتی ئاسمانه کان و زوی هه یه هی خویته تی . ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ کی هه یه تکا و شه فاعه ت بکات له لای تا ئه و رازی نه بیټ و پیگه ی پینه دات؟ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوی په روهردگار خوی به که زانیاری ته وای هه یه و ناگای له هه موو ئه و شتانه ی که پرویان داوه یان پرویان نه داوه هه یه، وه ناگای له هه موو هه لس و کهوت و جولہی سه رته تاو کوټا و نهینی و ئاشکرای هه موو به نده کانی هه یه . ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ هيچ کهس له دروستکراوه کانی زانیاریان نیه به زانیاری خوی په روهردگار مه گهر ئه وه ی خوی بیه ویت فیریان بکات (وهک وهی بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام). ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ کورسی خوی په روهردگار فراوانی و گوره یی به ئه ندازه ی فراوانی ئاسمانه کان و زه و ییبه، به پټوه بردن و پاراستنيان لای خوی په روهردگار هيچ قورسی و گرانیه کی تیدا نيبه . ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ خوی په روهردگار زور بلندو به رزو گه وره یه .

۲- خوی په روهردگار ئه و په رستراوه یه که هه موو شتیکی مل که چن بو ده سه لات و گوره ییبه که ی، وه هه موو دروست کراوه کان به گشتی: بی گیان و ئاژهل و مروټ و جنوک و فریشته کان گهردن که چ و خو به ده سه ته وه داون بو خوی په روهردگار، هه روهک خوی په روهردگار فهرموده تی: ﴿وَلَهُ أَسْمَاءٌ مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (آل عمران: ۸۳) واتا: ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ته سلیمی خوی په روهردگار بوونه و له ژیر ده سه لاتی ئه ودان جا به خوشی و حزی خو یان بیټ یان نا ، موسلمان به دل و لاشه ی ته سلیمی خوی په روهردگار بووه و بی باوه رپیش به لاشه ته سلیمی خوی په روهردگار بووه، وه له پوژی قیامه تدا گه رانه وه ته نها بو لای خوی په روهردگار ه .

۳- خوی په روهردگار ئه و په رستراوه یه که هه موو سودو قازانج و زیانکی به دهسته، ئه گهر هه موو دروست کراوه کانی خوی په روهردگار کو ببنه وه تا سود به یه کیك له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن سودو قازانجی پی بگه یه نن مه گهر خوی په روهردگار بوی نویسیبیت تا ئه و سو ده ی پی بگات، وه ئه گهر هه موو دروست کراوه کانی کو ببنه وه تا زیانک به یه کیك له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن زهره رو زیانی پی بگه یه نن (ئه گهر بچو کترین زیانیش بیت) گهر خوی په روهردگار ویستی لی نه بیت ئه و زیانه ی پی بگات: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنَّ يُرِيدُكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾ (یونس: ۱۰۷) وانا: تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه گهر خوی په روهردگار بیه ویت توشی نارپه حه تیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت له سه رتی لابه ریت تنه نا خوی نه بیت، وه ئه گهر بیه ویت توشی خیرو خوشیه کت بکات هیچ که س ناتوانیت و ریگر نییه له به رامبه ر فه زلی خوی په روهردگارا، خیرو به ره که ت ئه ریژی ت به سه ر هه ر که سیك له بنده کانی که خوی ویستی لییه تی، وه خوی په روهردگار لیخوش بوو به به زه ییه بو ئه و که سانه ی که ته وبه ئه که ن و ئه گه ریینه وه بو لای با کاتی خوی چه ندیک تاوانیان کردبیت و هاوه لیشیان بو بریاردابیت .

۴- خوی په روهردگار ئه و خوی به ده سه لاتیه که ده سه لاتی به سه ر هه ر هه موو شتی کدا هه یه ، هیچ شتی ک بی ده سه لات و بی توانای ناکات، هه روه ک فه رمویه تی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۲﴾ (یس: ۸۲) وانا: بریارو فه رمانه کانی خوی په روهردگار وایه کاتیک بیه ویت هه ر شتی ک بکات پی پی بفه رموی ببه یه کسه ر ئه بیت. خوی په روهردگار ئه و خوی به که عیلم و زانیاریه که ی ده وره ی هه موو شتی کی داوه و له هه موو نه ینی و شاروا هکان ئاگاداره: ئه وه ی که پرووی داوه و ئه وه ی که ئیستا پروو ئه دات، وه ئه وه ی که هیشتا پرووی نه داوه ئه گهر پروو بدات به چی شیوه یه که ئه بیت له هه ر هه مووی ئاگاداره و عیلمی پییان هه یه .^(۱)

خوی په روهردگار فه رمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۵﴾ (آل عمران: ۵) وانا: بی گومان خوی په روهردگار هیچ شتی کی لی وون نابیت نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا. وه هه روه ها فه رمویه تی: ﴿وَمَا يَعْرُوبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾ (یونس: ۶۱) وانا: په روهردگاری تو هیچ شتی کی لی وون نابیت و شاروا ه نییه لای نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا ئه گهر ئه و شته به کیچی ده نکه گه ردیله یه که بیت یان بچو کتر یان گه وره تریش بیت هه مووی نوسراوه و دیاری کراوه له کیتابی کی دیاری کراودا که (لوح المحفوظ). هه روه ها فه رمویه تی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۵۹﴾ (الأنعام: ۵۹) وانا: کلیلی نه ینیه کان لای خوی په روهردگارن و هیچ که س نایان زانیت تنه نا خوی نه بیت، وه هه موو ئه و شتانه ی که دیارن و به رچاون له ووشکانی و ده ریاکاندا خوی په روهردگار ده یان زانیت و ئاگی لیانی، وه هیچ گه لا داریک له ده شتایی و ناو شارو دییه کانداناوه ریت خوی په روهردگار ده یان زانیت و ئاگی

(۱) پروانه: تفسیر ابن کثیر ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، والسعدی ۲/۳۵۶، ۲/۳۷۲.

لییانه، وه هیچ دنکه دانه ویله یه ک نییه له ناو جه رگه و تاریکاییه کانی زه ویدا ئیلا خوی په روه ردگار عیلم و زانیاری پی هیه که چوڼ ئه پرویت و چند ئه پرویت، وه هیچ وشکایی و ته راییه ک نییه، وه هموو ئه و شتانه ی که بوونه و پرویانداوه یان هیشتا نه بوونه و پرویان نه داوه گه ر ببن و پوو بدن چوڼ ئه بن خوی په روه ردگار ئاگای له هموویان هیه و له کیتابیکی دیاری کراودا که (لوح محفوظ) ه نوسیویتی که ئه بی چوڼ ببن و پوو بدن. خوی په روه ردگار نوسیویاننئی له کاتیکدا هموویان ئه زانیت له بهر گه وره یی و گرنگیه که ی، واتا : بزائن ئه وه ی پاداشت و سزای تیدا نییه همووی نوسراوه ئه ی ئه بی ئه و کارانه ی که پاداشت و سزایان تیدایه چوڼ نه نوسرابیت؟^(۱) وه هروه ها فهرمویه تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الأنفال: ۷۵) واتا: خوی په روه ردگار عیلم و زانیاری به همو شتیک هیه .

گومانی تیدانیه هه که سیک ئه م سیفاتانه و سه رجه م سیفاته به رزو پیروژو گه وره کانی خوی په روه ردگاری ناسی ئه و کاته ته نها خوی په روه ردگار به تاك و ته نها ده په رستیت و هاواری بو ده کات و پشتی پی ده به ستیت، چونکه ته نها ئه و په رستراوی تاك و ته نها و راسته قینه یه و شایسته ی ئه وه یه که هموو جوړه کانی په رستن ته نها بو ئه و ئه نجام بدریت .

^(۱) پروانه : تفسیر القرطبي رحمه الله تعالى (۵/۷) .

به شی سی یه م : نکا کردن (الشفاعة)

یه که م: تیگه یشتن له ووشه ی (الشفاعة) له زمانه وانیدا: یقال شفیع الشیء: ضمّ مثله إلیه، فجعل الوتر شفعا^(۱).
 نهوتریت شفیع الشیء: واتا: هاوشیوهی دایه پالی و له تاکتییه وه کردی به جوت.
 وه (الشفاعة) له زاروهی شهرعدا: واتا: نهوهیه که سیک بکریته ناوه ندو تکاکار به ئومیدی سود پی گه یاندن و لابرندی ناخوشی و نارپه حتی و زیان^(۲).

له دانایی و لیزانی بانگه واز کردنی نهو که سانهی که دلی خویمان په یوه ست کردوه به غهیری خوی په روهردگاره وه و داوای شه فاعه تیان لی نه که ن نهوهیه بویان پوون بکریته وه که شه فاعه ت کردن ته نها مولکی خوی تا کو ته نهاییه: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (الزمر: ۴۴)
 واتا: نهی پیغه مبهبر (ﷺ) بلی شه فاعه ت هه مووی هی خوی په روهردگاره، مولک و سامانی ئاسمانه کان و زهوی هی خویتی، پاشان له قیامه تدا گه رانه وه تان بۆ لای خوی په روهردگاره و لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کات له سهر کرده وه کانتان .

دووهم: وه لآمی نهو که سانهی که دلی خویمان په یوه ست کردوه به غهیری خوی په روهردگاره وه و داوای شه فاعه تیان لی نه که ن به چند ووتیه کی لیزانانه نه دریته وه :

۱. دروست کراو (المخلوق) وه کو خوی په روهردگار نییه، هه رکه سیک بلیت: پیغه مبهران و (عليهم الصلاة والسلام)
 پیاو چاکان و فریشته کان لای خوی په روهردگار ریزو پله و پایه ی به رزیان هه یه شه فاعه تمان بۆ ده که ن لای خوی گوره هه ر وه ک چۆن که سیک بیه ویت بجیته لای سه رۆک و ده سه لاتداران ده بیّت له ریگه ی ناوداران وجیگره کان و وه زیره کانه وه بیّت و نه وان بکه نه ناوه ند تا کاره کانیان بۆ جی به جی بکریت؟ ئیمه ش داوا له پیاوچاکان و خاوه ن ریزو پله و پایه به رزه کان نه که ن تا تکامان بۆ بکه ن لای خوی په روهردگار، به راستی نه م ووتیه به تالّ ترین و پوچلّ ترین ووتیه، له بهر نه وهی خوی گوره و خاوه ن ده سه لات و گوره ی هه موو پاشا کانی لیك چواندوه به ده سه لاتداره کان که پیویستیان به دم سپی و جیگرو وه زیر ده بیّت بۆ ته واو کردنی مولک و به ریوه برنی کاره کانیان و جی به جی کردنی هیزو ده سه لاتیان چونکه به بی نه وان کاره کانیان نارپوات .

بۆیه ناوه ند و واسته له نیوان سه رۆک و ده سه لاتدار و خه لکیدا له یه کیك له م سی رووه وه یه :

یه که م: یان نه وه تا نهو ناوه ند و واستانه یان بۆ نه وه یه تا حالی نهو که سانه یان پی رابگه یه نن که نایانناسن .

دووهم: یان نه وه تا نهو سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه بی هیزو بی ده سه لاتن له به ریوه بردنی ژیر ده سه ته کانیا ندا بۆیه له بهر بی هیزی و بی ده سه لاتییان نه بی هه ر یارمه تیده رو جیگریان هه بیّت .

سی یه م: یان نه وه تا نهو سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه نایانه ویت یارمه تی ژیر ده سه ته کانیان بدن و چاکه یان له گه لدا بکه ن، به لآم کاتیک تکاکاریک قسه یان له گه لدا بکات و ئامۆژگاریان بکات تا یارمه تی ژیر ده سه ته کانیان بدن، نه وانیش دلّیان نه رم ببیت و هه ستیان بجولیت و پیویستییه کانیان بۆ جی به جی بکات .

(۱) پروانه : القاموس المحیط، باب العین، فصل الشین ص ۹۴۷، و النهایة فی غریب الحدیث، ۲/ ۴۸۵، و المعجم الوسیط ۱/ ۴۸۷.

(۲) پروانه : شرح لمعة الاعتقاد للشیخ محمد صالح العثیمین، ص ۸۰.

خوای په روهردگار وه كو هيچ يه كيك له بېنده بى هيزه كانى نييه، گه ورو به رزو بلنده هيچى لى شاراوه نييه، بى پيوسته له هه موو دروست كراوه كانى، زياتر به سوزو به به زه بيه له دايكيك به رامبه ر به مندالى خو، وروپون و ناشكرايه كه تكاكاران لاي سه روک وپاشا و دسه لاتدارانى دونيا جارى واهيه خويان وه كوسه روک وپاشا و دسه لاتداران مولك و دسه لاتى سه ربه خويان ههيه، وه جارى واهيه شهريكن له گه لئاندا، وه جارى واهيه تكاكاران يارمه تيدرو جيگريانن، بويه كاتيك سه روک وپاشا و دسه لاتداران تكاى تكاكاران قه بولئ كه ن له بهر يه كيك له م سى هوكاره يه:

- ۱- جارى واهيه پيوستيان به و ناوهندو تكاكارانه نه بيت .
- ۲- وه جارى واهيه له ترساندا تكاى تكاكاران قه بولئ ده كن .
- ۳- وه جارى واهيه له بهر پاداشتى چا كه يانه .

بويه تكاى تكاكاران هه نديكيان له لاي هه نديكيان له م جورانه يه، هيچ كه س تكاى كه س وهرناگريت و قه بولى ناكات يان نوميدىكي پييه تى يان له ترساندايه (نممه له نيوان بېنده كاندايه)، به لام خوای په روهردگار نه نوميدى به هيچ كه سيكه و نه له هيچ كه سيكيش نه ترسى و نه پيوستى به هيچ كه سيكيشه^(۱)، بويه خوای په روهردگار هه موو جوره دل په يوه ست بوونىكي به غه يري خوى بنبركردوه و ناشياوى و نادرستيتى پوون كردوته وه، هه روهك فه رمويه تى: ﴿ قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗ اِلَّا لِمَنْ اٰذَنَ لَهُ، حَتّٰى اِذَا فُرِجَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۲۳﴾ (سبا: ۲۲-۲۳) واتا: نهى پيغه مبه ر (ﷺ) به هاوېل برياردان بلئ: بيارينه وه و هاوار بكن بوئو په رستراوانه ي كه جگه له خوای په روهردگار نوميدتان پيانه كه سودو قازانجان پى بگه يهنن و زياننتان لى دوور بخه نه وه، ناگداربنئو په رستراوانه (جگه له خوای په روهردگار) به نه نده ي دنكه گه رديله ك مولك و دسه لاتى سه ربه خويان نييه نه له ناسمانه كان و نه له زهويدا، و نه به شهريكايه تيش مولك و دسه لاتيان ههيه له ناسمانه كان و زهويدا، وه خوای په روهردگارئو په رستراوانه ي نه كردوته يارمه تيدهرى خوى تا يارمه تى بدهن و كاره كانى بو به رپوه بهرن، وه تكاكرن و شه فاعه ت كردنى هيچ كه سيك سودى نييه لاي خوای په روهردگار مه گه ر خوای په روهردگار خوى ريگه به كه سانئيك بدات تا شه فاعه ت بكن، ﴿ حَتّٰى اِذَا فُرِجَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۲۳﴾ بؤ پوون بونه وه ي ته فسيريئو نم نايه ته بروانه (تفسير القرآن العظيم، للإمام ابن كثير "رحمه الله تعالى" ۷۰۷/۳، يان هه ر ته فسيريكى تر).

نم نايه ته پيروه هه مووئو دهرگايانه ي به سه ر پووى هاوېل بريارداندا داخستوه كه لئيه وه توشى هاوېل برياردان بوونه بو خوای په روهردگار به جوانترين داخستن و ريگرى لى كردن، كه سيك كاتيك دلئى په يوه ست دهكات به په رستراويكه وه و نوميدى سودو قازانجى پيى هه بيت: نه بيتئو په رستراوه خاوه نى هه موو هوكاريكى سود گه ياندن بيت به و كه سه ي كه ده يه رستيت، يان نه بيت شهريكى خاوه ن مولكه كان بيت، يان نه بيت پشت و

(۱) بروانه: فتاوى ابن تيمية ۱۲۶/۱-۱۲۹.

وه زيرو يارمه تيدهرى نه و په رستراوه بيټ، يان نه بيټ خاوهنى پله و پايه و ريز بيټ تا تكا بكات لاي (خوای په روه ردگار)، وه نه گهر نه م چوار كار له هيچ پويه كه وه نه بوون (له و په رستراوانه دا) نه و كاته هو كاري شيرك برپاردان نامينيت و بن بر نه بيټ.^(۱)

^(۱) پروانه : التفسير القيم، لابن القيم ص ۴۰۸.

تکاردن دوو جوړه:

جوړی یه کهم: شه فاعه تیکی شه رعی و جیگیر کراو به قوئان و سوننه تئو هیه که تهنه داوا له خوی په روهردگار ده کریت ، تئویش دوو مهرجی هیه:

مهرجی یه کهم: تئو خوی په روهردگار ریگه بدات به شه فاعه تکار تا شه فاعه بکات، چونکه هیچ کهس له خوئیه وه ناتوانیت شه فاعه بکات به بی ئیزنی خوی گوره ، وهک چوئن شه فاعه لای سهرکردهو دهسه لاتداران ده کریت: ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾ (البقرة: ۲۵۵) واتا: کی هیه شه فاعه بکات لای خوی په روهردگار ئیلا به ئیزنی خوئیه نه بیت؟!

مهرجی دووهمی شه فاعه تی شه رعی تئو هیه: تئو کهسهی که شه فاعه تکار شه فاعه تی بو تئو کات دوی ئیزنی خوی په روهردگار ، ده بی که سیك بیت خوا بییه ویت شه فاعه تی بو بکریت و رازی بیت له قسه و کردهوی (واتا: خوی په روهردگار رازی بیت له شه فاعه تکارو شه فاعه بو کراو) ، هروهک خوی په روهردگار فرمویه تی: ﴿ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴾ (الأنبياء: ۲۸) واتا: فریشته کان شه فاعه ناکهن و ناتوان مه گهر بو که سیك که خوی په روهردگار خوئیه لپی رازییه (یه کخوا په رست بیت).

وهه روهها فرمویه تی: ﴿ يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴾ (طه: ۱۰۹) واتا: له و پوژدها که پوژنی قیامه ته شه فاعه تکردن سودی نییه تهنه بو تئو کهسه نه بیت که خوی په روهردگار ئیزنی داوه تا شه فاعه بکات وه له ووته کهی "واته له شه فاعه تکرده کهی" رازییه . وه تئو وانهش که خوی په روهردگار لیتیان رازییه (پیغه مبهران و (عليهم الصلاة والسلام) پیاوچاکان و فریشته کائن) .

جوړی دووهم: شه فاعه تی نه فی کراوو ناشه رعی و شیرکی: تئو هیه که داوی شه فاعه له غهیری خوی په روهردگار بکریت که جگه له خوی په روهردگار هیچ کهس دهسه لاتی نییه بهسه تئو کاره دا، یان شه فاعه تکردن به بی ئیزن و رازی بونی خوی په روهردگار، یان شه فاعه تکردن بو بی باوه ران و موشریکان (تئو شه فاعه تانه یان شیرکن یان ریگری لیکراون و نابیت بکرین) هروهک خوی په روهردگار فرمویه تی: ﴿ فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴾ (المدثر: ۴۸) واتا: شه فاعه ت و تکاردن شه فاعه تکاران هیچ سودی نییه بو بی باوه ران و موشریکان . به لام لیته دا شه فاعه تکردنی پیغه مبهر (صَلَاةً عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو مامی که (أبو طالب) ه تا خوی په روهردگار لپی خوئیه بی، خوی په روهردگار لپی خوئیه نه بوو به لکو سزای لهسه سوک کرد، تئو مهسه له یه کی جیاوازه ، بو زیاتر ناگادار بوون له م باسه

بروانه.^(۱)

(۱) البخاري مع الفتح، مناقب الأنصار ، باب قصة أبي طالب ۱۹۳/۷، برقم ۳۸۸۳، ومسلم ، كتاب الإيمان ، باب أهون أهل النار عذابًا ، ۱/۱۹۵، برقم ۲۱۱.

۳- به لگه هیئانه وه له سهر دروستیتی داوای شفاعت له غیری خوی په روهردگار به به لگه ی فرموده کان ویه کدهنگی زانایان، نه خیر نه پیغه مبهری خواو (ﷺ) نه پیغه مبه رانی (ﷺ) پیش ئویش به شهرعیان دانه ناوه که هاوار بؤ فریشته کان و پیغه مبه ران و (ﷺ) پیاوچاگان بکریت و داوای شفاعت تیان لی بکریت، وه هیچ یه کیک له هاو هل به ریزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و شوین که توانیان به چاکی ئم کاره یان نه کردووه، وه هیچ یه کیک له پیشه وایانی ئیسلام و هر چوا ئیمامه به ریزه کان (ئیمامی شافعی و ئیمامی مالیک و ئیمامی ئبو حنیفه و ئیمامی ئحمده "په حمه تی خویان لیبتت") ئم کاره یان به باش نه زانیوه، وه هیچ یه کیک له زانایانی مجتهد که پشت به قسه ی ببه ستریت له دیندا، وه هیچ یه کیک له زانایان که گرنگی بؤ قسه ی دابنریت له مه سائیلی یه کدهنگی زانایاندا ئم کاره یان نه کردووه و به باشیان نه زانیوه، سوپاس بؤ ئو خویه ی که به لگه کانی روون و ئاشکراو سه پینراوه به سهر به نده کانیدا. (۲)

به خشه رو رژینه ری نیعمه ته کان ته نها ئه وه شایسته ی په رستن بیت

یه کیک له لیزانی و دانایی بانگه واز کردنی که سانی هاو هل بریارده ران بؤ په رستن خوی په روهردگار به تاک و ته نها ئه وه یه چاوه کان و دلله کانیان به ئاگا بینیته وه به رامبه ر ئو هموو نازو نیعمه ت و به خشه نهینی و ئاشکراو دینی و دونیاییه ی خوی په روهردگار، به راستی خوی په روهردگار هموو جوړه نیعمه تیکی به سهر به نده کانیدا رژاندووه، هر وه که فرمویه تی: ﴿ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ﴾ (النحل: ۵۳) و اتا: هرچی نازو نیعمه تی که به سهر ئیوه وه هیه همووی له لای خوی په روهردگاره وه یه. وه ئم گهردونه و ئه وه شی تیایدا یه له دروست کراوه کانی ژیر دسته و ژیر باری کردووه بؤ مرؤقه کان.

خوی په روهردگار ئه و نازو نیعمه تانه ی که به خشیویتی به به نده کانی بؤی روون کردوینه ته وه له چاکه و فه زل و گه وره یی خوی به خشیویتی پیمان، وه هر ئه وه شایسته ی په رستن بیت، له و نیعمه تانه ی که خوی په روهردگار به به نده کانی به خشیوه ئه مانه ن:

یه که م: به شیوه ی گشتی هر چی نازو نیعمه ت هیه هی خوی په روهردگاره به سهر به نده کانیوه ، هر وه که فرمویه تی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾ (البقرة: ۲۹) و اتا: خوی گه وره ئه و خوی هیه که هرچی نازو نیعمه تی که هیه له سهر زه ویدا بؤ ئیوه ی دروست کردووه .

(۲) بیوانه: فتاوی ابن تیمیة ۱/۱۱۲، ۱/۱۵۸، ۱۴/۳۹۹-۴۱۴، ۱/۱۰۸-۱۶۵، ۱۴/۳۸۰، ۴۰۹، ۱/۱۶۰-۱۶۶، ۱۹۵، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۴۱، ودره تعارض العقل والنقل، له، ۵/۱۴۷، وأضواء البيان ۱/۱۳۷.

وه فەرمویەتی: ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةَ وَبَاطِنَةً﴾ (لقمان: ۲۰) واتا: ئایا ئیوه نابینن خوای پهروهردگار هەرچی له ئاسمانهکان و زهویدایه بۆتانی ژیر دهسته و ژیر باری کردووه ، وه نازو نایمه ته ئاشکراو نادیاره کانی به سهردا پړاندوون . وه ههروه ها فەرمویەتی : ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الجاثية: ۱۳) واتا: ئه وهی له ئاسمانهکان و زهویدایه هه موویان خوای پهروهردگار بۆتانی ژیر دهسته و ژیر بار کردووه ، له وکارانه دا به لگه و نیشانه ی دهسه لات و گه وره یی خوای پهروهردگاری تیدایه بۆ که سانیك که بیر له دهسه لات و گه وره یی و نازو نایمه ته کانی خوای پهروهردگاری بکه نه وه . ئه و نایمه تانه ی که خوای پهروهردگار به سه ر به نده کانی دا پړاندویه تی هه موو جوړه نایمه ته کان ئه گریتته وه: ئاشکراو نادیارو هه ست پێ کراوو هه ست پێ نه کراوه کان ، هه موو ئه وانیه له ئاسمانهکان و زهویدان ژیر بارو مل که چ کراون بۆ مرۆقه کان، ئه و نایمه تانه هه موو شته گه وره کانی ناو ئاسمانهکان و زهوی گرته وه که خوای پهروهردگار تییاندا دروستی کردووه وه: خوړو مانگ و ئه ستیره جیگیر و نه جولاوو جولاوه کان و شاخ و ده ریاو پوباره کان و هه موو جوړه ئاژه لان و دارو درهخت و به رو بومه کانیان و جوړه ها کانه کان و جگه له مانه ش که هه موویان له به رژه وهندی مرۆقه کاندان، ئه و شتانه ی که له پێویستی هه کانی مرۆقن و سو دوو له زه تیان لی وهر ئه گرن .

هه موو ئه مانه به لگه ن له سه ر ئه وه ی که خوای پهروهردگار په رستراوی تاك و ته نه یایه و هه یچ په رستن و مل که چی و خو شه ویستی هه ک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بییت، ئه مه ش به لگه یه کی عه قلیه و (که مرۆقه کان به بیر کردنه وه و ژیریان ئه گه نه ئه و قه ناعه ته ی که خوای پهروهردگار په رستراوی تاك و ته نه یایه و هه یچ په رستن و مل که چی و خو شه ویستی هه ک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بییت) هه یچ دوو دلێ و گومانی تیدا نیه که خوای پهروهردگار حه قه و ئه وه ی له غه یری ئه و هاوارو په رستنی بۆ ئه کری به تال و پوچه لن^(۱)، هه روه ک خوای پهروهردگار فەرمویەتی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (لقمان: ۳۰) واتا: به پاستی هه ر ئه و خوای پهروهردگار په رستراوی حه ق و پاسته قینه یه ، وه ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوای پهروهردگار هاواریان بۆ ئه کری هه موویان ناشایسته ن تا په رستنیان بۆ بکریت، وه به پاستی خوای پهروهردگار خویه کی زۆر به رزو بلندو گه وره یه .

(۱) بیروانه : تفسیر البغوي ۵۹/۱، ۷۲/۳، واین کثیر ۴۵۱/۳، ۱۴۹/۴، والشوکاني ۶۰/۱، ۴۲۰/۴، والسعدي ۶۹/۱، ۱۶۱/۶، ۲۱/۷، وأضواء البيان للشنقيطي ۲۲۵/۳-۲۵۳.

دووهم: به شیوهی ورده کاری هموو نازو نیعمه ته کانی له لای خوی په روه دگار هون ، هه روه ک خوی په روه دگار
 فه رمویه تی: ﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
 وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۗ
 وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ (إبراهيم: ۳۲-۳۴) واتا: خوی گه وره نه و خوی یه که ناسمانه کان و زهوی بو دروست
 کردون و له ناسمانه وه ناوی بو دابه زاندون (باران و به فرو ته زره) که به هو یه وه جوړه ها دانه ویله و میوه ی بو
 پواندون پیی که خوراکه بو نیوه ، وه که شتی بو ژیر بارو مل که چ کردون وه پوباره کانی بو مل که چ کردون^(۱) ، وه
 خور مانگی بو مل که چ کردون که به رده وام دین ده چن بی هیچ دواکه وتن و ماندووبونیک، وه شه وو روژی بو مل که چ
 کردون تا به به رده وامی بین و بچن و شوینی کردنی کارو کاسبی و حه وانه وهی نیوه بیټ، وه نه وهی نیوه داواتان
 کردبیټ (جا به زمانتان داواتان کردبیټ یا حالتان نه وه بخوازیټ) و پیویستتان پیی بیټ و نه وهی داواتان نه کردبیټ
 بومان مل که چ کردون و پیمان به خشیون، وه نه گهر بتانه وی نازو نیعمه ته کانی خوی په روه دگار بژمیرن و دیاری
 بکه ن هه رگیز ناتوانن، به پاستی مروټ (کافران و موشریکان) ستم کارو بی باوه پڼ به رامبه ر خوی په روه دگارو نه و
 نیعمه ته ی که پیی به خشیون .

وه هه روه ها خوی په روه دگار پاش نه وهی کومه لی نازو نیعمه تی خوی باس کردوه ، فه رمویه تی: ﴿ وَهُوَ
 الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا مَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
 وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالنِّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ (النحل: ۱۴-۱۸) ، وه هه روه ها بپروانه: نایه ته کانی ۳-
 ۱۲ له هه مان سوره ت) .

^(۱) موسلمانان خۆشه و بیست هم نایه ته پیروزه گه وره یی دهسه لاتی خوی په روه دگار مان بو دهرده خات له کاتی کدا رویارو دهریا کانی بو مل که چ
 کردوین تا بتوانین به مه به سستی خومان جوړه ها که شتی و پاپوری به ناودا بینین و به رین گهر کیشیشیان هه زاران کیلو گرام زیاتر بیټ ، به لام گهر
 ته نها یه ک دهرزیبه ک یان پارچه ناسنیک که کیشی نه گاته ته نها نیو گیلو گرامیش ژیر نه که ویټ و خوی به سه ریبه وه ناگریټ ، بویه گهر خوی
 په روه دگار رویارو دهریا و ناوه کان مل که چ نه کات بو خزمه تی مروټه کان تا بتوانن کاری خویانی تیدا نه نجام بدن نه وه هه رگیز که سیک
 نه یه ده توانی بچینه ناو رویارو دهریا کانه وه .

واتا : خوی گوره ئه و خویایه یه که ده ریو و پویاره کانی بو ژیریرو مل که چ کردوون تا گوشتی تازه و پاکی ناوی بخون (حوت و ماسی ئه و نازده له حه لالانه ی که تیایدا ئه ژین) وه ده ریو و پویاره کانی بو مل که چ کردوون تا گه وه ره و مرواری ناوی دهره پینن و خوتانی پی برارینه وه، ئه و نیعمه تانه ی پی به خشیون تا بگه رین به دوی کارو کاسبی خوتاندا له و کارو بازرگانیه ی که بوتانی حه لال کردوه، وه شوکرو سوپاسی ئه و خویایه بکن که ئه و هموو نیعمه تانه ی پی به خشیون . ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَّمَتِ وَالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۶﴾ واتا: وه هه روه ها له و نیعمه تانه ی که خوی په روه ردگار پی به خشیون ئه و شاخ و چیا به رزو گه ورانه یه تا زه وی جگرو وه ستاو بکات ، وه له زه ویدا وه ک شاخ و چیا به رزو گه وره کان ئاوه کانی بو دروست کردوون و مل که چ کردوون ، وه چه ندین پیگای له سه رزه ویدا بو دروست کردوون تا له م وولات بوئه و وولات برؤن، وه نیشانه کانی وه کو شاخه به رزو گه وره و دول و شیوه کانی بو دروست کردوون، وه ئه ستیره کانی بو دروست کردوون تا له تاریکایی شه ودا پیگه ی پیگرنه بهر بو ئه و شوینانه ی که خوتان مه به ستانه بگن پی . پاشان خوی په روه ردگار ئاگادارمان ئه کاته وه له ده سه لات و گه وره یی خوی، وه په رستن و عیبادت کردن شایسته ی هیچ که س و شتی که نییه که ناتوان هیچ شتی که دروست بکن ته نها بو خوی نه بیته، ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾ ئایا: ئه و خویایه ی که خالق و دروست که رو به دیهینه ره وه کو ئه وانه وایه که ناتوان هیچ دروست بکن؟ بی گومان نه خیر، وه ئاگادارمان ئه کاته وه له و هموو نیعمه ت و چاکه یی که هه یه تی به سه ر دروست کراوه کانی وه ﴿وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾ وه ئه گه ر بتانه وی نازو نیعمه ته کانی خوی په روه ردگار بیژمین و دیاری بکن هه رگیز ناتوان، وه خوی په روه ردگار لیخوش بووه له و که م ته رخمیه ی که هه تانه به رامبه ر خوی په روه ردگار سوپاسی ته وای نیعمه ته کانی نه کردوه گه ر گه رانه وه و ته و به تان کردو گو پراهه لیتان کرد، وه (رَحِيمٌ) به به زه ییه و سزاتان نادات پاش ته و به کردن و گه رانه وه تان بؤلای .^(۱)

ئایا ئه و خویایه ی که ئه و هموو نیعمه ت و شته سه رسو په ی نه رانه ی دروست کردوه وه کو ئه وانه ی که هیچیان دروست نه کردوه و ناتوان؟ ئه وه ی که زانو و براوه یه ئه وه یه هیچ به نده یه که له به نده کانی خوا ناتوانیته ئه و نیعمه تانه ی که خوا پی به خشیوه بیژمین گه ر نیعمه تی دروست کردن یه که ئه ندامی کی لاشه ی بیته یان هه ستیاری که له هه ستیاره کانی بیته، گه ر ئه وه نه توانیته ئه ی چون ئه توانیته هه موو نیعمه ته کانی لاشه ی بیژمین یان چون ئه توانیته ئه و هموو نیعمه تانه ی که له هه موو کات و ساتیکدا و له هه موو

(۱) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر ، رحمه الله تعالی ، ۷۴۵/۲ .

جوریک به سهریه وه یه تی بژمیږیت؟^(۱) پاش نه مه که سیکی ژیرو هوشمهند ته نها نه وه ندهی بؤ ماوه که خوی په روهردگار به تاك و ته نها په رستیت و هاو هل بؤ بریاردان دات - نه و خوییه ی هه موو جوره نازو نیعمه تیکی به سهردا پشته وه - چونکه هیچ که سیك شایسته ی په رستن نییه جگه له خوی تاك و ته نها .

به شی پینجه م: هوکاره کانی هاو هل بریاردان بؤ خوی په روهردگار

پینجه مبه ری خوشه ویست (صلوات الله علیه) ناگاداری کردینه ته وه له هه موو هوکاریک که سر نه کیشتیت بؤ هاو هل بریاردان و که و تنه ناوییه وه، وه به جوانترین و پونترین شیوه نه و هوکارانه ی پون کردوته وه ، له و هوکارانه که باسی بکه ین به شیوه یه کی کورت:

۱- زیاده روهی کردن له پیاوچاگاندا هوکاریکه بؤ هاو هل بریاردان بؤ خوی په روهردگار، له و کاته ی پینجه مبه ر ئادم (علیه السلام) دابه زینرایه سهر زهوی خه لکی هه موویان له سهر ئیسلام و خوا به ته نها ناسین بوون، هه روه ک ابن عباس (رضی الله عنه) فهرمویه تی: { كان بين آدم ونوح عشرة قرون كلهم على الإسلام }^(۱) واتا : ماوه ی نیوان پینجه مبه ر ئادم و (علیه السلام) پینجه مبه ر نوح (علیه السلام) ده سه ده (۱۰۰۰ سال بوو) بوو خه لکی هه موویان له سهر ئیسلامه تی و خوا به ته نها ناسین بوون. پاش نه وه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاوچاگانه وه (له روهی هاوار بؤکردن و باوه ربون به وهی گوايه خیرو قازانجیان به دهسته یان نه توانن نه خویشی و نارپه حته ی له سهر خه لک لا بهرن) شیرک بلاو بوه وه، بویه خوی په روهردگار پینجه مبه ر نوحی (علیه السلام) نارد تا بانگی خه لکی بکات بؤ په رستنی خوی به تاك و ته نها و نه هی و پیگری بکات له هاوار کردن و عیبادت کردن بؤ غهیری خوی، به لام قه ومه که ی بانگه وازه که یان په تکرده وه و ووتیان: ﴿ وَقَالُوا لَا نَدْرَأُ الْهَتِكُمْ وَلَا نَدْرَأُ وِدًا وَلَا سَوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾ (نوح: ۲۳) واتا: کاتیک پینجه مبه ر نوح (علیه السلام) بانگی قه ومه که ی نه کرد بؤ په رستنی خوی په روهردگار به تاك و ته نها و نه هی و پیگری لی نه کردن له هاوار کردن و عیبادت کردن بؤ غهیری خوی په روهردگار، قه ومه که ی نه یان ووت: واز مه یینن له هاوار کردن و عیبادت کردن بؤ په رستراوه کانتان و ه واز مه یینن له هاوار کردن و عیبادت کردن بؤ (ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر).

نه مانه ناوی کومه لی پیاو چاک بوون له قه ومه که ی پینجه مبه ر نوح (علیه السلام)، کاتیک مردن شهیتان کردییه دلی نه و خه لکه وه که هه ستن به کردنی په یکه ره کانیان له و شوینانه ی که شوینی کوبونه وه و دانیشتیانه، وه ناویان بنین به ناوی خوینانه وه (واتا : هه ر بتیک ناوی یه کیک له و چیاو چاگانه ی بؤ دابنین)

خه لکه که ش هه ستان به نه جامدانی نه و کاره و په یکه رو بته کانیان دروست کرد، نه و بتانه نه په رستران تا نه وان مردن پاشان عیلم و زانیاری له ناویاندا نه ما و په رستران . نا نه و بت په رستیه هه ر هه موو هوکاره که ی زیاده روهی کردن بوو له پیاوچاگاندا، چونکه شهیتان بانگه شه نه کات بؤ زیاده روهی کردن له پیاوچاگاندا وه بؤ په رستنی گوره کان،

(۱) بروانه : فتح القدير ۳/۱۵۴، ۳/۱۱۰، وأضواء البيان ۳/۲۵۳.

(۱) أخرجه الحاكم في المستدرک، كتاب التاريخ، ۲/۵۴۶، وقال : هذا حديث صحيح على شرط البخاري ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ، وذكره ابن كثير في البداية والنهاية ۱/۱۰۱، وعزاه إلى البخاري ، وانظر: فتح الباري ۶/۳۷۲.

وه گومان نه کاته ناو دلی خه لکییه وه نه گهر بیت و خانوو گوهمز به سهر مردووه کانه وه دروست بکریت نیشانه ی خوش ویستنی پیاو چاکانه، وه کردییه دلپانه وه گوايه پارانه وه لای گوره کان گرایه، پاشان له م خاله وه نه یان گوازیته وه بو خالیکی تر که نه ویش پارانه وه لیان و سویند خواردن پیان به خوی په روه ردگار، خوی په روه ردگار زور له وه گهر تره تا سویندی پی بخوریت به یه کیک له دروست کراوه کانی، هر کاتیک شهیتان نه مه ی له لا جیگر کردن، نه یان گوازیته وه بو قوناغیکی تر نه ویش پارانه وه لیان و په رستنیان و داوی شه فاعه ت کردن لیان، وه گوره کان بکریته بتیک و په رده یان به سهر دا هه لبواسریت و به ده وریدا بسوپرینه وه و ده ستی پیا بخشینن و ماچی بکن و سهر برینیان له سهر نه جام بدن، پاشان له م قوناغ وه بو قوناغی چوارم نه یان گوازیته وه نه ویش: بانگ کردنی خه لکه بو په رستنیان و کردنیان به جه ژنگا، پاشان شهیتان وایان لی نه کات هر که سیک ریگریان لی بکات بلیت نه و کارانه دروست نین پیان نه لین نیوه له ریزی پیغه مبه ران و (علیه السلام) پیاو چاکانتان که م کردوته وه، بویه هر که سیک ریگریان لی بکات لی توپه نه بن.^(۱) بویه خوی په روه ردگار ناگاداری کردیینه ته وه که زیاده روه ی له دیندا نه که ین، وه زیاده روه ی به گوره زانین له که سدا نه که ین چ به ووته و چ به کرده وه و چ به بیروباوه پ، وه خوی په روه ردگار ناگاداری کردیینه ته وه که دروست کراوه کانی (وه ک پیغه مبه رو (علیه السلام) فریشته و پیاو چاکان) به رز نه که ینه وه له و پله یه ی که خوی په روه ردگار پی به خشیون، هر وه ک خوی په روه ردگار فرمویه تی: ﴿يَا هَلْ أَلْكَبْتِ لَأ تَعْلُو فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ ﴿١٧١﴾﴾ (النساء: ۱۷۱) واتا: نه ی نه هلی کیتاب (مه به ست پیان گاوره کانن) زیاده روه ی مه که ن له دینه که تاندا وه قسه یه که مه که ن به رامبه ر خوی په روه ردگار ته نها حق نه بیت (مه لین خوی په روه ردگار شه ریک یان کوپ یان خیزانی هیه ، به لکو تاک و ته نه ایه و شه ریک و کوپ و خیزانی نیه، پاک و بی گهردی بو خوی په روه ردگار له هه موو که م و کوپیه که)، (عیسی کوپ ی مریم) (علیه السلام) به نده و پیغه مبه ری خوی و هیچی تر نیه ، وه دروست کراویکه له دروست کراوه کانی خوی په روه ردگار، خوی په روه ردگار دروستی کرد به و ووشه یه ی که به جبریلدا (علیه السلام) ناردی بو مریم.^(۱) ﴿وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ ﴿١٧١﴾﴾^(۲)

۲. زیاد روه ی کردن له پیا هه لگوتن و له سنور ده رچون، وه پوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری: پیغه مبه ری خوا (علیه السلام) ناگاداری کردیینه ته وه که له وه سفیدا زیاده روه ی نه که ین و له سنوری به ندایه تیه وه ده ری نه که ین بو سنوری خویته ی و په رستراویتی، هر وه ک فرمویه تی: ﴿لَا تَطْرُقِي كَمَا أَطْرَقَ النَّصَارَى ابْنُ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾^(۳) واتا: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه ده رم مه که ن بو سنوری خویته ی و په رستراویتی، هر وه ک چون گاوره کان زیاده روه یان کرد

(۱) پروانه: تفسیر الطبری ۶۲/۲۹، وفتح الجید شرح کتاب التوحید ص ۲۴۶.

(۲) بو زیاتر شاره زان بون له ته فسیری نه م نایه تاندا بگه پتوه سهر ته فسیره کانی قورئانی پیروز.

(۳) پروانه ته فسیره کانی قورئانی پیروز به تاییه تی (تفسیر ابن کثیر و تفسیر الطبری و تفسیر القرطبی و زاد المسیر) وه جگه له م ته فسیرانه ش.

(۴) البخاری مع الفتح بلفظه، کتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: ﴿وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...﴾، ۴۷۸/۶، ۱۴۴/۱۲، وانظر: شرحه في الفتح ۱۴۹/۱۲.

لە (عيساي كۆرى مريم) (عليه السلام) ھەندىكىيان ئەۋەندە زىادەپەريان كىرد تىايدا ووتيان خوايە، ھەندىكىيان ئەلئىن كۆرى خوايە ۋە بۆچۈنى تىرشىيان ھەيە تىئىدا، بۆيە پىئەمبەر (ﷺ) فەرمويەتى: من تەنھا بەندەى خوام، بۆيە دەربارەى من بلئىن و باۋەرتان وابىتت كە بەندەو پىئەمبەرى خوام (ﷺ).

موسلمانى خۆشەويست پىئەمبەرى خوا (ﷺ) بەرامبەر بە خۋاى پەروەردگار تەنھا بەندەو مەۋقەكە ۋەكو سەرجم مەۋقەكانى تر، بەلام بەرامبەر بە ئىمە پىئەمبەرىكى (ﷺ) پەۋانە كراۋە لە لاي خۋاى پەروەردگارەۋە كە باۋەر پىئەبۈن و شوئىنكەۋتن و گوپرايەلى كىردنى و پىئش

خستنى فەرمانەكانى بەسەر فەرمانى مەۋقەكاندا پىئويست و واجبە و نىشانەى باۋەردارى و گوپرايەلى كىردنتە بۆى، ۋە باۋەر پىئەبۈن و شوئىن نەكەۋتن و گوپرايەلى نەكردن و پىئش خستنى فەرمانى مەۋقەكانى تر بەسەرىدا نىشانەى بى باۋەرى و ئىمان لاۋازىيە، بۆيە خۆشەويستى پىئەمبەر (ﷺ) بەدەم نايىت بەلكو بە زىندوۋكردنەۋەى سوننتە و رىئازەكەيەتى .

ۋە ھەرۋەھا فەرمويەتى: ﴿ يَاكُمُ وَالْغُلُو فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلُكُم مِّنْ كَانَ قَبْلِكُمُ الْغُلُو فِي الدِّينِ ﴾^(۱) واتا: ئاگادارتان ئەكەمەۋەۋ ئەتان ترسىنم لە زىادەپەرى كىردن و پۆچۈن لە دىندا بە شىۋەيەكى ناشەرى، چۈنكە قەۋمانى پىئش ئىۋە لەناۋ چۈۋن بە زىادەپەرى كىردن و پۆچۈن لە دىندا بە شىۋەيەكى ناشەرى و نادروستى .

۳- دروست كىردنى مزگەۋت بەسەر گۆرەۋە، ۋە ۋىئە كىئشان تىايدا : ھۆكارن بۆ ھاۋەل بىرپاردەران بۆ خۋاى پەروەردگار ، پىئەمبەرى خوا (ﷺ) ئاگادارى كىردىنەتەۋە و نەھى لىكردىن كە مزگەۋت بەسەر گۆرەكانەۋە دروست بىكەين و بىانكەين بە گۆرستان، چۈنكە پەرسىتى خۋاى پەروەردگار لاي گۆرى پىۋاچاكان ھۆكارىكە بۆ ھاۋەل بىرپاردان بۆ خۋاى گەۋرە، بۆيە كاتىك دايكانى ئىمانداران أم حىببە وأم سلمة (رضي الله عنهما) بۆ پىئەمبەريان (ﷺ) باس كىردو ووتيان لە ۋلاتى حەبەشە كەنىسەيەك ھەيە و ۋىئەى تىايە ، پىئەمبەر (ﷺ) فەرموى : ﴿ إِن أَوْلَيْتُكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنُو عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصُورُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أَوْلَيْتُكَ شَرَّارَ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾^(۱) واتا: ئائەۋانە كەسانىكىن كاتى پىۋا چاكيكىان تىدا بۋايەۋ بىردايە، بەسەر گۆرەكەيەۋە مزگەۋتەيان دروست ئەكرد، ۋىئەكانىيان تىادا دروست ئەكرد (ئەۋ كارەيان كىردبوۋ تا شىۋەى پىۋاچاكانىيان لە پىئش چاۋبىتت ۋەكو ئەۋان عىبادەتى خۋاى گەۋرە بىكەن، بەلام دۋاى ئەمان كۆمەل و ۋەچەيەكى ترى بى عىلم ۋەنەشارەزا ھاتن و شەيتان فرىۋى دان گۋايە باۋو باپىرانى ئىۋە ئەم پىۋاچاكانەيان پەرسىتۋەۋە ۋەۋارىيان بۆيان كىردوۋە، بۆيە

پىئەمبەر خوا (ﷺ) رىگىرى لەۋ كارە كىردوۋە تا سەر نەكىشىت بۆ ھاۋەل بىرپاردان بۆ خۋاى پەروەردگار ، ئەم فەرمودەيە بەلگەيە لەسەر ھەرامىتى و نادروستىتى ۋىئەگرتن و كىئشانى)، ئەۋانەى بەسەر گۆرى پىۋا چاكانەۋە مزگەۋتەيان دروست ئەكرد، ۋىئەكانىيان تىادا دروست ئەكرد و ئەكىشا خراپىترىن كەسن لاي خۋاى پەروەردگار لە رۆژى قىيامەتدا .

(۱) النسائي ، كتاب مناسك الحج، باب التقاط الحصى ۲۶۰/۵، وابن ماجه ، كتاب المناسك ، باب قدر حصي الرمي ۱۰۰۸/۲، وأحمد ۳۴۷/۱.

(۱) البخاري مع الفتح، كتاب هل تمش قبور مشركي الجاهلية ويتخذ مكافها مساجد ۵۲۳/۱، ۲۰۸/۳، ۱۸۷/۷، وأخرجه مسلم ، كتاب المساجد ومواضع الصلاة ، باب النهي عن بناء المساجد على القبور ۳۷۵/۱.

وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) هر له بهر دلسوزی بووه بؤ نوممه ته که ی کاتیک ئه و نه خوښیه ی سهرمه رگی پیگه یشت، ئه یفرموو: ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾. قالت عائشة (رضي الله عنها): يحذر ما صنعوا^(۱) واته: نه فرته و دوری په حمهت و بهزه یی خوی په روه ردگار له سهر گاور و جوله که بیت، گوری پیغه مبهرانیان (عليهم الصلاة والسلام) کرد بوو به مزگهوت، دایکی ئیمانداران عائشة (رضي الله عنها) فرمویه تی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ترسناکی و خرابی ئه و کاره ناگادارو وریای ئه کردنه وه .

وه پیچ پوژ پیش ئه وه ی وه فات بکات ئه یفرموو: ﴿أَلَا وَإِنْ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فإني أنهأكم عن ذلك﴾^(۲) واتا : ناگادارین ئه وانه ی پیش ئیوه (گاورو جوله که) گوری پیغه مبهران و (ﷺ) پیاو چا کانیان ئه کرده مزگهوت (عیباده تیان له سهر گوره کانیان ئه کرد)، ناگادارتان ئه که مه وه گوره کان مه که نه مزگهوت و په رستگا، من ریگریتان لی ئه که م و ناگادارتان ئه که مه وه که ئه و کاره ئه نجام نه دن .

۴- کردنی گورستانه کان به مزگهوت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه و نه ی لی کردین که گوره که ی نه که یین به بتیک و بپه رستریت جگه له خوی په روه ردگار (واتا دارو به ردو خو له که ی بکریت به ته به پروک و هاواری بؤ بکریت و له سهر گوره که ی و سوجه ی بؤ بریت) ئه گهر دروست نه بی گوره که ی پیغه مبهر (ﷺ) بکریت به مزگهوت ئه وه گوری که سانی تر به هیچ شیوه یه که دروست نییه، پیغه مبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿اللهم لا تجعل قبري وثناً يُعبد، اشتد غضب الله على قوم اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد﴾^(۱) واتا : ئه ی خوی په روه ردگار گوره که م بپارپزه تا وای لی نه یات و نه بیت به بتیک و بپه رستریت ، تورپی و غزه بی خوی په روه ردگار زوره له سهر قه ومیک که گوری پیغه مبهرانیان (عليهم الصلاة والسلام) کردبوو به مزگهوت (واتا : جوره ها په رستنیان له سهر ئه نجام ئه دا)

۵- کردنی گورستانه کان به چراخان (پازاندنه وه یان به گلپ و ناگرو....) وه سهر دان کردنی ئا فره تان بؤ سهر گوره کان: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه و نه ی لی کردوین که گوره کان نه پازینرینه وه و نه کرین به چراخان، له بهر ئه وه ی دروست کردنی خانو به سهر یانه وه و پازاندنه وه یان و کردنیان به چراخان و هله بستنیان (به گچ یان به چیمه نتویان به هه رشتیکی تر بیت) وه نوسین له سهر یان، هه موو ئه مانه

(۱) البخاري مع الفتح ، كتاب الصلاة، باب: حدثنا أبو اليمان ۵۳۲/۱، ۲۰۰/۳، ۴۹۴/۶، ۱۸۶/۷، ۱۴۰/۸، ۲۷۷/۱۰، ومسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب النهي عن بناء المساجد على القبور واتخاذ الصور فيها ۳۳۷/۱.

(۲) مسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب النهي عن بناء المساجد على القبور ۳۷۷/۱.

(۱) الموطأ للإمام مالك ، كتاب قصر الصلاة في السفر ، باب جامع الصلاة ۱۷۲/۱، وهو عنده مرسل ، ولفظ أحمد ۲/۲۴۶: "اللهم لا تجعل قبري وثناً ، ولعن الله قوماً اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد"، وأبو نعيم في الحلية ۳۱۷/۷، وانظر : فتح المجد ص ۱۵۰.

هؤکارن بؤ شیرک بریاردان بؤ خوای په روه ردگار، ابن عباس (عليه السلام) فەرمویەتی: ﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسَّرَجَ﴾^(۱). واتا: پیغه مبهەر خوا (عليه السلام) نه فرەت و له عنەتی کردوو له و ئا فرە تانە ی که زۆر زیارەتی گۆرستانەکان ئەکەن، نه فرەت و له عنەتی کردوو له و که سانە ی که مزگەوت به سەر گۆرەکانه وه دروست ئەکەن و روناکی و گلۆپی به سەر وه دا ئەگیرسینن .

۶- دانیشتن به سەر گۆرە وه نوێژ کردن پوو به پوی گۆر، هؤکارن بؤ هاو هل بریاردان بؤ خوای په روه ردگار : هیچ هؤکارو دەرگایه ک نییه که سەر بکیشیت بؤ شیرک بریاردان بؤ خوای په روه ردگار ئیلا پیغه مبهەر (عليه السلام) دایخستوو و پێگری لیکردوو تا شەریک بؤ خوای په روه ردگار بریار نەدریت.^(۱) ههروهک فەرمویەتی: ﴿لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تَصَلُّوا إِلَيْهَا﴾^(۲) واتا: له سەر گۆرەکان دامەنیشن و نوێژی پوو به پوو مەکەن .

۷- کردنی گۆرەکان به جهژنگاو واز هینان له نوێژ کردن له ماله وه و کردنی له لای گۆرەکان، پیغه مبهەر خوا (عليه السلام) بؤی پوون کردوینه ته وه که گۆرەکان شوینی نوێژ کردن و سه لاواتدان نین، وه هه رکه سیک سه لاواتی له سەر لیبدات پئی ئەگات دوور بیت یان نزیک له گۆرەکه ی، پپووست ناکات گۆرەکه ی بکریت به جهژنگا، ههروهک فەرمویەتی: ﴿لَا تَجْعَلُوا بَيْتَكُمْ قَبْرًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتِكُمْ تَبْلَغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ﴾^(۳) واتا: ماله کانتان مەکەن به گۆرستان (کردنی ماله کان به گۆر ئەوه یه: قورئانی تیدا نه خوینریت و نوێژه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گۆرەکه م مەکەن به جهژنگا، وه سه لاواتم له سەر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئەگات له هەر کوئییه ک بن . وه فەرمویەتی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةَ سِيَّاحِينَ يَبْلَغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ﴾^(۴) واتا: خوای په روه ردگار کومه له مه لائیکه یه کی هه یه که به رده وام ئەسورپینه وه سه لات و سه لامی ئەو که سانە م پئی ئەگه یه ن له ئوممه ته که م که سه لام لی ئەکەن .

ئەگەر گۆری پیغه مبهەر (عليه السلام) که پیرۆزترین گۆره له سەر پووی زه ویدا نه ی و پێگری لیکرایت که نه کریته جهژنگا ئەوه گۆری که سانی تر که هه رکه سانیک بن زۆر له پیش تره تا پێگری لیکرایت و نه کریته جهژنگا (واتا: زۆر پویان تییکریت و زۆر سه ردانیان بکریت).^(۱)

(۱) النسائي، كتاب الجنائز، باب التغليظ في اتخاذ السرج على القبور ۹۴/۴، وأبو داود، كتاب الجنائز، باب في زيارة النساء القبور ۲۱۸/۳، والترمذي، كتاب الصلاة، باب كراهية أن يتخذ على القبر مسجدًا ۱۳۶/۲، وابن ماجه في الجنائز، باب النهي عن زيارة النساء للقبور ۵۰۲/۱، وأحمد ۲۲۹/۱، ۲۸۷، ۳۲۴، ۳۳۷/۲، ۴۴۲/۳، ۴۴۳، والحاكم ۳۷۴/۱، وانظر ما نقله صاحب فتح المجدد في تصحيح الحديث عن ابن تيمية ص ۲۷۶.

* الحديث ضعيف بهذا السند، أنظر: صحيح سنن أبي داود (۲۱۸/۳/۳۲۳۶)، و صح بسند آخر (لعن الله زوارات القبور) صحيح الجامع الصغير (۵۱۰۹).

(۱) پروانه: فتح المجدد ص ۲۸۱.

(۲) مسلم، كتاب الجنائز، باب النهي عن الجلوس على القبر والصلاة عليه ۶۶۸/۲.

(۳) أبو داود، كتاب المناسك، باب زيارة القبور، ۲۱۸/۲ بإسناد حسن، وأحمد ۳۵۷/۲، وانظر: صحيح سنن أبي داود ۳۸۳/۱.

(۴) النسائي في السهو، باب السلام على النبي صلى الله عليه وسلم ۴۳/۳، وأحمد ۴۵۲/۱، وإسماعيل القاضي في فضل الصلاة على النبي (عليه السلام) برقم ۲۱، ص ۲۴، وسنله صحيح.

(۱) پروانه: الدرر السننية في الأجوبة النجدية لعبد الرحمن بن قاسم ۱۶۵/۶-۱۷۴.

۸- کیشانی وینه و دروست کردنی گومه ز به سهر گوره کانه وه: پیغه مبهه (ﷺ) هه موو کاتی هه ولی نه وه ی نه دا که سهر زه وی له هه موو هوکاریکی هاو هل بریاردهران بو خوی په روه ردگار پاک بکاته وه، بویه هاو هل به ریزه کانی نه نارد که هه رچی گومه زیکی به رزو دیار هه یه به سهر گوره کانه وه تیکی بدن وه هه رچی وینه یه که هه یه بیسپنه وه، هه روهک (أبو الهیاج الأسدي) فه رمویه تی: علی بن ابي طالب (ﷺ) پیمی فه رموو: ﴿ألا أبعثك علی ما بعثني علیه رسول الله صَلَّى اللهُ عليه وسَلَّمَ؟ ألا تدع تماثلاً إلا طمسته، ولا قبراً مشرفاً إلا سويته﴾^(۱) واتا: بتنیرم بو نه و کاره ی که پیغه مبهه (ﷺ) منی بو نارد؟ هیچ بتیک نابیت ئیلا نه بیت تیکی بدیت وله په گه وه ده ری بکه یت، وه هیچ گورپیکی به رز نابینیت ئیلا یه کسانی بکه له گه ل زه ویدا (نه مه کاری کاری فه رمانپه واو کاربه ده ستانه که پیی هه ستن نه که تاکه که س)، (موسلمانی خو شه ویست سوننه ت وایه گوره کان ته نها به نه ندازه ی بستیک به رز بن نه که زیاتر)^(۱)

۹- خو ناماده کردن و رویشتن بو سهر هر گورو شوینیک جگه له سی مزگه وته پیروزو پر له به ره که ته که هوکاریکه بو شه ریک بریاردان بو خوی په روه ردگار، هه روهک پیغه مبهه (ﷺ) فه رمویه تی: ﴿لا تشدوا الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: مسجدی هذا، والمسجد الحرام، والمسجد الأقصى﴾^(۱) واتا: خو ناماده کردن و رویشتن به تاییه تی بو هیچ مزگه وت و سهر گورو شوینیک دروست نییه ته نها بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروزه) و مزگه وتی اقصی (قودسی پیروزه). نه و نه هی و ریگریه ی پیغه مبهه (ﷺ) هه موو گورو مه زارگه کان نه گریته وه ، هه روهک هاو هلانی به ریزی پیغه مبهه (ﷺ) به و شیوه یه له فه رموده کانی تیگه یشتون، بویه کاتیک ابو هریره (رضی الله عنه) رویشتن بو کیوی (طور)، پاش گه رانه وه بصرة بن ابي بصرة الغفاري (رضی الله عنه) پیگه یشت ، پیی فه رموو: نه ی ابو هریره له کوپه دبیته وه ؟ فه رموی : له کیوی (طور) وه ، نه ویش فه رمویه تی : پیش نه وه ی برویشتیایه بگه یشتمایه بیت نه م نه هیشت برویت ، چونکه پیغه مبهه (ﷺ) فه رمویه تی : ﴿لا تعمل المطي إلا إلى ثلاثة مساجد المسجد الحرام و مسجدی و مسجد بیت المقدس﴾^(۱)

خو ناماده کردن و رویشتن به تاییه تی بو هیچ مزگه وت و سهر گورو شوینیک دروست نییه ته نها بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروزه) و مزگه وتی اقصی (قودسی پیروز) .

هر بویه شیخ الإسلام ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبیت) فه رمویه تی: زانایان کو و یه کده ننگ له سهر نه وه ی گه ر بیت و که سیک له سهر خوی نه زز بکات که سه فه ر بکات بو لای گوره که ی پیغه مبهه (ﷺ) یان پیغه مبهه رانی تر (ﷺ) یان بو لای گوری پیاوچاگان، نه وه نه زره که ی له سهر پیویست نابیت و نابیت جی به جیی بکات، به لکو نه هی لی نه کریت و ریگری لی نه کریت^(۲).

(۲) مسلم ، کتاب الجنائز، باب الأمر بتسوية القبر ۲/۶۶۶.

(۱) بروانه : (عمدة القاري شرح صحيح البخاري ۱۳/۱۶۱ ، شرح النووي علی مسلم ۳/۳۸۹-۳۹۱ ، و عون المبود شرح سنن أبي داود ۷/۲۰۵-۲۰۷)

(۲) البخاري مع الفتح ، کتاب فضل الصلاة في مسجد مكة والمدينة ۳/۶۳ ، و مسلم بلفظه ، کتاب الحج ، باب سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره ۲/۹۷۶.

(۱) النسائي ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة ۳/۱۱۴ ، و مالک في الموطأ ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي في يوم الجمعة ۱/۱۰۹ ، و أحمد في المسند ۶/۷ ، ۳۹۷ ، و انظر: فتح المجيد ص ۲۸۹ ، و صحيح النسائي ۱/۳۰۹ .

(۲) بروانه : فتاوى ابن تیمیة ۱/۲۳۴ .

۱۰- زیاره تی بیدعی و تازه داهینراو بوسه ر گوره کان هؤکاریکن بؤ هاو هل بریاردان بؤ خوی په روه ردگار: چونکه زیاره ت کردنی گوره کان دوو جورن :

جوری یه که م: زیاره ت و سهردان کردنی گورستان به مبهستی سه لام کردن له مردوه کان و دعوی خیر کردن بویان، هه روه ک کاتیک که سیك كه مریت توش نه چیت تا نویژی له سه ر بکهیت، وه کاتیک سهردانی گورستان نه کهیت مبهستت یاد کردنی مردن بیت "به مخرجیک شد الرحال نه بیت" وه کاتیک سهردانی گورستان نه کهیت مبهستت پیی جی به جیکردنی سوننه تی پیغه مبهری خوا (صلواته علیه السلام) بیت .

جوری دووهم: زیاره ت و سهردانی شیرکی و بیدعی^(۱)، نه م جوره زیاره ته سی جوره :

❖ که سیك کاتیک زیاره ت و سهردانی گوره کان نه کات مبهستی پیی داوا کردنه له مردوه کان (جا داوای خیرو خوشی بیت یان داوای لابردنی نه خوشی بیت یان داوای مندال کردن و....) نه م جوره که سانه وه ک کهسانی بت په رست وان .

❖ که سیك کاتیک زیاره ت و سهردانی گوره کان نه کات مبهستی پیی پارانه وهیه له خوی گه وره به مردوه کان، وه ک بلیت: خویه لیث نه پاریمه وه به حقی پیغه مبه رکه ت (صلواته علیه السلام)، یان خویه لیث نه پاریمه وه به حقی فلان شیخ و پیاو چاک، نه م جوره سهردانه وه به مبهسته زیاره ت و سهردانیکی داهینراوه له ئیسلامدا، به لام نه و کارهی نابیتته شیرک، وه پیی دهرناچی له ئیسلام هه ر چون به کاری یه که میان دهر نه چیت له ئیسلام.

❖ هه رکه سیك گومانی و ابیت پارانه وه له لای گوره کان گیرایه وه وه لام دراوهیه، یان بلیت پارانه وه له لای گوره کان باشتره وه ک پارانه وه له مزگه وتدا، نه و کاره به یه که دنگی زانایان کاریک و گومانیکی خراپه^(۲).

۱۱- نویژ کردن له کاتی خور هه ل هاتن و خور ئاوابوندا یه کیکن له هؤکاره کانی هاو هل بریاردان بؤ خوی په روه ردگار ، له بهر نه وهی نویژ کردن له و کاته دا خو شوبه اندنه به و که سانه ی که سوجه نه بهن بؤ خور له و دوو کاته دا، پیغه مبه ر (صلواته علیه السلام) فه رمویه تی: ﴿ لا تحروا بصلاتکم طلوع الشمس ولا غروبها فإنها تطلع بین قرنی شیطان ﴾^(۳) و اتا: مه گه پین به دوی نویژ کردندا (نویژ مه کهن) له و کاته ی که خوره لیدی و له و کاته ی که ئاوا نه بیت چونکه خور له نیوان هه ردوو شاخی شهیتاندا هه لیدی و دهر نه که ویث .

موسلمانی خو شه ویست کورته ی نه م باسه نه وهیه: نه و هؤکارانه ی که سه ر نه کیشن بؤ شیه ریک بریاردان بؤ خوی په روه ردگار: نه و هؤکارانه ک ریگن بؤ هاو هل بریاردان (شیرکی گه وره ن) بؤ خوی په روه ردگار، وه له و هؤکارانه ی که لیزه دا باس نه کراون : وینه گرتن و کیشانی، وه جی به جی کردن نه زر له شوینیک که بتی تیدا په رستراوه، یان جه ژنیک له جه ژنه کانی سه رده می نه زانی و بی باوه ری تیدا نه نجام درابیت، وه جگه له م هؤکارانه^(۴).

(۱) بپوانه : فتاوی ابن تیمیة ۲۳۳/۱، والبدایة والنهاية ۱۲۳/۱۴.

(۲) بپوانه : الدرر السنیه فی الأجوبة النجدیه ۱۶۵/۶-۱۷۴.

(۳) صحیح مسلم ، کتاب صلاة المسافرين، باب الأوقات التي نمی عن الصلاة فيها ، ۵۶۸/۱، برقم ۸۲۸.

(۴) بپوانه : الإرشاد إلى صحیح الاعتقاد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۵۴-۷۰، ۱۱۳-۱۵۲.

به شی شه شه م

جوړو به شه کانی هاو هل بریاردان بو خوای په روهردگار

یه که م : هاو هل بریاردان بو خوای په روهردگار دوو جوړه :

جوړی یه که م: هاو هل بریاردان گوره (الشرك الأكبر) که هرکه سینک بریاری بدات بو خوای په روهردگار له دینی نیسلام پیی دهرئه چیت له بهر فرموده ی خوای په روهردگار که فرمویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ (النساء: ۱۱۶) واتا: خوای په روهردگار له که سینک رازی نییه و لئی خویش نابیت که هاو هل بو خوا بریار دابیت (وه بهو حاله وه مردبیت و ته و بهی نه کردبیت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پوون کرابیته وه و به لگه ی خوای په روهردگاری بو باس کرابیت و به رده وام بوو بیت له سهری "أقيم عليه الحجة"، وه خوای په روهردگار له هممو تاوانیک خویش ده بیت که له خوار شیرکه وه بیت بو نه و که سه ی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوای په روهردگار له هممو تاوانیک نه گیشته راده ی شیرک و بی باوه پی یان نه و هتا هر له سهره تاوه و بی سزا لئی خویش ده بیت یان پاش سزاو پاک بوونه وه رزگاری ده کات له ناگری دوزخ له بهر نه وه ی شیرک و بی باوه پی به رامبر خوای په روهردگار نه نجام نه داوه، نه مه و اتای نه وه نییه بلین پیگه ی تاوانمان بو ناسان ده بیت (به لکو گوره یی خوا به تنها ناسین و دوور که وتنه وه له شیرک بریادانمان بو پوون نه کاته وه) چونکه موسلمان گر تاوانیش بکات به ترسه وه نه نجامی نه دات) ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ وه هر که سینک هاو هل بو خوای په روهردگار بریار بدات به راستی گومراو سهرلیشیاونکی ته واوه و پیگه ی راستی واز لیهیناوه و نه فسی خوی به فیرو داوه له دنیاو دواړوژدا، وه به خته وهری دنیاو دواړوژی له دهست خوی داوه.^(۱)

هاو هل بریاردانی گوره نه بیت به چوار به شه وه :

۱. شرك الدعوة (هاو هل بریاردان بو خوای په روهردگار له پووی پارانه وه وه، واتا: هاوارکردن وداوای کومه ک و یارمته ی و لی کردن و پارانه وه له غیری خوا) خوای په روهردگار فرمویه تی: ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّهْمُ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾ (العنكبوت: ۶۵) واتا: کاتیک هاو هل بریاردان (موشریکین) سواری که شتی بیونایه و بچونایه ته ناو دهریاو روبره کان و توشی روداوو مه ترسی و دلله راوکییه ک بیونایه یه کسه ر هاواریان بو خوای په روهردگار نه کرد و تنها له و نه پارانه وه، به لام کاتیک خوای په روهردگار رزگاری بکردنایه ته سهر و شکانی و نه جاتیان ببوایه هاو هل یان بو بریار نه دایه وه .
۲. هاو هل بریاردان له نیهت و ویست و مه به ستدا (شرك النية والإرادة والقصد) خوای په روهردگار فرمویه تی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴾ (هود: ۱۵) ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا الْتَارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (هود: ۱۵-۱۶) واتا : هرکه سینک

(۱) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالی) ۲/ ۴۱۴ .

له ژیانی دونیادا تنها مه به ست و هه ول و کوششی دونیاو جوانیه کانی بیټ، ئه وه یه ئیمه له دونیادا ئاوات ومه به سته کانی ئه ده نیی _ به ئه ندازه ی ویستی خو مان که بریاردان له سهر داوه نه که به مه به ست وهه لپه و هه موو ئاواته کانی خو یان _ وه له دونیادا به ره می په نجی خو یان وه رنه گرن، وه له دوا رۆژدا هیچ پاداشتی چا که یان نادریته وه وه هیچ خو شی و ئیسراحه تیان بو نییه تنها ئاگری دۆزه خ نه بیټ، وه ئه و کرده وانه ی له دونیادا ئه یان کرد هه مووی پوچه له و وه رنه گراوه لای خوی په روه ردگار چونکه بو خوی په روه ردگاریان نه کرده وه مه به ستیان پازی بوونی ئه و نه بووه .

۳. هاو هل بریاردان له گوپرایه لیدا (الشرك في الطاعة): ئه ویش گوپرایلی کردنی پاپاو قه شه یان هه رکه سیکی تر بیټ له سهر پیچی کردنی خوی په روه ردگاردا (واتا: هه رکه سیکی گوپرایه لی که سیکی بکات وه که گوپرایه لی کردنی خوی په روه ردگارو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه باوه ریشی وایټ ئه و که سه ی گوپرایه لی ئه کریت شایسته ی فه رمان کردن و شهرع دانانه ئه وه ئه و که سه ی کرده وه به شهریکی خوی په روه ردگار) خوی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَتَهُمْ اَزْكَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا اُمُرُوْا اِلَّا لِيَعْبُدُوْا اِلٰهًا وَّاحِدًا لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۱﴾ (التوبة: ۳۱) واتا: گاوو جوله که کان زانا و قه شه کانیان کرد بووه په رستراو جگه له خوی په روه ردگار ئه یان په رستن (پاپاو قه شه کانیان هه رمانیان بو حه لال ئه کردن حه لالیشیان له سهر هه رام ئه کردن ئه وانیش شوینیان ئه که وتن) وه (عیسای کوری مریم) یان کردبوو به خوا، له کاتیکیا فه رمانیان پی نه کراوه مه گه ر به وه ی خوی په روه ردگار به تاک و تنها بپه رستن ، ئه و خوییه که تاک و تنهایه و هیچ په رستراویکی حه ق و پاسته قینه نییه تنها خو ی نه بیټ، پاک و بیگه ردی و دوری هه موو که م و کورپیه که بو ئه و خوییه که هاو هل بریاردان شهریکی بو بریار ئه دن .

۴. هاو هل بریاردان بو خوی په روه ردگار له خو شه ویستیدا (شرك الحبة): خوی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ﴿۱۶۵﴾ (البقرة: ۱۶۵) واتا: له ناو خه لکیدا هه یه که شهریکی بو خوی په روه ردگار بریارداره له وه دا (ئه و که سه یان ئه و شته ی وه کو خوی په روه ردگار خو ش ئه ویت و به گه وره ی ئه زانیت وه کو خواو زه لیل و مل که چه به شیوه ی زه لیلی و مل که چی بو خوی په روه ردگار) .

موسلمانان خو شه ویست کورته ی ئه م باسه ئه وه یه: شیرکی گه وره بریتیه له کردن و ئه نجامدانی جوړیک له جوړه کانی په رستن بو غه یری خوی په روه ردگار، وه که پارانه وه و هاوار کردن بو غه یری خوا، یان سه رپین بو غه یری خوا، یان نه زر کردن بو غه یری خوا، یان نزیک بوونه وه له مردوو جنوکه و شه یتانه کان به کردن و ئه نجامدانی جوړیک له جوړه کانی په رستن بو یان، یان ترسان له مردوو کان گوايه زیانی پی ئه گه یه نن، یان په جاو ئومید بوون به غه یری خوا بو چی به چی کردنی پیوستیه کان و لادانی ناخو شی و نارپه حه تیه کان له کاتیکیا تنها خوی په روه ردگار ده سه لاتی هه یه به سهر ئه و کاره دا، وه جگه له و په رستنه ی تر که نایټ بو هیچ که س و شتیکی ئه نجام بدریت تنها بو خوی په روه ردگار نه بیټ .^(۱)

(۱) پروانه: کتاب التوحید للعلامة الفوزان ص ۱۱.

جوړی دووه: هاو هل بریاردانی بچوک (الشرك الأصغر) گهر که سیک نه نجامی بدات له ئیسلام پیی دهرناچیت (به لام تاوانیکی زور گه وره یه و له ریزی تاوانه گه وره کانه)، جوړیک له شیرکی بچوک ریا کردنه ، هه روه ک خوا ی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰) واتا: هه ر که سیک ئومیدی هه یه بگات به دیداری خوا ی په روه ردگار (گومانی تییدا نییه هه مومان نه گه ین به دیداری خوا ی په روه ردگار ، لیړه دا مه به ست پیی گه یشتنیکی سه ربه رزو رزگار بووه) با کرده وه ی چاکه بکات و هاو هل بؤ خوا ی په روه ردگار بریار نه دات (واتا: ریا نه کات له عبادته کانیدا) .

وه سویند خواردن به غه یری خوا ی په روه ردگار شیرکی بچوکه (ته نها گهر سویندی پیبخوات به لام کاتیک سویندی پیی ده خوات له دلیدا وه کو خوا ی په روه ردگار لای گه وره و به پریز بیت نه بیته شیرکی گه وره لیخوش بوونی نییه مه گهر به ته وبه کردن)، پیغه مبر (صلوات) فهرمویه تی: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك﴾ (۱) واتا هه رکه سیک سویند به غه یری خوا ی په روه ردگار بخوات نه وه کوفری کردوه یان هاو هل بؤ خوا ی په روه ردگار بریار داوه . وه هه روه ها شیرکی بچوکه گهر که سیک بلیت: نه گهر خوا و تو نه بوايه نه وها و هام به سهر نه هات ، یان بلیت : خوا و تو ویستتان و ابوو .

وه جوړیکی تر له جوړه کانی شیرکی بچوک بریتیه له شیرکی نه پیی وشاروه : هه روه ک پیغه مبر (صلوات) فهرمویه تی: ﴿الشرك في هذه الأمة أخفى من ديب النملة السوداء على صفاة سوداء في ظلمة الليل﴾ (۲) واتا : هاو هل بریاردان له م ئوممه ته دا شارواو تره له بینین و هه ست کردن به شوین پیی میروله یه کی رهش له سهر به ردیکی رهش له شه ویکی تاریکدا .

وه که ففارهت و سرینه وه ی نه م تاوانه نه وه یه موسولمان نه م دوعا یه زور بخوینیت: ﴿اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم، وأستغفرك من الذنب الذي لا أعلم﴾ (۳) واتا : نه ی په روه ردگار په نات پیده گرم که بچوکتین هاو هل بؤ بریار بده م و بشزانم، وه په نات پیده گرم له و تاوانه ی (شیرکه ی) که نه نجامی بده م و نه یزانم .

ابن عباس (رضی الله عنه) له ته فسیری نه م ئایه ته دا ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۲) فهرمویه تی: ووشه ی (أنداداً) نه و شیرک بریاردانه یه که شارواو تره له بینین و هه ست کردن به شوین پیی میروله یه کی رهش له سهر به ردیکی رهش له شه ویکی تاریکدا. وه کو که سیک بلیت: به خوا و به یانی فلانه که س یان به گیانی خوم (به سهری باو کم یان به گوړی باو کم، واتا: سویند به غه یری خوا بخوات)، یان که سیک بلیت : گهر نه و سه گه نه بوايه نه م شه و دز نه هاته سه رمان، یان بلیت: گهر نه و مراوییه له مال ه وه نه بوايه نه م شه و دز نه هاته سه رمان، یان هه ر شتیکی بوتریت و بدریته پال ناوی خوا ی په روه ردگار نه بیته جوړیک له و شیرکه شارواو یه . یان

(۱) رواه الترمذي وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي ۹۹/۲ .

(۲) أخرجه الحكيم الترمذي ، انظر : صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، وتخریج الطحاوية للأرنؤوط ص ۸۳ .

(۳) أخرجه الحكيم الترمذي ، وانظر: صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، ومجموعة التوحيد لمحمد بن عبد الوهاب ، وابن تيمية ص ۶ .

که سیک بلیت: خاوتو ویستتان و ابوو ئه و کاره به و شیوه یه بیت ، یان بلیت : ئه گهر خاوتو نه بوايه ئه وها و هام به سهر ئه هات ^(۱) (یان خاوتو دکتوره که) .

ئیمامی الترمذی ده فهرمویت: فهرموده که ی پیغمبر (ﷺ) که فهرمویه تی: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك﴾ ^(۲) لای هندی له زانایان و شاره زایان (فقد كفر أو أشرك) واپوون کراوه ته وه که مه به ست پیی توره بوون و دهر پینی ترسناکی ئه و تاوانه یه نه که پیی موشریک و بی باوه پبیت، به لگهش له سهر ئه وه فهرموده که ی عبدالله کوری ئیمامی عومره (رضی الله عنه) که فهرمویه تی: پیغمبر (ﷺ) گوئی له باوکم بوو سویندی ئه خوارد به باوکی، پیغمبر (ﷺ) فهرمویه تی: ﴿ألا إن الله ينهاكم أن تحلفوا بآبائكم﴾ ^(۱) واتا: ئاگادار بن و بزنان خوی په روه ردگار نه می و ریگری لی کردن که سویند به باوک و باپیرانتان بخون، وه فهرموده که ی أبو هریره (رضی الله عنه) که له پیغمبره وه (ﷺ) ئه گیژیته وه، پیغمبر (ﷺ) فهرمویه تی: ﴿من قال في حلفه باللات والعزى فليقل لا إله إلا الله﴾ ^(۲) واتا: هه که سیک سویندی خوارد به لات و عوززا با یه کسه ر بلیت "لا إله إلا الله" واتا: گهر سویندی به هه ر شتیک خوارد جگه له ناوو سیفاته کانی خوی په روه ردگار ئه بیته تاوان و که ففاره ته که ی ووتنی "لا إله إلا الله" یه .

وه پی ئه چئ شیری شاروه بچیته ژیر شیری بچوکه وه، ئه و شیری (هاو هل بریاردانه) بو خوی په روه ردگار ئه بیته دوو به شه وه: هاو هل بریاردانه گوره و هاو هل بریاردانی بچوک (شرك أكبر وشرك أصغر) هه روه ک زانای پایه به رز ابن القیم - په حمه تی خوی لیبت - ئامارزه ی بو کردوه له کیتابه به نرخه که ی (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي، لاپه ری ۲۳۳) .

کورتی نه م باسه نه وه یه: شیری بچوک ئه بیته به دوو به شه وه :

به شی یه که م: شیری بچوکی دیارو ئاشکرا، نه ویش ووته و کرده وه کانی :

ووته کان وه کو: سویند خواردن به غهیری خوا ، یان که سیک بلیت: خاوتو ویستتان و ابوو ئه و کاره به و شیوه یه بیت، یان بلیت: ئه گهر خاوتو نه بوايه ئه وها و هام به سهر ئه هات ، یان بلیت: ئه وه له خاوتو توه وه یه، یان بلیت: ئه و خپرو به ره که ته له خاوتو توه وه یه، وه ووتی له جورانه. جا بو ئه وه ی موسلمانان خوشه ویست دوور بیت له به کاره یانی ئه م ووشه شیری کانه باشترا یه بلیت: ته نها به ویستی خوا بووه، یان بلیت: به ویستی خوا پاشان ویستی تو ئه و کاره و ابوو یان وانه بوو، یان بلیت: گهر خوی گوره نه بوايه ئه وها و ئه وهام به سهر ئه هات ، یان بلیت: گهر خوی گوره و پاشان تو نه بویتایه ئه وها و ئه وهام به سهر ئه هات، یان بلیت: ئه مه ته نها له لای خوی په روه ردگار وه یه، یان بلیت: ئه مه له لای خوا پاشان تو وه وه یه .

(۱) ذکره ابن کثیر فی تفسیره ، ۵۶/۱ ، وعزاه إلى ابن أبي حاتم.

(۲) رواه الترمذی وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألبانی فی صحیح سنن الترمذی ۹۹/۲ .

(۱) رواه الترمذی عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحیح الترمذی ۹۲/۲ .

(۲) رواه الترمذی عن أبي هريرة في الكتاب والباب المشار إليهما آنفاً ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحیح الترمذی ۹۲/۲ .

کرده وه کان وه کو: له دهست کردنی نالقه و په رڼو بڼو لابرډنی ناخوښی وناپه حه تی یان گڼپانه وهی، وه هه لاسینی نوشته و میروو و بهردو یان هه رشتیکی تر له ترسی چاوه زار یان له ترسی جنوکه کان، هه رکه سیک نه و کاره بکات باوه پری و ابیت نه و نالقه و په رڼو میروو و بهردو یان هه رشتیکی ناخوښی وناپه حه تی لا نه بهن پاش توش بوون پیی یان ناخوښی وناپه حه تی نه گڼپانه وه پیش هاتنی نه وه شیرکی گوره ی بریارداه (که پیی دهر نه چئ له دین)، هاو هل بریاردانه بڼو خوی په روه ردگار له په روه ردگار یتیدا چونکه باوه پری وایه نه و کهسه خوی په روه ردگار شه ریکی هیه له دروست کردن و جئ به جئ کردن کاره کانیدا، هاو هل بریاردانه بڼو خوی په روه ردگار له په رستراو یتیدا چونکه نه و کهسه دللی خوی په یوه ست کردووه به و شتانه وه به نومیډی نه وه ی سودی پی بگه یه نن، به لام نه گهر نه و کهسه باوه پری و ابیت ته نها خوی په روه ردگار ناخوښی وناپه حه تی لا نه بات و نه یگڼپانه وه، نه و کاره نه کات باوه پری وایه وه کو هؤکاریک تا به لاهو ناخوښی وناپه حه تی لیی دوور بکه ویته وه، نه و کهسه هؤکاریکی گرتوته بهر نه هؤکاریکی شه رعییه و هؤکاریکی قه ده ریه، وه کاریکی حه رانه درو کردن به شهرع و به قه دهر: چونکه شه رعی پیروز به توندترین شیوه نه هی و پیزی لی کردووه، وه نه وه ی شه رعی پیروزیش نه هی و پیگری لی کردووه هؤکاریکی به سوډنن، وه قه ده ریشه وه نه م کاره له و کارانه نییه تا مه بهستی پی بیته دی، وه له و ده او دهرمان و چاره سه رانه نییه که حه لال و سود به خش بیت، به لکو نه م کارانه هؤکارن بڼو بریاردانی شیرک بڼو خوی په روه ردگار، چونکه نه و کهسه ی نه و کاره نه کات بی گومان دللی خوی په یوه ست کردووه پییانه وه، که نه وه ش هؤکاره بڼو هاو هل بریاردان بڼو خوی په روه ردگار .

جوړی دوووم له جوړه کانی شیرکی بچوک: شیرکی نهینی و شاراو هیه، نه وه ش هاو هل بریاردانه له ویست و نیه ت و مه بهسته کاند، که نه بن به دوو به شه وه :

یه کهم : بریتییه له پیاو سومعه، پیا، واتا: دهرخستنی عیبادت تا خه لکی بیینن و به باشه باسی بکه ن، جیاوازی نیوان پیا و سومعه نه وه یه: پیا دهرخستنی نه و کرده وانه یه که نه بیینن وه کو: نویژو خیرکردن و حه ج و جیهاد و ... سومعه بریتییه له دهرخستنی نه و عیبادتانه ی که نه بیسترین وه کو: قورئان خویندن و ناموزگاری کردن و زیکرو، وه که سیک باسی چاکه کانی خوی بکات تا خه لکی بزنان کرده وه ی چاکه زور نه کات .

دوووم : مه بهستی به کردنی کرده وه کانی دونه یه، واتا: نه و کارانه ی که ته نها نه بیت بڼو خوی په روه ردگار بکریت نه و کهسه نه یکات به لام مه بهستی به ده ست هیئانی دونه یه، نه وه ش شیرکه له نیه ت و مه بهسته کاند، نه م کاره ش پیچه وانه ی یه کخوا په رستی و هه رکاریکیش نه م نیه ت و مه بهسته ی تیکه ل بیت به تال نه بیت .^(۱)

^(۱) پروانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، للسعدی، ص ۴۳، والجواب الکافی لمن سأل عند الدواء الشافی، لابن القیم، ص ۲۴۰، و کتاب التوحید للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان، ص ۱۱-۱۲، والإرشاد إلى صحيح الاعتقاد له، ص ۱۳۴-۱۴۳.

جیاوازی نیوان هاوهل بریاردانی گه وره هاوهل بریاردانی بچوک

(الفرق بين الشرك الأكبر والأصغر)

- ۱- شیرکی گه وره له ئیسلام پیی دهر ئه چیت . شیرکی بچوک له ئیسلام پیی دهر ناجیت .
- ۲- شیرکی گه وره گه ر که سیک ئه نجامی بدات و به لام شیرکی بچوک خاوه نه که ی گه ر بچیته نا پیش مردن ته و به ی لی نه کات ئه وه به هه میشه یی ئاگریشه وه دهر ئه چیت و به هه میشه یی تییدا له دۆزه خدا ئه مینیته وه . نامینیته وه .
- ۳- شیرکی گه وره هه رچی کرده وه چاکه کان هه یه به لام شیرکی بچوک کرده وه چاکه کان هه لیان ئه وه شینیته وه . هه لئاوه شینیته وه ، مه گه ر پیا یان مه به ستی دونیای دونیای تیکه ل ببیت ئه و کاته هه لی ئه وه شینیته وه .^(۱)
- ۴- شیرکی گه وره خوین و مالی پیی حه لال ئه ببیت به لام شیرکی بچوک خوین و مالی پیی حه لال نابیت .
- ۵- شیرکی گه وره دوزمنایه تی له نیوان خاوه نه که ی و ئیمانداراندا به رپا ئه کات ، بویه ناکات به گشتی به لکو خاوه نه که ی خوش ئه ویستریت دروست نییه بۆ هیچ ئیمانداریک خوشه ویستی و دۆستایه تی له گه لدا ئه کریت به گویره ی ئیمان و دۆستایه تی بۆ که سیکی هاوهل بریاردهری گه وره توحیده که ی، وه رخوش ناویستریت و دژایه تی هه بیته با نزیك ترین که سیشی بیت . ئه کریت به گویره ی ئه و شیرکه بچوکه ی که تییدا یه .^(۱)

^(۱) پروانه : کتاب التوحید ، للعلامة الدكتور صالح الفوزان ، ص ۱۲ .

^(۱) پروانه هه مان سه رچاوه لاپه ره ۱۵ .

زیان و شوینه واره خرا په کانی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار

شهریک بو خوا بریاردان چندين شوینه واری خراب و ترسناک و زیانی له ناو بهری هیه، له زیانه له ناو بهرانه :

۱. ناخوشی و بهدبختی دونیاو دواړوژ همووی به هوی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار شوینه واره خرا په کانیه وهی تی .

۲. هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار گوره ترین هؤکاره بو توش بوون به هموو تنگ و چله مه و نارپه حه تیه کی دونیاو دواړوژ .

۳. هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار هؤکاره بو دروست بونی ترس و بیم و نه مانی هیمنی و ئه مینی له دونیاو دواړوژدا .

۴. که سی هاو هل بریاردان بو خوی په روهردگار که سیکی سهر لیثیواوه له دونیاو دواړوژدا، هروهک خوی په روهردگار فهمویه تی: ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ (النساء: ۱۱۶) و اتا: وه هر که سیک هاو هل بو خوی په روهردگار بریار بدات به راستی گومراو سه رلیثیواویکی ته واوه و ریگهی راستی واز لیثیواوه و نه فسی خوی به فیرو داوه له دونیاو دواړوژدا .

۵. هاو هل بریاردان گوره (الشرك الّکبر) هره که سیک بریاری بدات بو خوی په روهردگار و پیش مردن ته و بهی لی نه کات و بهو حاله وه بمریت به هیچ شیوه یه که خوی په روهردگار لی خوش نابیت ، هروهک خوی په روهردگار فهمویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا

عَظِيمًا ﴾ (النساء: ۴۸) و اتا: خوی په روهردگار له که سیک رازی نییه و لی خوش نابیت که هاو هلی بو خوا بریار دابیت (وه بهو حاله وه مردبیت و ته و بهی نه کردبیت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پوون کرابیته وه و به لگهی خوی په روهردگاری بو باس کرابیت و به رده و ام بوو بیت له سهری "أقيم عليه الحجة"، وه خوی په روهردگار له هموو تاوانیک خوش ده بیت که له خوار شیرکه وه بیت بو ئه و که سهی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوی په روهردگار له هموو تاوانیک نه گه یشتوته راده ی شیرک و بی باوهری یان ئه و ه تا هر له سهره تاوه و بی سزا لی خوش ده بیت یان پاش سزاو پاک بوونه وه رزگاری ده کات له ناگری دوزخ له بهر ئه وه ی شیرک و بی باوهری به رامبه ر خوی په روهردگار نه نجام نه داوه، ئه مه و اتای ئه وه نییه بلین ریگهی تاوانمان بو ئاسان ده بیت (به لکو گوره یی خوا به ته نها ناسین و دوور که و تنه وه له شیرک بریادانمان بو پوون ده کاته وه) چونکه موسولمان گه تاوانیش بکات به ترسه وه ئه نجامی ئه دات) ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ وه هر که سیک هاو هل بو خوی په روهردگار بریار بدات به راستی درویهک و تاوانیکی زور گوره ی ئه نجام داوه .

۶. شیرکی گوره هرچی کرده وه چاکه کان هیه هه لیان ئه وه شیئته وه، هروهک خوی په روهردگار

فهمویه تی: ﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (الأعام: ۸۸) و اتا: ئه گه ر ئه وان (که مه بهستی پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) هاو هل بو خوی په روهردگار بریار بدن هموو کرده وه چاکه کانیان

هه لئه وه شیتته وه (له گه لئ ئه وه ی که پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ئه وه هموو کرده وه چاکه یه یان هه یه، ئه ی ئه بیت حالی که سانی تر چوئن بیت گهر شه ریک بو خوی په روه ردگار بریار بدن؟ وه هه روه ها خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿لَيْنَ اَشْرَكَتَ لِيَجْبَطَنَّ عَمْلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾ (الزمر: ٦٥) واتا: تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه گهر شه ریک بو خوی په روه ردگار بریار بدیت ئه وه کرده وه چاکه کانت هه لئه وه شیتته وه و پاداشتی چاکه نادریتته وه له سه ریان وه له و که سانه ئه بیت که خه ساره و مه ندن .

٧. هه رکه سیك له و که سانه بیت که شیرکی گه وره ی تیدا بیت ئه وه ناگری دوزه خی بو هه یه و به هه شتی له سه ر حه رامه و ناچیتته ناویوه، جابری کوری عبد الله (رضي الله عنهما) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بو مان ده گپرتته وه که فهرمویه تی: ﴿من مات لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة، ومن مات يشرك بالله شيئا دخل النار﴾^(١) واتا: هه رکه سیك مرد بیت و یان بمریت و هاوولی بو خوی په روه ردگار بریار نه دابیت ئه چیتته به هه شته وه، وه هه رکه سیك مرد بیت و هاوولی بو خوی په روه ردگار بریار دابیت ئه چیتته ناو ناگری دوزه خه وه . هه روه ها خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وُجِهَ النَّارُ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصٰرٍ ﴿٧٢﴾ (المائدة: ٧٢) واتا: بی گومان هه رکه سیك هاوول بو خوی په روه ردگار بریار بدات ئه وه خوی په روه ردگار به هه شتی له سه ر حه رام کردوه و نایکاته به هه شته وه، وه شوینی ناو ناگری دوزه خه، وه که سانی هاوول بریار دهر بو خوی په روه ردگار هیچ سه رکه وینه رو سه رخره ریکیان نیه تا له ناگری دوزه خه رزگاریان بکات.

٨. شیرکی گه وره گهر که سیك ئه نجامی بدات و پیش مردن ته و به ی لی نه کات ئه وه به هه میشه یی له دوزه خدا ئه مینیتته وه، هه روه ک خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اُولٰٓئِكَ هُمْ شُرُكُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ (البينة: ٦) واتا: بی باوه رپه کان له ئه هلی کیتاب و (گاورو جوله که) هاوول بریار دهران بو خوی په روه ردگار له ناگری دوزه خدان و به هه میشه یی تیدا ئه میننه وه، ئا ئه وانه (بی باوه رپه کانی ئه هلی کیتاب و (گاورو جوله که) هاوول بریار دهران خراپ ترین دروست کراوی خوی په روه ردگارن .

٩. هاوول بریاردان بو خوی په روه ردگار گه وره ترین ستم و درویه، هه روه ک خوی په روه ردگار ئاموژگاری لوقمانی حکیم مان بو ئه گپرتته وه کاتیک ئاموژگاری کوره که ی ئه کات و ده فهرمویت: ﴿يٰۤاِبْنٰٓءَ اٰدَمَ الْشِّرْكَ لَظْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾ (لقمان: ١٣) واتا: ووتی: ئه ی کوری خوم هاوول بو خوی په روه ردگار بریار مه ده چونکه به راستی شه ریک بو خوا بریاردان زولم و ستم میکی زور گه وره یه . وه هه روه ها خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اَفْتَرٰٓءَ اِثْمًا عَظِيْمًا ۗ وَهَر كَه سِيْكَ هَاوَلْ بُوْ خَوٰی پَه روه ردگار بریار بدات به راستی درویه ک و تاوانیکی زور گه وره ی ئه نجامد اوه .

١٠. خوی په روه ردگار و پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) به رین له موشریکین (هاوول بریار دهران بو خوی په روه ردگار)، هه روه ک خوی په روه ردگار فهرمویه تی: ﴿وَاذَنْنُ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِٗٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ

(١) صحیح مسلم، کتاب الإيمان، باب من مات لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة، ومن مات مشركا دخل النار، ٩٤/١، برقم ٩٣.

بَرِيٌّ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣﴾ (التوبة: ۳) واتا: ئەمه بانگه وازو ئاگادار کردنه وه یه که له لایه ن خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که یه وه (ﷺ) بۆ هه موو خه لکی له پوژی حه جی گه وره دا: به پاستی خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) به رین له هاو هل بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار (المشركين) .

۱۱. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار گه وره ترین هۆکاره بۆ توش بوون به سزاو توپه یی خوای په روه ردگار و دووبی له په حم و به زه یی، په نا ئەگرین به خوای په روه ردگار له هه موو هۆکارێک که ئەبیته مایه ی سزاو توپه یی خوای په روه ردگار .

۱۲. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار پوناکی و پاکیتی (فطرة) ی ئینسانه کان ئەسپه ته وه، چونکه خوای په روه ردگار مروقه کانی دروست کردوه له سه ر خوا به ته نها ناسین و گوپراه لی کردنی خو ی، هه روه ک فه رمویه تی:

﴿فَطَرَتَ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ (الروم: ۳۰) واتا : ئەو پاک ی و یه کخوا په رسته یه که خوای په روه ردگار خه لکی له سه ر دروست

کردوه، هه یچ گۆرانکاریه ک به سه ر دروست کراویکی خوادا نایات و هه یچ که سه یش ناتوانیت، ئا ئەوه یه دینی پاست و دروست که هه یچ پیچ و په ناو چه وتیه کی تیدا نییه ، به لام زۆبه ی خه لکی ئەم پاستیانه نازانن . وه هه روه ها پیغه مبه ر

(ﷺ) فه رمویه تی: ﴿ما من مولود إلا يولد على الفطرة، فأبواه يهودانه، أو ينصرانه، أو يمجسانه﴾^(۱) واتا: هه یچ

مندالیک له دایک نابیت ئیلا له سه ر پاکیتی و ئیسلامه تی له دایک ئەبیته، جا دایک و باوکی کاریگه ریان ئەبیته به سه ریه وه و ئەیکه ن به جوله که یان گاوریان ئاگر په رست (موشربك)، وه له فه رموده یه کی قودسیدا پیغه مبه ر

(ﷺ) له خوای په روه ردگار وه ئەیگپه ته وه، که خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿إني خلقت عبادي حنفاء كلهم

وإنهم أتتهم الشياطين فاجتالتهم عن دينهم، وحرمت عليهم ما أحللت لهم، وأمرتهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به

سلطاناً﴾^(۱) واتا: من هه موو به نده کانم له سه ر پاک ی و یه کخوا په رستی دروست کردوه، به لام شه یتانه کان دین و له

دینه پاکه که یان دوریان ئەخه نه وه، وه ئەو شتانه یان له سه ر حه رام ئەکات که من بۆیانم هه لال کردوه، وه

فه رمانیان پی ئەکه ن تا هاو هل و شه ریک بۆ من بریار بده ن له کاتیکدا هه یچ به لگه یه کم دانه به زاندوو تا هاو هل و

شه ریک بۆ من بریار بده ن .

۱۳. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار هه رچی په وشتی جوان و به رزه یه نایه یلیته، له به ر ئەوه ی په وشتی

به رزه جوان له سه ر وشت و پاکیتی هه موو مروقیکه، جا ئەگه ر شه ریک بۆ خوا بریاردان سه ر وشتی پاکیتی مروقه کان

بگۆریت ئەوه بی گومان هه موو ئەو په وشته جوان و به رزه ی له سه ر ئیسلام و پاکیتی دروست ئەبن نایه یلیته .

۱۴. هاو هل بریاردان بۆ خوای په روه ردگار عه ززه ت و سه ربه رزی مروقه نایه یلیته، چونکه که سه ی هاو هل

بریارده ران بۆ خوای په روه ردگار خو ی زه لیل و ژیر ده سه تی هه موو تاغوت و په رسته روه کان کردوه، چونکه باوه پری

وایه هه یچ پشت و په نایه کی نییه جگه له وان ، بۆیه خو ی زه لیل و ژیر ده سه تی شتانیک (بتیک، داریک، به ردیک)

(۱) متفق علیه من حديث أبي هريرة رضي الله عنه: البخاري، كتاب الجنائز، باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلى عليه، ۱۱۹/۲، برقم ۱۳۵۸، ومسلم، كتاب القدر، باب معنى كل مولود يولد على الفطرة، ۲۰۴۷/۴، برقم ۲۶۵۸.

(۱) مسلم، كتاب الجنة، باب الصفات التي يعرف بها أهل الجنة وأهل النار، ۲۱۹۷/۱، برقم ۲۸۶۵.

ئەکات نه ئەببستن و نه ئەببزن و نه عه قلیشیان ههیه، بۆیه غهیری خوای پهروهردگار ئه په رستی و خوئی زه لیل و ژیر دهستهی کردوو که ئه ویش ئه و په ری سوکی و زه لیلی و به دبختیه، داواکارین له خوای پهروهردگار بی پریزو ژیر دهستهی هیچ کهس و شتی کمان نه کات .

۱۵. شیرکی گه وره خوین و مالی پئی چه لال ئه بیئت، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که فه رمویه تی: ﴿أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله﴾^(۱) و اتا : فه رمانم پئی کراوه (له لایه ن خوای پهروهردگار وه) که کوشتاری خه لکی بکه م تا شایه تی ئه دن به وهی که ته نها خوای پهروهردگار په رستراوی حق و راسته قینه یه و (محمد) یش پیغه مبه ر (ﷺ) په وانه کراوی خوای پهروهردگار، وه نو یژ بکه ن و زه کاتی ماله کانیان بدن، کاتی ک ئه و کارانه یان کرد ئه وه خوین و مالیان چه رام ئه بیئت له سه ر موسولمانان مه گه ر به حقه ی ئیسلام (واتا: که سیک پاشگه ز بیته وه له ئیسلام یان که سیک که سیک بکوژیت به ناحق یان پیاویک و ئافره تیک زینا بکه ن و پیاوه که ژندار بیئت و ئافره ته که ش شوی کرد بیئت هتد، ئه و کاته حقه و مافی ئیسلامه تۆ له یان لی بستینیته وه که کوشتنیانه) وه لیپرسینه وه یان لای خوای پهروهردگار له رۆژی دوا بیدا .

۱۶. شیرکی گه وره دوژمنایه تی له نیوان خاوه نه که ی و ئیمانداراندا به ریا ئه کات ، بۆیه دروست نییه بۆ هیچ ئیمانداریک خۆشه ویستی و دوستایه تی بۆ که سیک ی هاو هل بریارده ری گه وره هه بیئت با نزیک ترین که سیشی بیئت .

۱۷. شیرکی بچوک ئیمان لاوازو که م ئه کات و هۆکاریکه و سه ر ئه کیشیت بۆ هاو هل بریاردانی گه وره بۆ خوای پهروهردگار .

۱۸. شیرکی شاراووه نهینی که ریا کردنه، وه کردنی کرده وه بۆ به ده ست هینانی دنیا له کاتی کدا کرده وه چاکه کانی پئی هه لئه وه شپته وه، ترسناک تره له فیتنه ی ده ججال، له بهر گه وره یی و شاراووه یی و ترسناکیه که ی له سه ر ئوممه تی پیغه مبه ر (ﷺ) .

که و ابو ئه ی براو خوشکانی موسولمان ئاگادارین و بترسن له هاو هل بریارده ران بۆ خوای پهروهردگار گه وره و بچوک و نهینی و ئاشکرا، په نا ئه گرین به خوای پهروهردگار له هاو هل بریارده ران بۆی ، داواکارین له خوای پهروهردگار که سه لامه تی له شیرک و لیخۆش بون له تاوانه کان و له ش ساغیمان پئی ببه خشیت له دنیا و دوا رژدا، وه هه ردوو مامۆستای به ریز ﴿م. شیرزاد عبدالقادر، که رپیشانده رو یارمه تیده رم بوو بۆ وه رگی پانی ئه م نامیلکه یه، وه م. صلاح الدین عبدالکریم که هه م یارمه تیده رو هه م ئه رکی پیداجونه وه شی گرت ه ئه ستوی خوی﴾ خوای پهروهردگار پاداشتی به خیریان بداته وه و سه ره رزو پایه داریان بکات له دنیا و دوا رژدا، آمین .

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا (ﷺ) محمد وعلی آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان
إلی یوم الدین.

www.ba8.org

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الإيمان، باب إن نأبوا وأقاموا الصلاة وأتوا الزكاة فخلوا سبيلهم ۱/ ۱۴، برقم ۲۵، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الأمر بقتال الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله، ۵۳/ ۱، برقم ۲۰.